

ໂຄງການສົ່ງເສີມການປູກພືດອາຫານສັດໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ (FSP)

ໂຄງການສົ່ງເສີມການປູກພືດອາຫານສັດໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ (FSP) ແມ່ນ ໂຄງການ ປະສານງານ ລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ, ນັກຄົ້ນຄ້ວາທິດລອງ ແລະ ນັກພັດທະນາ ກອນ ຢູ່ ສ ບ ປ ລາວ, ຫວຽດ ນາມ, ຈິນ, ອິນໂດເມເຊຍ, ພຶລືບປິນ, ມາເລເຊຍ ແລະ ໄທ. ໂຄງການ ໄດ້ສຸມໃສ່ການພັດທະນາ ເຕັກໄນໂລຊີພິດ ອາຫານສັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ທີ່ຢູ່ ໃນເຂດພູດອຍ, ຊຶ່ງເປັນເຂດ ທີ່ພືດອາຫານສັດ ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເປັນຫ່າແຮງໃນການປັບປຸງອາຫານສັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ.

ນັບແຕ່ປີ 1995 ຫາ 1999, ໂຄງການສົ່ງເສີມການປູກພືດອາຫານສັດສໍາລັບ ຊາວກະສິກອນ ແມ່ນ ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນ ຂອງ ອິດສະຕາລີ (AusAID) ແລະ ບໍລິຫານໂດຍ ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳເຂດຮອນ (CIAT) ແລະ ອົງການຄົ້ນຄ້ວາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ຂອງ ອິດສະຕາລີ (CSIRO). ເພື່ອເປັນການສືບຕໍ່ໂຄງການ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ໄດ້ໃຫ້ ທຶນແກ່ໂຄງການໃນໄລຍະສາມ ຊຶ່ງໄດ້ ເລີ່ມໃນປີ 2003 ໂດຍແມ່ນ ສູນຄົ້ນຄ້ວາ ກະສິກຳເຂດຮອນ (CIAT) ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານ.

ການພັດທະນາ ຫາງເລືອກດ້ານກະສິກຳ
ຮ່ວມກັບ ຊາວກະສິກອນ

ການພັດທະນາ ຫາງເລືອກດ້ານກະສິກຳ ຮ່ວມກັບ ຊາວກະສິກອນ

ຈະເລີ້ມຕົ້ນແນວໃດ ກັບວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ປີເຕີ ຮອນ ແລະ ເວັນເນີ ສະເຕືອ

ແປ ແລະ ອຸປຽງ ໂດຍ ພອນປະເສີດ ເພິ່ງສະຫວັນ,
ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວົງສີດ ແລະ ວຽງໄຊ ໂພຕະກູນ
ຈັດພິມ ໂດຍ ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳສາກົນ ຂອງ ອິດສະຕາລີ
(ACIAR) ແລະ ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິ ກຳ ແຂດຮອນສາກົນ (CIAT).
ACIAR monograph No. 103

ສູນຄົມຄວາກະສິກຳສາກົນ ຂອງ ອົດສະຕາລີ (ACIAR)

GPO Box 1571

Canberra, ACT 2601

Australia

Tel: (61 2) 6217 0500

Fax: (61 2) 6217 0501

E-mail: aciar@aciar.gov.au

ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນຂອງອົດສະຕາລີ (AusAID)

GPO Box 887,

Canberra, ACT 2601

Australia

Tel: (61 2) 6206 4000

Fax: (61 2) 6206 4880

E-mail: infoausaid@ausaid.gov.au

ສູນຄົມຄວາກະສິກຳເຂດຮອນສາກົນ (CIAT) / ໄຄງການສົ່ງເສີມການປຸກພືດອາຫານສັດສິ້ລັບຄອບຄົວຊາວ ກະສິກອນ (FSP)

P.O. Box 783

ວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

Tel: (856 21) 770090

Fax: (856 21) 770091

E-mail: ciat-asia@cgiar.org

ISBN 1-86320-379-6

ປີເຕີ ຮອນ ແລະ ເວັນເມີ ສະເຕືອ (2003) ແບ ແລະ ຮູບຮຽງໂດຍ ພອນປະເສີດ ເພົ່າສະຫວັນ, ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວົງລີດ ແລະ ວຽງໄຊ ໂພຕະກຸນ. ການພັດທະນາຫາງເລືອກດໍານາກະສິກຳຮ່ວມກັບຊາວກະລິກອນຈະເລີ່ມຕົ້ນແນວໃດ ກັບວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. ACIAR Monograph No. 103. 120 pp.

ແຕ່ມຮູບກະຖຸນປະກອບ ໂດຍ ແຕ່ຍ ດານຢູ່ (Dave Daniel), ອົດສະຕາລີ.

ອອກແບບໜ້າປົກ ໂດຍ ຕົ່ງຄໍາ ແສງອາໄພ, ສປປ ລາວ

ບັນແນນນຳສະບັບນີ້ ແມ່ນ ສະບັບທີ່ 3 ໃນຊຸດການຄົ້ນຄວາມຝຶດລອງ ສຳລັບ ການພັດທະນາ ຂອງ ສູນຄົມຄວາກະສິກຳເຂດຮອນ (CIAT). ບັນແນນນຳສະບັບນີ້ ແມ່ນກ່ຽວກັບ “ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນຈະຄັດເລືອກພັນ ພິດອາຫານສັດ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ໄດ້ແນວໃດ” ແລະ “ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພືດອາຫານສັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ຈະປຸກ, ອຸ່ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ພືດອາຫານ ແນວໃດ”. ບັນແນນນຳ ແມ່ນໄດ້ຖືກຈັດພິມເປັນຫລາຍພາສາ ເຊັ່ນ: ລາວ, ຫວຽດນາມ, ຈີນ, ອິນໂດເນເຊຍ, ພິລິບປິນ, ຂ້າງກິດ, ຂະແນ ແລະ ໄທ.

សាលະបាតំ

តាំខອបីជា

1	វេចនាស្ថាប់ការងារទិន្នន័យ	9
2	រៀបចំការងារទិន្នន័យដោយតម្លៃខ្លួន	13
3	វិធានការងារទិន្នន័យ	
	សំគាល់របៀបរៀបចំ	19
	ការណែនាំ	25
	ការពិភាក្សាទុកដាក់	30
	ការបង្កើតរបៀបរៀបចំ	42
	ការរៀបចំរបៀបរៀបចំ	47
	ការរៀបចំរបៀបរៀបចំ	57
	ការរៀបចំរបៀបរៀបចំ	60
	ការរៀបចំរបៀបរៀបចំ	64
	ការរៀបចំរបៀបរៀបចំ	67

:: ຄໍາຂອບໃຈ

ບັນຫວັນນີ້ແມ່ນໄດ້ຊູນຂຶ້ນບິນພື້ນຖານປະສົບການຂອງ ນັກຄົນຄ້ວາທິດລອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ໃນໂຄງການສົ່ງເສີມການປຸກ ພິດ ອາຫານສັດ ສໍາລັບຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ (FSP) ໂດຍໄດ້ຮັບທຶນ ຂ່ວຍ ເຫຼືອຈາກ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນຂອງອິດສະຕາລີ (AusAID), ຂຶ້ງ ດຳເນີນ ມາແຕ່ປີ 1995 ຫາ 1999 ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສົ່ງໄຕ. ໂຄງການ ດັ່ງກ່າວ, ຖື່ວ່າເປັນໂຄງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ, ພະນັກງານ ສົ່ງ ເສີມ ແລະ ນັກຄົນຄ້ວາທິດລອງຜູ້ທີ່ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ພິດອາຫານສັດຮ່ວມກັນ ໂດຍ ນຳໃຊ້ ວິທີການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. (ສໍາລັບລາຍ ລະອຽດກະລຸນາເບິ່ງ ເບື້ອງໜັງ ຂອງໜັນປົກ). ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ ສືບຕໍ່ໂດຍສອງໂຄງການ ເຊັ່ນ ໂຄງການພາກພື້ນ ໂດຍແມ່ນທະນາຄານ ພັດທະນາອາຊີ (ADB) ເປັນຜູ້ ໄຫ້ທຶນ ແລະ ອີກໂຄງການ ແມ່ນໂຄງການ ສະເພາະໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍການ ໄຫ້ທຶນ ຈາກ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອສາກົນ ຂອງ ອິດສະຕາລີ.

ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຈັດໝີມບັນດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ມີ ການປະກອບສ່ວນ ຂອງ ຫລາຍ ທ່ານ, ຕັ້ງນັ້ນຈຶ່ງຂໍສະແດງຄວາມ ຂອບໃຈແບບພື້ເສດ ໄປຍັງ ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບໂຄງການ, ຂຶ້ງລວມ ມີ: ວຽກສະຫວັນ ພິມ ພະຈັນວົງສິດ, ພອນປະເສີດ ເພິ່ນສະ ຫວັນ, ວຽງໄຊ ໂພຕະກຸນ, ສຸລືວັນ ໂນວາຫາ, ຫົງທອງ ພິມມະສານ, ຄຳໄຊ່ ພູມມະວົງ, ເພິ່ນ ຄຳມະວົງ, ແສງປະສິດ ຫອງສະຫວັດ, ວັນຫອງ ແພງວິຈິດ, Le Van An, Bui Xuan An, Perla Asis, Le Hoa Binh, Francisco Gabunada, Heriyanto, Ibrahim, Tatang Ibrahim, Peter Kerridge, Truong Tan Khanh, Elaine Lanting, Eduedo Magboo, Willie Nacalaban, Ganda Nakhammanee, Chaisaeng Phaikew, Tugiman, Maimunah Tuhulele ແລະ Vu Thi Hai Yen.

ກ່ອນທີ່ກ່າມຈະເລີ່ມຕົ້ນ . . .

1

៣. ករណីខ្សោយមានទីតាំង . . .

បីមិនី ແມ່ນ ໄດៗរួមឱ្យរដ្ឋរី និងរាជរដ្ឋរី បានជាផ្លូវការមានជំនួយ សារធម៌ ដែលអាចបង្កើតឡើង និងការណ៍ដែងបាន និងរាជរដ្ឋរី ចាប់ដោយតាមរយៈការសារតាមគ្រប់គ្រង ដែលអាចត្រួតពិនិត្យរាជរដ្ឋរី និងជាពាណិជ្ជកម្ម និងផែនរាយរបស់រាជរដ្ឋរី ។

តើរួមឱ្យរដ្ឋរី និងរាជរដ្ឋរី នឹងរាជរដ្ឋរី បានជាដំណើរគ្នាទុកគ្នាទុកជាច្នឺត ដែលគ្នាខ្លះមិនត្រូវរាជរដ្ឋរី ។ បីមិនី ແມ່ນ ໄດៗចាប់ដោយតាមរយៈការសារតាមគ្រប់គ្រង ដែលអាចត្រួតពិនិត្យរាជរដ្ឋរី និងជាពាណិជ្ជកម្ម និងផែនរាយរបស់រាជរដ្ឋរី ។

ພະນັກງານສົ່ງເສີມສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເປັນພະນັກງານແບບທົ່ວໄປ ແລະ ຮັບ
ຜິດຊອບວຽກງານທີ່ດອງ ແລະ ສົ່ງເສີມຫາງຕ້ານກະລິກຳທັງໝົດ ໃນຫ້ອງ
ທຶນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຫນ້າວຽກໜັກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນ ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ
ກະລິກຳ, ເຊັ່ນ ເຂົ້າ, ການລົງສັດ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ທານາກ. ສະນັ້ນ, ສົ່ງທີ່ຫ້າຫາຍ
ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນການຊອກຫາເຕັກໄນໂລຊີຕ່າງໆ ທີ່ຈະໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດ
ສູງສຸດ ໃນຫ້ອງທຶນຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ອົ້ນຄ້ວາທີ່ດອງບາງຄົນ ພັດເປັນພະນັກງານ
ສະເພາະດ້ານເຊັ່ນ ອາຫານສັດ ຂລື ພິດສວນ. ສະນັ້ນ, ສົ່ງທີ່ຫ້າຫາຍສຳລັບ
ເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນການຊອກຫາພື້ນທີ່ ທີ່ເຫັນມາຈະສົມ ສຳລັບເຕັກໄນໂລຊີ ແລະ
ຄວາມຊຳນາມດ້ານໃນນິ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດ ສູງສຸດ.

WS

ສະນັ້ນ, ໃນບັນຫຼວນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບວິທີການແບບມີ ສ່ວນຮ່ວມທີ່ ພະນັກງານ “ ສະເພາະດ້ານ ” ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສູງໃຕ້ໄດ້ນຳ ໃຊ້ ເພື່ອຊ່ວຍຊາວກະສິກອນ ໃນການປະສົມປະສານພິດອາຫານສັດ ເຊົ້າໃນ ລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານເປັນພະນັກງານ ”ແບບຫົວໄປ”, ທ່ານກຳຍັງສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ເພາະທັກການ ແມ່ນ ອັນດູວກັນ, ແຕ່ທ່ານ ຈະມີຫາງເລືອກຫລາຍກ່ວາ ວ່າຈະນຳໃຊ້ໃນດ້ານໃດ.

2

ເປັນຫຍໍ່ ຈຶ່ງຕັອງໄດ້ນຳໃຊ້
ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ?

ເປັນຫຍໍາ ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ?

ຊາວກະສິກອນ ເປັນນັກຄົນຄ້ວາທິດລອງ ແບບທຳມະຊາດ. ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ພະຍາຍາມ ທຸກເວລາ ໃນການທິດສອບແນວຄວາມຄົດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີໃຫມ່ງ ເພື່ອ ພັບປຸງການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ຊາວກະສິກອນໄດ້ທິດລອງຄວາມຮູ້, ປະສົບປະການ ແລະ ແນວຄວາມຄົດ ຂອງຕົນເອງ ໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ອີງການສົ່ງເສີມ ຂອງລັດຖະບານຈະເກີດຂຶ້ນອີກອີງການ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາທິດລອງ ຂອງ ລັດຖະບານ ໄດ້ເລີ່ມສ້າງຂຶ້ນ ປະມານບໍ່ ເຖິງໄດ້ສືບປັນຫລັງນີ້ ເພື່ອຊ່ວຍ ຊາວກະສິກອນ ໃນການປັບປຸງການຜະລິດ ກະສິກຳ. ຫນ້າທີ່ຂອງພະນັກງານສົ່ງເສີມແມ່ນ ຊຸກຍຸການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ພະນັກງານຄົ້ນຄ້ວາທິດລອງ ໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາ (ຕົວຢ່າງ: ເຂົາສາຍພັນ ໃຫມ່ງ), ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການ ຂອງ ລັດຖະບານ (ຕົວຢ່າງ: ໂຄງການ ສິນ ເຊື່ອສຳລັບການລັງສັດ) ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກວດກາກິດລະບົບ ຂອງ ລັດຖະບານ.

ບັນທຶກ

ຊາວກະສິກອນ ແມ່ນເປັນນັກທິດລອງທີ່ໄດ້ ແຕ່ສົ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຂາດ ແມ່ນການ ເຂົ້າເຖິງຫາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ທີ່ມີຫ່າແຮງ ໃນການປັບປຸງ ລະບົບການຜະລິດ ແລະ ຂຶ້ນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະຂຶ້ສະຍ ຂອງ ບັນດາຫາງເລືອກເຫັນນີ້.

ໃນບາງກໍລະນີ, ວິທີການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ໄດ້ຮັບຜົນດີໃນການພັດທະນາ ກະສິກຳ, ຍົກຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ການສົ່ງເສີມໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃນເຂດທີ່ງໝູງ ບຸກເຂົ້າສາຍ ພັນປັບປຸງໃຫມ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ປຸ່ຍ ເພື່ອເພີ້ມຜົນຜະລິດນັ້ນ ແມ່ນ ໄດ້ຮັບຜົນດີ. ແຕ່ໃນສະພາບອື່ນ ຖ້າ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນໃນເຂດພູດອຍ, ວິທີການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນເຫຼົ່າຫື ຄວນ. ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາ ຈະຕ້ອງໄດ້ຖາມຕົວເຮົາເອງວ່າ “ມັນເປັນ ຍ້ອນຫຍັງ?”

- ໂດຍທີ່ໄປແລ້ວ, ພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ, ຂຶ່ງບາງຄັ້ງພວກເຮົາຄືດວ່າ ການປັບປຸງຜົນຜະລິດຢ່າງດຽວ ກຳພຽງໝໍ ແລ້ວ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ ທີ່ ຈະນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຖ້າ
- ຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນຫລາຍ ຖ້າ ດ້ວນ ເຊັ່ນ ແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ, ໂອກາດ ແລະ ບັນຫາຕ່າງ ຖ້າ ລະຫວ່າງແຕ່ລະ ລະບົບ ການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ຢູ່ໃນເຂດພູດອຍນັ້ນ ມັນໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຕັກໂນໂລຊີອັນໄດ້ນີ້ ບໍ່ແມ່ນຈະເຫັນມະສິມກັບ ຊາວກະສິກອນໜີດທຸກຄົນ.
- ຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ຈະບໍ່ມັກນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ໄດ້ພັດທະນາ ມາແລ້ວຢ່າງສົມບູນ ແບບ ແລະ ຄົບວົງຈອນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າມັກ ຈະ ຊອກຫາ “ສ່ວນປະກອບ” ຫລື “ສົ່ງເສີມສ້າງ” ທີ່ຈະເອົາມາປະກອບ ເຂົ້າກັນ ຕາມ ວິທີການຂອງຕົນເອງ ແລະ ແຫດເຫັນມະກັບສະພາບ ຫລື ຄວາມຕ້ອງ ການ ສະເພາະໃດນີ້ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຊາວກະສິກອນ ມັກ ນຳເອົາບັນດາ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ່າງ ຖ້າ ມາເພື່ອ “ປັບ” ໃຫ້ເຂົ້າກັບ ລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ “ນຳໃຊ້” ໂດ.

P H

J H

ສະນັ້ນ, ການນຳໃຊ້ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ໄດ້ອີງໃສ່ພື້ນຖານການ ຮ່ວມມື ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ ແລະ ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ຫລື ຄົ້ນຄົວາ ທິດລອງ ຈະສາມາດຊ່ວຍທ່ານ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ທີ່ກ່າວມານັ້ນໄດ້.

ໃນບັນຫຼິກນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ນຳໃຊ້ຄຳວ່າ “ທ່າງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ” ເພື່ອ ແກ່ນ ຄຳວ່າ “ອີງປະກອບຂອງເຕັກໂນໂລຊີແບບຕົບຫຼຸດ” ຫຼູ້ຊາວ ກະສິກອນ ໄດ້ນຳໃຊ້ ໃນການພັດທະນາວິທີການແກ້ໄຂອັນໄຫມ໌ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ຕົວຢ່າງ ຂອງ “ທ່າງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ” ແມ່ນສາຍພັນ ຕ່າງ ຖ້າ ຂອງ ພຶດ, ແຖວກັນເຈື່ອນ ແລະ ການຈັດການ ຫລື ອຸ່ມຄອງ ການປ້ອງກັນພະຍາດສັດ

ຄວນຈະນຳໃຊ້ວິທີການໄດ້?

ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ແມ່ນ ມີຫລາຍວິທີ, ຂຶ່ງອາດຈະເປັນ ວິທີການແບບງ່າຍໆ ເຊັ່ນ ການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບເຂົາເຈົ້າຈົນເຖິງ ການ ຈັດຕັ້ງເປັນການຮ່ວມມື ຂຶ່ງມັນໄດ້ສົງຜົນໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ສາມາດຕັດສິນ ບັນຫາດ້ວຍໂຕເອງໄດ້. ການຮ່ວມມືພົວພັນແບບໄດ້ທີ່ຈະເປັນແບບທີ່ “ຖືກ ຕ້ອງ ຫລື ເຫັນຈະສົມ” ລະຫວ່າງທ່ານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ແມ່ນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບ ເປົ້າທາມາຍຂອງທ່ານ.

ການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ

ໃນບາງສະຖານະການ, ມັນອາດເຫັນຈະສົມກ່ວາທີ່ພະນັກງານພຽງ ແຕ່ປຶກ ສາຫາລືຮ່ວມກັບ ຊາວກະສິກອນ ເພື່ອເຂົ້າໃຈເລິກກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການ ໃນການເລືອກເອົາເຕັກໄນໂລຊີອັນໄດ້ນີ້ ແລະ ປະຕິເສດອັນອື່ນ ຖ້ອງ ເຂົາເຈົ້າ. ອີກຕົວຢ່າງ, ການເຊົ່າເນື້ອທີ່ ຂອງຊາວກະສິກອນ ເພື່ອເຮັດການ ທິດລອງ ແລະ ຖາມຄວາມຄົດເຫັນຈາກຊາວກະສິກອນກ່ຽວກັບການທິດ ລອງດັ່ງກ່າວ, ຂຶ່ງມັນອາດເຫັນຈະສົມສໍາລັບການຄັດເລືອກແນວພັນສາລີ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໃຫ້ເຫຼືອຫນ້ອຍລົງ ເພື່ອໃຫ້ຊາວ ກະສິກອນນຳໄປ ທິດສອບຕໍ່ໄປ. ໃນວິທີການຮ່ວມມືແບບດັ່ງກ່າວ, ຊາວກະສິກອນແມ່ນເປັນ ຜູ້ຕອບສະຫນອງຂຶ້ນ ແຕ່ ພະນັກງານສົ່ງເສີມເປັນຜູ້ຄັດເລືອກ.

P H

ຊາວກະສິກອນເປັນເຈົ້າການໃນການຕັດສິນໃຈ

ໃນຫລາຍສະຖານະການ, ມັນອາດເຫມາະສົມກ່ວາ ສຳລັບນັກພັດທະນາກອນ ແລະ ຊາວກະສິກອນທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ໃນການແກ້ໄຂບາງ ບັນຫາທີ່ ທຸລູ່ຢາກສັບສົນ ເຊັ່ນ ການຂາດແຄນອາຫານສັດໃນລະດູແລ້ງ. ໃນສະພາບ ດັ່ງກ່າວ, ມັນຈຳເປັນທີ່ຊາວກະສິກອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການຕັດສິນໃຈ, ຂຶ້ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າສາມາດ ປະສານສົມທີ່ ຄວາມ ນັ້ນ ຂອງຕົນເອງ ເຂົ້າກັບຂໍ້ມູນ, ແນວຄວາມຄົດ ແລະ ຫາງເລືອກຫາງດ້ານ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ພະນັກງານເປັນຜູ້ນຳສະເໜີ. ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ດ້ວຍວິທີການດັ່ງກ່າວຊາວກະສິກອນ ແລະ ພະນັກງານ ຈຳເປັນ ຕ້ອງຊ່ວຍກັນ ໃນການຕັດສິນວ່າຈະທິດສອບຫາງເລືອກເຕັກໂນໂລຊີອັນໄດ, ຈະເຮັດ ແນວໃດ, ຈະປັບ ແລະ ປະສົມປະສານ ເຂົ້າກັບລະບົບການຜະລິດໄດ້ແນວໃດ.

ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຍ່າງໃກ້ຊື້ ທ່າມຍວ່າ ພະນັກງານ ແລະ ຊາວກະ ສິກອນ ແມ່ນ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ໃນການຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂ ບັນຫາ ທີ່ ຫາງຍັນ ໄດ້ບໍ່ທີ່ສະເໜີເຂື້ນມາ.

3

วิธีการแบบมีส่วนร่วม เป็นวิธี
การทำงานที่ได้รับผู้คนสำลับพากເຮົາ. . .

ວຽກໃນຂັ້ນຕອນເລື່ມຕົ້ນ (2-4 ເດືອນ)

ການຄັດເລືອກບ້ານເບິ່ງ - ຫມ້າ 25

ຕົກລົງບັນຫາການວິເຄາະບັນຫາເບິ່ງ - ຫມ້າ 30

ການແລກປ່ຽນຜົນສ້າລັດ ໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໄນໂລຊີ ຮ່ວມກັບ
ບ້ານອື່ນ - ເບິ່ງຫມ້າ 67

ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
ເປັນວິທີການ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນ
ສຳລັບພວກເຮົາ

ການເຂົ້າເຖິງຊາວກະສິກອນຜູ້ໃຫມ່
ພາຍໃນບ້ານ ເບິ່ງຫມ້າ 64

ວິຈອນສຸດຫ້າຍ (ປີ 1-3)

ການປະລິມປະສານຫາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດ ເຂົ້າໃນ
ການຜະລິດ ເບິ່ງຫມ້າ 60

ວົງຈອນທຳອິດ (6-12 ເດືອນ)

ການຊອກຫາທາງເລືອກດ້ານເຕັກໃນໄລຊີ ຮ່ວມ
ກັບກຸ່ມສະເພາະ-ເບິ່ງໜ້າ 42

ການຫົດສອບ ແລະ ປະເມີນທາງເລືອກຕ່າງ ພ-
ເລີ່ມຕົ້ນໃນລະດັບນອຍ-ເບິ່ງໜ້າ 49

ການປະເມີນຜົນທາງເລືອກຕ່າງ - ເບິ່ງໜ້າ 53

ກອງປະຊຸມບ້ານເພື່ອລາຍງານຄົນ - ເບິ່ງໜ້າ 57

ກອງປະຊຸມກຸ່ມສະເພາະ-ເບິ່ງໜ້າ 55

ໃນໄລຍະທຳອິດ, ທ່ານຈະເຫັນວ່າ ວິທີການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ເປັນ ວິທີການທີ່ມີຄວາມຫ້າຫາຍທີ່ສຸດ. ແຕ່ຖ້າທ່ານທາກເຮັດວຽກ ເປັນທຶນ 2-3 ລົມ ຈະເຮັດໃຫ້ການຮຽນຮູ້ງ່າວກັບທັດສະ ຄວາມ ຂຳນານ ແລະ ວິທີການ ທີ່ ທ່ານຕ້ອງການນັ້ນຢ່າຍຂຶ້ນ. ການຮຽນຮູ້ ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາ ແລະ ໃນເນື້ອທ່ານທາກມີ ຄວາມໜັນໃຈແລ້ວ ທ່ານຈະເຫັນວ່າມີໜາຍ ຫຼື ຍ່າງ ທີ່ ທ່ານ ສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງ ຢ່າຍດາຍ (ເຊັ້ນການລົງຕິດຕາມ ຊາວກະສິກອນຢ່າງເປັນປະຈຳ) ແລະ ວຽກອື່ນ ຫຼື ກໍ່ຈະຢ່າຍຂຶ້ນ ທາກເຮັດວຽກເປັນທຶນ (ເຊັ້ນ ການນຳພາ ຫລື ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈັດກອງປະຊຸມບ້ານ).

ໃນເວລາ ທີ່ ທ່ານໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນນຳໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແລ້ວ, ທ່ານຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ຮູ້ເຖິງ ຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງລະບົບ ແລະ ຢູ່ພາຍໃນຂອງແຕ່ລະ ລະບົບການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນ, ຂໍ້ງຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ອີງໄສ່ເພື່ອທານຂອງຖານະຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ, ບົດບາດຍິງຊາຍ ແລະ ຂຸນຊາດ ຂຸນເຜົ່າ.

ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ທີ່ມັກພົບເຫັນ ແມ່ນ ວິທີການ ແລະ ລະບົບການຜະລິດ ຂອງ ບັນດາຂຸນຊາດຂຸນເຜົ່າ, ຫຼື ຂຸນເຜົ່ານິ່ງອາດຖະນັດໃນການເຮັດໄຮ່, ແຕ່ອີກຂຸນ ເຜົ່ານິ່ງພັດຖະນັດ ໃນ ການເຮັດນາ. ສ່ວນຄວາມແຕກຕ່າງ ຢູ່ພາຍໃນການຜະລິດໄດ້ນິ່ງຂອງຊາວ ກະສິກອນເອງ ສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະເປັນການແບ່ງງານພາຍໃນຄອບຄົວ ເຊັ້ນ ໃນຫລາຍ ຫຼື ປະເທດ ຢູ່ຂົງເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ງໄດ້, ຊາວກະສິກອນ ແມ່ ຍົງ ແມ່ນ ຮັບຜິດຊອບລົງສັດນ້ອຍ, ສ່ວນຜູ້ຊາຍ ແມ່ນ ຮັບຜິດຊອບ ສັດໃຫຍ່.

ໃນທັງສອງກໍລະນີນັ້ນ, ແຕ່ລະກຸ່ມທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ຈະມີຄວາມ
ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບເລື່ອງຕ່າງ ແລ້ວ ເຊິ່ງເຈົ້າໄດ້ປະສົບຢູ່ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕ່າງ ແລ້ວ
ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ຈາກທາງເລືອກເຕັກໄນ້ໂລຊີຕ່າງ ແລ້ວ ທີ່ທ່ານນຳສະເໜີນັ້ນ. ສະນັ້ນ,
ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຖາມຕົວເອງຢູ່ ຕະຫລອດ
ເວລາວ່າ:

- ໃຜເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂັບພະຍາກອນຕ່າງ ແລ້ວ?
- ແມ່ນ ໃຜເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໜ້າທີ່ແຕ່ລະອັນ?
- ໃຜເປັນຜູ້ຕັດສິນບັນຫາຕ່າງ ແລ້ວ?
- ແມ່ນ ໃຜຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດຕ່າງ ແລ້ວ ຈາກເຕັກໄນ້ໂລຊີອັນ
ໃຫມ່ນັ້ນ?

ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ທ່ານຈະເຮັດວຽກຮ່ວມນຳນັ້ນ ຕ້ອງເປັນ “ກ່າວໆ
ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ວາງເປົ້າໄວ້ ກັບທາງເລືອກດ້ານເຕັກໄນ້ໂລຊີ ຂອງທ່ານ.

ຂັ້ນຕອນຕ່າງ ໃນວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ລວບລວມໄວ້ໃນຕາຕະລາງ
ຕໍ່ໄປນີ້ (ເບິ່ງໜ້າທີ່ 24) ແລະ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນກຳໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ລະອຸດ ໃນ
ຕໍ່ໄປນີ້.

ຂັ້ນຕອນ ໃນ ຂະບວນການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ຂັ້ນຕອນ	ຄ້າອະທິບາຍ	ໃຜເປັນຫຼັກຕັດສິນ	
		ກ/ກ	ພ/ກ
ການຄັດເລືອກບ້ານ	ການເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ຫຼືຂໍ້ວຍໃນການຄັດເລືອກ ບ້ານ		✓
ການຕົກລົງກ່ຽວກັບບ້ານຫາ ການວິເຄາະບ້ານຫາແບບມີ ສ່ວນຮ່ວມ	ຊາວກະສິກອນ ຊອກຫາ ແລະ ຄັດຈັດບ້ານຫາ ຫລື ເລືອງຕ່າງໆ ຫຼືຕ້ອງການໄຂ, ແລະ ຄັດເລືອກເອົາຊາວກະສິກອນຈຳນວນນີ້ (ກຸ່ມສະ ເພາະ) ເພື່ອເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບພະນັກງານສົ່ງສົມ ໃນການທິດສອບທາງເລືອກຕ່າງໆ	✓	
	ນັກພັດທະນາກອນ ຕ້ອງຕັດສິນວ່າ: ຕໍ່ບ້ານຫາດີ່ງກ່າວ ແມ່ນ ມີວິທີການ ຫລື ເຕັກໂນໂລຢີ ຫຼືເຫັນມາສົມໃນການແກ້ໄຂ, ຊົ່ງຄວນຕ້ອງໄດ້ທິດລອງບ້ານຫາຕ່າງໆ ເຫັນມັນ ມັນນອນຢູ່ໃນເປົ້າທາມ ຂອງ ການສົ່ງເສີມຫລື		✓
ການຊອກຫາທາງເລືອກ ດ້ານເຕັກໄນໂລຊີຮ່ວມກັບ ກຸ່ມສະເພາະ	ນັກພັດທະນາກອນ ແລະ ກຸ່ມສະເພາະຕ້ອງໄດ້ສິນຫະນາ ກ່ຽວກັບທາງເລືອກຕ່າງໆ ແລະ ຄັດເລືອກວ່າອັນໄດ້ເຫັນມາສົມກັບສະພາບຂອງບ້ານ ແລະ ອັນໄດ້ຄວນ ຈະຕ້ອງທິດສອບ	✓	✓
ການທິດສອບ ແລະປະເມີນ ທາງເລືອກຕ່າງໆເລີ່ມຕົ້ນ ໃນ ລະດັບນ້ອຍ	ຊາວກະສິກອນ ໃນກຸ່ມສະເພາະ ແລະ ນັກພັດທະນາກອນ ສິນຫະນາວ່າ ຈະທິດ ສອບຢູ່ ບ່ອນໄດ້, ເຮັດແນວໄດ້, ໄຈະເປັນຜູ້ທິດສອບ, ຈະວັດແກ້ກ້ຽງແຕ່ ແລະ ຈະປະເມີນຜົນເວລາໄດ້	✓	✓
	ຊາວກະສິກອນ (ກຸ່ມສະເພາະ) ທິດສອບທາງເລືອກດ້ານ ເຕັກໂນໂລຢີໃນຂະຫານາດ (ເນື້ອທີ) ນ້ອຍ.	✓	✓
	ນັກພັດທະນາກອນ ແລະ ກຸ່ມສະເພາະ ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນທາງເລືອກດ້ານ ເຕັກໄນໂລຊີຕ່າງໆ ມັນ.	✓	✓
ການຈັດກອງປະຊຸມບ້ານ	ໃນກອງປະຊຸມບ້ານນີ້, ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະລາຍງານກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ ຮັບຂອງ ການທິດສອບ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ອື່ນໆ ພາຍໃນບ້ານ. ສ່ວນນັກພັດທະນາກອນເປັນຜູ້ ສິນຫະນາ ກ້າວ ຊາວກະສິກອນທັງທ່ານດວ່າ ເຂົາເຈົ້າ ຢາກຈະເຮັດແນວໄດ້ຕໍ່ໄປ	✓	
	ອາດມີຊາວກະສິກອນຜູ້ອື່ນໆ ພາຍໃນບ້ານຕ້ອງການທິດສອບທາງເລືອກດ້ານເຕັກ ໄນໂລຊີຕ່າງໆ ແລະ ເຫັນມັນ ໃນເນື້ອທີ່ນ້ອຍອີກ	✓	
	ຊາວກະສິກອນ ແລະ ນັກພັດທະນາກອນ ອາດຕ້ອງໄດ້ ຊອກຫາທາງເລືອກອື່ນໆ ຖືກ, ຫ້າຫາກວ່າ ທາງເລືອກ ຕາງໆ ແລະ ທີ່ໄດ້ທິດສອບໄປບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ຫລື ມີບັນ ຫາໃຫມ່ ເກີດຂຶ້ນມາອີກຕື່ມ	✓	✓
ການປະສົມປະສານທາງເລືອກ ທີ່ດີທີ່ສຸດ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ	ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະ ອາດຕ້ອງການຂະຫຍາຍ ແລະ ປະສົມປະສານ ເຕັກໄນໂລຊີຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນລະບົບການຜະລິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ	✓	
ການເຂົ້າເຖິງຊາວກະສິກອນ ຜູ້ໃໝ່ ພາຍໃນບ້ານ	ນັກພັດທະນາກອນ ຊຸກ້າໃຫ້ມີການແລກປຸ່ນບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບປະການຕ່າງໆລະ ຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ ຕໍ່ ຊາວກະສິກອນ ໂດຍ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ເຮັດໄດ້ດີ ກ້າວຜູ້ ອື່ນໆ ສິນຫະນາເປັນກຸ່ມ ຫລື ຈັດກັດສະນະສິກສາ	✓	✓
ການແລກປ່ຽນຜົນສ່າເລັດ ໃນ ການນໍາໃຊ້ເຕັກໄນໂລຊີ ຮ່ວມ ກັບບ້ານອື່ນ	ນັກພັດທະນາກອນ ຂ່ວຍໃນການຂະຫຍາຍ ທາງເລືອກ ຕ່າງໆ ຫຼືໄດ້ຮັບຜົນ ໂປ່ງໆ ບ້ານອື່ນໆ ໂດຍການຈັດການຢູ່ມາຍາ ແລະ ການສົ່ງເສີມຊາວກະສິກອນ ຕໍ່ຊາວກະສິກອນ.	✓	✓

ກ/ກ - ຊາວກະສິກອນ; ພ/ກ - ນັກພັດທະນາກອນ

ການຄັດເລືອກບ້ານ

ຖ້າທາກໃນເບື້ອງຕົມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະເລືອກບ້ານນີ້ ຫລືບ້ານ ອື່ນໆ
ທີ່ທ່ານສາມາດເລີ່ມຕົ້ນຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນນີ້ນ, ທ່ານ ຈະຮັດ
ແນວໃດ?

ໃນປະລິບປະການຂອງພວກເຮົາ ເຫັນວ່າ ມີຫລາຍ ແລະ ໂຄງການແມ່ນພິບ
ບັນຫາ ເນື່ອງຈາກເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຄັດເລືອກບ້ານ ທີ່ ສະດວກສະບາຍສຳລັບ
ຕົນເອງ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາວ່າບ້ານໃດ ທີ່ມີທ່າແຮງໃນການພັດທະນາ ແລະ
ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ແລະ
ທີ່ທ່າງໂຄງການຈະນຳສະເໜີ.

ນັກພັດທະນາກອນ ຫລື ພະນັກງານບາງຄັ້ງ ມີກຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ໄປຮັດວຽກ
ຢູ່ບ້ານໃດບ້ານນີ້ ໂດຍບໍ່ມີທ່າງເລືອກ, ສ່ວນພະນັກງານອີກຈຳນວນນີ້ອາດ
ມີທ່າງເລືອກບາງເລັກນອຍ ວ່າຈະຮັດວຽກ ຢູ່ບ້ານໃດ. ແຕ່ຖ້າທ່ານເປັນ
ພະນັກງານ “ສະເພາະດ້ານ” ຕ້ອງໄດ້ຄືດຢ່າງລະອຽດ ໃນການຄັດເລືອກບ້ານ.

N R

ຈະເຮັດແນວໃດ ໃນການຄັດເລືອກບ້ານ

ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ຖາມຕົນເອງວ່າ:

ແມ່ນຫຍໍ່ງທີ່ເຂົາຈະຕ້ອງໄດ້ນຳສະເໜີ?

ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວພວກເຮົາ ຈະມີຄວາມຮູ້, ຄວາມຊຳນານ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທາງດ້ານໄດ້ນຶ່ງສະເໜາ ທີ່ ຈະນຳສະເໜີໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ. ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຄັດເລືອກບ້ານ ທີ່ ບົດຽນ ຫລືເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຮົາມີນັ້ນ ມັນເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຊາວກະສິກອນໃນບ້ານ ນັ້ນ. ອີກຕົວຢ່າງ, ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ດ້ານການລົງງສັດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ ຄັດເລືອກເຂດ ຫລື ບ້ານ ທີ່ ຊາວກະສິກອນມີບັນຫາສຳຄັນ ໃນລະບົບ ການລົງງສັດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

ບ່ອນໄດ້ທີ່ຈະມີຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ?

ມັນຈະບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດຫຍໍ່ໜີດ ໃນການນຳໃຊ້ວິທີການເຮັດວຽກ

ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຖ້າທາກທ່ານເລືອກເອົາ ບ້ານ

ທີ່ບໍ່ມີທ່າແຮງໃນການຂະຫຍາຍຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທ່ານຈະນຳສະເໜີ. ສະນັ້ນ, ຕ້ອງຖາມຕົນເອງວ່າ “ຈະມີຄອບຄົວ ຊາວກະສິກອນຫລາຍປານໃດ ໃນບ້ານນີ້ ຫລື ບ້ານອ້ອມຂ້າງ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກວຽກງານຂອງເຂົາ”

ເປົ້າຫມາຍທາງດ້ານສັງຄົມ ຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນເອງສັງກັດຢູ່ແມ່ນໜ້າງ?
ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ ຈະເຮັດວຽກໃນອົງການຈັດຕັ້ງທ່າງໆ ທີ່ມີເບົ້າຫມາຍ
ສະເພາະໃນການພັດທະນາ ດ້ານສັງຄົມ ຕົວຢ່າງເຊື່ອນ ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມ
ຖຸກຈິນ ແລະ ອື່ນ ຖ., ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຖາມຕົນເອງວ່າ:

- ໃນການເຮັດວຽກ ຢູ່ບ້ານດັ່ງກ່າວ, ຈະສາມາດບັນລຸເປົ້າຫມາຍຂອງ
ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ ຕົນເອງ ສັງກັດຢູ່ໄດ້ຫລືບໍ່?
- ໃນບ້ານດັ່ງກ່າວ ຈະມີໜາຍຄອບຄົວບໍ່ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ພວກເຮົາໃນການປັບປຸງລະບົບ ການຜະລິດ ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າ?
- ມີບ້ານອື່ນ ທ. ອີກບໍ່ທີ່ຢູ່ໄກ້ຄູງ ຂໍ້ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກ
ທາງເລືອກທີ່ໄດ້ພັດທະນາ ໃນບ້ານດັ່ງກ່າວ?
- ມີອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖ່ານ ທີ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບດວງກາງນັ້ນດັ່ງກ່າວບໍ່?

W.S

ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍໃນການຊອກຫາຄຳຕອບ ສຳລັບຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນ, ມັນ
ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໂອລິມກັບພະນັກງານໃນທີ່ຕົ່ນ, ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະ
ຊາວກະສິກອນບາງຄົນ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບລະບົບການຜະລິດ
ໃນເຂດນັ້ນ.

ຄິດຢ່າງລະອຽດວ່າ ຂໍ້ມູນປະເພດໄດ້ ຫີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງເກັບກຳ. ສ່ວນໃຫຍ່
ແລ້ວ ຂໍ້ມູນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນ ໄດ້ມາຈາກການສັງເກດ ຂອງເຮົາເອງ ແລະ
ການສິນຫະນາ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ.

ໃນການໂອລິມຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ບໍ່ຄວນຈະລົມກັບພົງແຕ່ ຜູ້ທີ່ມີ
ອຳນັດ ຢູ່ໃນບ້ານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ໄດສິນຫະນາກັບ ຊາວ
ກະສິກອນເປົ້າໜາຍ ຫີ້ຈະໄດຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກທາງເລືອກດ້ານ
ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ

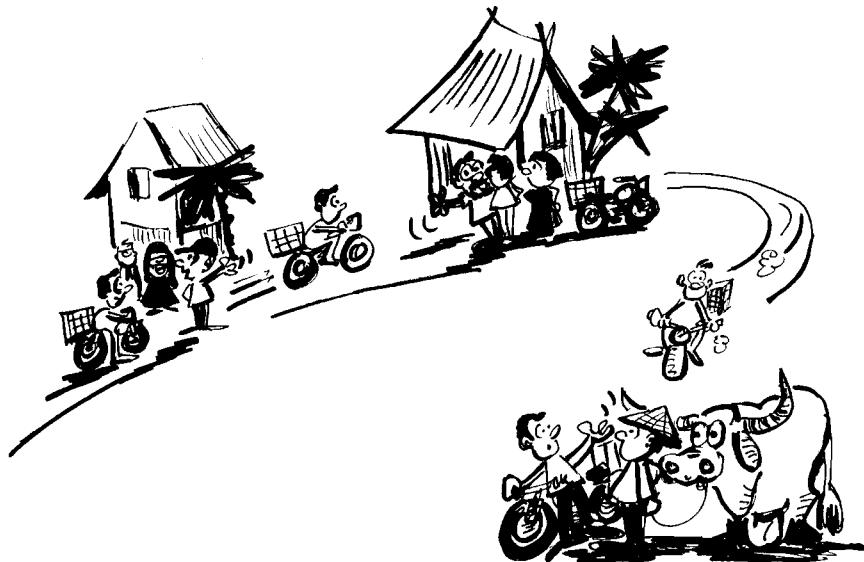

ທ່ານອາດຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານທາງດ້ານສະພາບແວດ ລ້ອມ
ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ຈະນຳສະເໜີ ມັນ
ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບ ຂອງ ເຊດນັ້ນໄດ້ດີ.

ບໍ່ຄວນຈະໃຊ້ເວລາດົນເກັບກຳຂໍ້ມູນຍ່າງລະອຽດ ເກີນກ່ວ່າຫ່ານ ຕ້ອງການ

ບັນຫິກ

ການຕົກລົງກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ເລື້ອງຕ່າງ ແລະ ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີ ສ່ວນຮ່ວມ

ມາຮອດຂັ້ນຕອນນີ້ ຖື່ວ່າທ່ານສາມາດເລືອກໄດ້ບ້ານໃດບ້ານນີ້ທີ່ເຫັນວ່າ ເທິມຈະສົມສຳລັບວຽກ ຂອງ ທ່ານ, ແຕ່ອັນນັ້ນມັນເປັນພຽງແນວຄວາມຄືດ ແລະ ການສະຫຼຸບຂອງທ່ານເອງເຫົ່ານັ້ນ ກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ເລື້ອງຕ່າງ ແລະ ພາຍໃນບ້ານ ທີ່ທ່ານຄືດວ່າສາມາດຊ່ວຍ ໃນການແກ້ໄຂໄດ້. ແຕ່ທ່ານ ບໍ່ສາມາດແນ່ໃຈໄດ້ວ່າຊາວກະສິກອນຈະມີແນວຄວາມຄືດແບບດູງກັບທ່ານ.

ເຂົາເຈົ້າຈະສົນໃຈເຮັດວຽກກັບທ່ານ ຖ້າເຂົາເຈົ້າຮູ້ສີກວ່າເລື້ອງຕ່າງໆເຫັນວ່າ ມັນສຳຄັນ ຫລື ເປັນບັນຫາທີ່ກ່າວອັນອື່ນ ແລະ ໃນເວລານັ້ນ.

ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນ ວິທີການນີ້ ຫີ້ສາມາດຊ່ວຍ ຊາວ ກະສິກອນຕັດສິນໃຈໄດ້. ໃນການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ຊາວ ກະສິກອນ ແມ່ນມາປະຊຸມກັນເພື່ອ:

- ຊອກຫາ ແລະ ຄົດຈົອນບັນຫາສຳຄັນ ຫີ້ຕ້ອງການແກ້ໄຂ.
- ຊອກຫາຊາວກະສິກອນພາຍໃນບ້ານຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທິບຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວຫລາຍກ່າວໜູ້
- ຕົກລົງໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ໃດນີ້ ໃຫ້ເຮັດວຽກນຳພະນັກງານເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນ ເປັນບາດກ້າວທີ່ອີດ ຂອງບ້ານ ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ພະນັກງານ ໃນຖານະຂອງເພື່ອນຮ່ວມງານ ທີ່ເຫັນ ທຸງມັກນ ໃນຂະບວນການພັດທະນາ. ອີກຢ່າງນີ້, ມັນກໍຈະເປັນການສ້າງ ຄວາມເຊື້ອໝັ້ນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນດີ ລະຫວ່າງນັກພັດທະນາກອນ ແລະ ຊາວກະສິກອນ. ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງ ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫວ່າງ ພະນັກງານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບບັນຫາ ໄດ້ຫີ້ຕ້ອງການແກ້ໄຂ, ແລະ ຮ່ວມກັນຊອກຫາທາງເລືອກ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂ.

ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ບໍ່ແມ່ນຂະບວນການ ສໍາລັບການ ຂຸດຄົນຫາຂຶ້ນຈາກຊາວກະສິກອນ ເພື່ອມາສະຫຼຸບດ້ວຍ ໂຕຍທ່ານເອງ. ມັນເປັນບາດກ້າວທີ່ອີດໃນການພົວພັນກັບຊາວກະສິກອນ ໃນ ຖານະເພື່ອນຮ່ວມງານ ໃນການຊອກຫາວິທີການ ໃນການບໍ່ຢູ່ ລະບົບ ການຜະລິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າ. ແຕ່ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ມີແຜນ ວຽກສືບ ຕໍ່ໜັງ ຈາກ ການເຮັດການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ດີແຫ່ງໆຄວນເຮັດວຽກກ່າວ.

P H

ຈະດຳເນີນການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມແນວໄດ?

ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຈະຊ່ວຍທ່ານໃນການຕັດສິນວ່າ ໃນບັນດັງກ່າວມີທ່າແຮງສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດທີ່ ຈະໄດ້ຮັບ ຈາກເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ທີ່ ທ່ານຕ້ອງການຈະນຳສະເໜີ. ຄໍາຖາມ ທີ່ ໄດ້ຈັດລົງໄວ້ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນຈະຊ່ວຍທ່ານໃນການຕັດສິນໃຈ. ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ໃນບັນດັງກ່າວແມ່ນມີທ່າແຮງຕົວຈິງນີ້ ບຸກ ຫຼື ຄໍາຖາມລຸ່ມນີ້ ຕ້ອງມີຄໍາຕອບວ່າ “ແມ່ນ ຫລື ຖືກຕ້ອງ”

ມີທ່າແຮງບໍ່ ໃນການລົງໄປເຮັດວຽກ ໃນບັນດັງກ່າວ?

ຄໍາຖາມ 1	ບັນຫາທີ່ຊາວກະສິກອນປະສົບຢູ່ນັ້ນ ແມ່ນເປັນບັນຫາສຳຄັນສຳລັບ ເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ ທີ່ຈະຍອມສະລະເວລາ ເພື່ອມາຊອກຫາທາງອອກ ທີ່ລື ວິທີການແກ້ໄຂຕ່າງໆ ພູ?
ຄໍາຖາມ 2	ມີຊາວກະສິກອນອີກຫລາຍຄົນບໍ່ ຢູ່ພາຍໃນບັນຫາ ແລະ ບັນອອມຂ້າງ ທີ່ມີບັນຫາຄືກັນ?
ຄໍາຖາມ 3	ຜ່ານມາໄດ້ມີຊາວກະສິກອນ ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນດັງກ່າວບໍ່?
ຄໍາຖາມ 4	ທ່ານມີທາງເລືອກ ທີ່ລື ວິທີການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສາມາດນຳສະເໜີແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ?
ຄໍາຖາມ 5	ທ່ານຈະສາມາດບັນລຸເປົ້າຫມາຍ ໃນການພັດທະນາຫາງດ້ານ ສັງຄົມ ທີ່ອີງການຈັດຕັ້ງ ຂອງ ທ່ານໄດ້ກໍ່ມີດໄວ້ບໍ່?
ຄໍາຖາມ 6	ຕົວທ່ານເອງ ແລະ ພະນັກງານ ຢູ່ ຫ້ອງຖື່ນ ມີຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ສະລະເວລາເພື່ອລົງໄປພັດທະນາລະບົບການພະລິດຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ໃນບັນດັງກ່າວບໍ່?

ໃນລາຍລະອຽດຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນ ຈະໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບວິທີການ ສໍາລັບການ ດຳເນີນການວິເຄາະບັນຫາ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ບ້ານ. ແຕ່ອັນນີ້ມັນເປັນພົງ ແຕ່ຕົວຢ່າງ ຂອງຂະບວນການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນສໍາລັບພວກເຮົາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນລາຍການ ຫລື ວິທີການທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດຕາມໄປຕາມແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ. ໃນຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ພວກເຮົາໄດ້ນຳສະເໜີ ເຄື່ອງມືທີ່ຈະຊ່ວຍໃນການດຳເນີນການຫລາຍຢ່າງ (ຕົວຢ່າງ: ແຜນ ວາດບ້ານ). ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ໄງເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍລະອຽດ ໃນພາກທີ່ 5. ສະນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຕ່າງໆຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ມັນຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາຫັດສະຫລື ຄວາມຊຳນານ ໃນການສື່ສານ ແລະ ນຳພາການສົນທະນາເປັນຢ່າງດີ. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຫັດສະຕ່າງໆ ໄງ ເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນມີຢູ່ໃນພາກທີ່ 4.

ຂັ້ນຕອນ 1: ການຂຶ້ນແຜນສໍາລັບການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ສຶກສາກ່ຽວກັບບ້ານ

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະດຳເນີນການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຫຳຄວາມລົ້ງເຄີຍກັບ ສະພາບຂອງບ້ານ ແລະ ລະບົບການຜະລິດຕ່າງໆ ໂດຍການຢ່າງເລາຍເບິ່ງຕາມເນື້ອທີ່ຕ່າງໆ ຮ່ວມ ກັບຄະນະບ້ານ ແລະ ຊາວກະສຶກອນບາງຄົນ, ສົນທະນາ ຮ່ວມກັບ ເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບລະບົບການຜະລິດ ທີ່ທ່ານເຫັນ (ລາຍລະອຽດໃນ ຫນ້າ 86). ວິທີການ ດັ່ງກ່າວຈະ ຊ່ວຍທ່ານໄດ້ຂຶ້ນມູນ ແລະ ບະສິບປະການ ກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ທ່າແຮງ ທີ່ຊາວກະສຶກອນມີຢູ່.

ຕັດສິນໃຈວ່າ ແມ່ນໃຜແດ່ທີ່ຄວນເຂົ້າຮ່ວມການວິເຄາະ ບ້ານຫາ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ຖາມຕົວທ່ານເອງວ່າ ” ແມ່ນໃຜໃນບ້ານດັ່ງກ່າວທີ່ເປັນກຸ່ມເປົ້າຫມາຍ ຂອງທ່ານ? ” ຫລັງຈາກນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ແມ່ນ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກຸ່ມເປົ້າຫມາຍດັ່ງກ່າວ (ຕົວຢ່າງ ຊາວກະສຶກອນແມ່ຍິ່ງ ທີ່ລັ້ງສັດ) ໃນການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.

ເຄື່ອງມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດ!
ການຢ່າງເລາຍບ້ານ

M T

ການຈັດຕັ້ງການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໂລົມກັບຄະນະບັນ ແລະ ຕົວແທນຂອງກຸ່ມເບົາຫມາຍ
ທີ່ທ່ານຕອງການຈະເຊັນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ເພື່ອເປັນການກະກຽມມີ ແລະ ເວລາທີ່
ເຫັນມາຈະສົມ ແລະ ສະດວກສະບາຍ ໃນການດຳເນີນການວິເຄາະບັນຫາແບບ
ມີສ່ວນຮ່ວມ. ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຕ້ອງໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນເວລາ
ທີ່ເຫັນມາຈະສົມສໍາລັບຊາວກະສິກອນ, ຂຶ້ງເຂົ້າເຈົ້າອາດຈະຕອງການ, ຍົກຕົວຢ່າງ,
ເຮັດການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຕອນຄໍ້າ.

ຂັ້ນຕອນ 2: ການດຳເນີນການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

*ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ສິ່ງທີ່ສາມາດ ແລະ ບໍ່ສາມາດຕອບ
ສະຫນອງໄດ້*

ເພາະວ່າ ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະເປັນການ
ພົບປະ ກັບຊາວກະສິກອນເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ສະນັ້ນເຂົ້າເຈົ້າອາດມີຄວາມ
ຄາດຫວັງອັນດີນຶ່ງທີ່ ທ່ານປໍ່ສາມາດຈະຕອບສະຫນອງໄດ້ (ຕົວຢ່າງ ການ
ຕອບສະຫນອງທາງດ້ານສິນເຊື້ອ). ດັ່ງນັ້ນ, ໃນຕອນຕົ້ນຂອງການວິເຄາະ
ບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມຕ້ອງໄດ້ ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ສິ່ງທີ່
ທ່ານຈະນຳສະເໜີ ແລະ ຕອບສະຫນອງໄດ້.

ການສ້າງບັນຍາກາດ
ເຄື່ອງມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດ!

ການແຕ່ມແຜນວາດບ້ານ

ໃນການເຂົ້າຮ່ວມການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເທື່ອທຳອິດ ຂອງ ຊາວ
ກະສິກອນ, ເຂົ້າເຈົ້າອາດຈະຄິດ ແລະ ວາງຕົວຄືກັບ ການເຂົ້າຮ່ວມ
ກອງປະຊຸມ ທີ່ວູງໄປ ພາຍໃນບ້ານ, ຂຶ້ງສ່ວນໃຫຍ່ ຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ ແລະ ອິດທີ່
ພິນ ຈະເປັນຜູ້ອອກຄວາມເຫັນຫລາຍກ່ວາ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອເປັນການກະຕຸ້ນ
ໃຫ້ຖຸກ່າງ ຄົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືບາງຢ່າງ ເຊັ່ນ
ການສ້າງບັນຍາກາດ. ວິທີການທີ່ດີໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ແມ່ນ ການແຕ່ມແຜນວາດ
ບ້ານ (ເບິ່ງ ຫມ້າ 88), ໃນວິທີການດັ່ງກ່າວ ຊາວກະສິກອນ ຈະເປັນ ຜູ້ແຕ່ມ
ແຜນວາດບ້ານດ້ວຍຕົນເອງ, ໂດຍຈະແຕ່ມຈຸດຕ່າງ ພ (ຕົວຢ່າງ: ເຮືອນ,

ເຫັນໜັກການສົນທະນາກ່ຽວກັບການຕື່ລົງຊີວິດໃນບ້ານ

ຖາມຊາວະສິກອນກ່ຽວກັບການຜະລິດ ຂອງ ຊາວະສິກອນ ເຂົາເຈົ້າປຸກ ທັງ
ແດ່, ລົງສັດປະເພດໄດແດ່ ແລະ ຫັນວຽກຕ່າງ ພ ທີ່ ເສີມສ້າງຊີວິດ ການເປັນ
ຢູ່ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ຫລຸງຈາກນັ້ນ, ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ການໃຫ້ຄະແນນ ຫລື ຈັດອັນດັບ
ບັນດາຫັນວຽກຕ່າງ ພ ເຫັນໜັນ ໃຫ້ຈັດລົງຄວາມສຳຄັນ ຂອງ ແຕ່ລະຫັນາ
ວຽກ. ເຖິງວ່າວິທີການດັ່ງກ່າວ ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຮູ້ຈັກເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງ
ຫັນວຽກຕ່າງ ພ ທາງດ້ານກະສິກຳພາຍໃນບ້ານກຳຕາມ, ແຕ່ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້
ເຂົາໃຈເຖິງພາບລວມເຫົ້ານັ້ນ, ເພາະວ່າ ແຕ່ລະຄອບຄົວແມ່ນ ຈະມີຄວາມ
ແຕກຕ່າງກັນ. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບເລື້ອງນີ້ ແມ່ນ ຈະໄດ້ຮັບຈາກການ
ສົນທະນາ ຮ່ວມກັບຊາວະສິກອນ.

ເຄື່ອງມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດ!
ປະເຕີທີ່ມີລະດູການ

ວິທີການນຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ ໃນການກະຕຸນການສົນທະນາ ກ່ຽວກັບ ເລື້ອງຕ່າງ ພ
ທີ່ສຳຄັນນັ້ນ ແມ່ນ ໃຊ້ຄຳຖາມ “ ໃນປິນໍ້ງການຜະລິດກະສິກຳ ແມ່ນ ມີ ການ
ບັງນ ແບງແນວໄດແດ່”, ສົ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ທ່ານເຂົາໃຈກ່ຽວກັບ ເລື້ອງ
ຕ່າງ ພ ເຊັ່ນ ແຮງງານ, ຮອບວຽນ ການປຸກຝັງ, ພະຍາດຂອງຄົນ, ການຂາດ
ແຄນອາຫານ ແລະ ການຄຸມຄອງສັດລົງ, ຊຶ່ງເລື້ອງເຫັນໜັ້ນ ມັນຈະແຕກ ຕ່າງ
ກັນໄປ ຕາມເວລາ. ເຄື່ອງມືສຳລັບນຳໃຊ້ໃນວິທີການດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ
ແມ່ນ ປະຕິທິນລະດູການ (ເບິ່ງໜ້າ 96)

ບັນຫາ ຫລື ໂອກາດ?

ເລື່ອງສຳຄັນຕ່າງ ຖໍ່ມີຜົນຕໍ່ບັນ ອາດແມ່ນຫຼັງບັນຫາ ແລະ ໂອກາດ
ສຳລັບການພັດທະນາ. ຍົກຕົວຍ່າງ: ຊາວກະສິກອນອາດ ຕ້ອງການແກ້ໄຂ
ບັນຫາ ຜົນເປະລິດຂອງເຊົ້າໄຮ່ຕົກຕໍ່. ສ່ວນໂອກາດໃນການ ພັດທະນາ
ອາດແມ່ນການນຳສະເໜີພືດສາຍພັນໃຫມ່ ທີ່ມີຫ່າງແຮງ ໃນການສ້າງລາຍ
ຮັບໄດ້ຫລາຍ ແລະ ຊາວກະສິກອນສາມາດນຳໄປ ຂຶ້ເຊົ້າໄດ້.

ການແກ້ໄຂບັນຫາສຳຄັນກ່ອນ ເປັນຈຸດສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມໝັ້ນ
ເຊື້ອຖື ລະຫວ່າງທ່ານເອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນ, ສ່ວນ ການຊອກຫາແລະ
ເລີ່ມເຮັດວຽກກັບ ໂອກາດໃນການພັດທະນາ ແມ່ນ ເປັນບາດກົວຕໍ່ໄປ
ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ.

ບັນຫິກ

ການຊອກຫາ ແລະ ຈັດລົງຄວາມສຳຄັນ ຂອງ ບັນຫາຕ່າງ ປະເທດ

ໜ້າວູກດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງການວິເຄາະ
ບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. ເຄື່ອງມື ແລະ ການສົນທະນາຕ່າງ ທີ່ມີຫ່າງ
ແມ່ນເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການ ສົນທະນາກ່ຽວກັບເລື້ອງ ແລະ ບັນຫາຕ່າງ ປະເທດ
ໃນການດຳລົງຂີວິດ ຂອງຊາວ ກະສິກອນ. ແຕ່ມາຮອດຈຸດນີ້,
ທ່ານສາມາດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ເລື້ອງຕ່າງ ປະເທດ
ທີ່ສໍາຄັນຢ່າງລະອຽດ.ນຳພາການສົນ ທະນາດັ່ງກ່າວ
ໂດຍການໃຫ້ຊາວກະສິກອນ:

- ຂຽນບັນຫາ ແລະ ເລື້ອງສຳຄັນຕ່າງ
- ສົນທະນາກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ເລື້ອງສຳຄັນຕ່າງ ແຕ່ລະອັນ
- ຈັດລົງບັນຫາແລະເລື້ອງສຳຄັນຕ່າງໆນີ້ ຕາມຄວາມສຳຄັນ ໂດຍ ການ
ນຳໃຊ້ການຈັດອັນດັບ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນ

P H

ຂໍ້ນຕອນ 3: ຕົກລົງກ່ຽວກັບແຜນການ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຈະເຮັດແນວໃດໃນການຊອກຫາຫາງ ອອກສໍາລັບບັນຫາຕ່າງ ແລະ ຂໍ້ມູນພຽງພໍຈາກການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມວ່າພາຍໃນບັນດັ່ງກ່າວແມ່ນມີທ່າແຮງສໍາລັບ ທ່ານທີ່ຈະລົງ ໄປເຮັດວຽກໃນບັນນັ້ນຫລືບໍ່. ຕາຕະລາງໃນທັນໆ 32 ແມ່ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ ທ່ານຈຳໄດ້ກ່ຽວກັບຄຳຖາມສຳຄັນຕ່າງ ຫຼື ທ່ານຕ້ອງການຄຳຕອບ ຈາກການ ວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ທ່ານ ຕອງແນ່ໃຈວ່າ ໃນນັ້ນແມ່ນມີທັງບັນຫາ ແລະ ໂອກາດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນສູງ ສໍາລັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ມີຫາງອອກສໍາລັບບັນຫາ ແລະເລື່ອງ ຕ່າງ ແລ້ວ ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ, ທ່ານອາດຈະ:

ມາຮອດຈຸດນີ້, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ບອກຊາວກະສິກອນວ່າ ເລື້ອງໃດ ແລະ ບັນຫາໃດ ຫຼືທ່ານສາມາດ ຊ່ວຍໄດ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າກຸງພ້ອມທີ່ຈະສະລະເວລາມາຮັດຫລືບໍ່, ຖ້າຫາກ ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ, ທ່ານອາດຈະ:

- ຕົກລົງກັນກັບຊາວກະສິກອນວ່າບັນຫາ ແລະ ໂອກາດອັນໄດທີ່ຈະຕັ້ງໄດ້ແກ້ໄຂ
- ຈັດຕັ້ງກຸ່ມສະເພາະ. ອອກຫາຊາວກະສິກອນຈຳນວນນີ້ ຫຼື ຕອງການຮັດວຽກກັບທ່ານ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງ ແລ້ວ ເຫັນວ່າມີສໍາຄັນ, ເພາະວ່າມັນຈະເປັນການຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການທີ່ຈະຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນທລາຍກ່ວາ 10 ຄືນຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ໄດ້ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນປີທຳອິດ.
- ຕົກລົງເວລາກັບຊາວກະສິກອນ ວ່າທ່ານຈະກັບມາ ເລີ່ມຕົ້ນຮັດວຽກຮ່ວມກັບກຸ່ມສະເພາະ ໃນ ການຊອກຫາຫາງເລືອກດ້ານ ເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ຈະຫິດສອບ.

ທ່ານອາດຈະພົບວ່າ ເລື້ອງຕ່າງ ຖໍ່ ທີ່ຊາວກະສິກອນຄືດວ່າສຳຄັນສຳລັບ ເຂົາ
ເຈົ້າ ອາດຈະບໍ່ເຂົ້າກັບສິ່ງ ທີ່ທ່ານຕ້ອງການນຳສະເໜີ. ຖ້າກຳລະນີ ດັ່ງກ່າວຫາກ
ເກີດຂຶ້ນ, ຊາວກະສິກອນຈະບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ເສຍເວລາ ມາເຮັດວຽກ
ຮ່ວມ ກັບທ່ານ. ມັນອາດເປັນໄປໄດ້ ໃນເວລານີ້ ບ້ານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ມີທ່າແຮງ
ສຳລັບທ່ານ ທີ່ຈະເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງມີ ປະສິດທິຜົນ. ສະນັ້ນ, ມັນບໍ່ໜ້າຍວ່າ
ທ່ານ ຈຳເປັນຕ້ອງ ໄດ້ເຮັດວຽກໃນໜົມດຸກບ້ານ ຫຼື ທ່ານໄດ້ເຮັດການວິເຄາະ
ບ້ານຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມແລ້ວ.

M T

ຈຸດສຳຄັນຕົວຈິງ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ ໃນການດຳເນີນການ ວິເຄາະ ບ້ານຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ

ຄວນຈະໃຊ້ເວລາດິນປານໄດ້ ເພື່ອຈະດຳເນີນ ການວິເຄາະບ້ານຫາ ແບບມີ
ສ່ວນຮ່ວມ ໃຫ້ສຳເລັດ?

ທ່ານສາມາດດຳເນີນການວິເຄາະບ້ານຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ສຳເລັດລົງໄດ້
ໃນນັ້ງວ່າ. ບຸກ ພໍ ແລະ ນັ້ງວ່າ ທີ່ລື ຂັ້ນຕອນບໍ່ຄວນເກີນ 2 ຊົ່ວໂມງ ໂດຍບໍ່ມີ
ການພັກຜ່ອນ. ຖ້າແກ່ຍ້າວເກີນໄປ ຊາວກະສິກອນຈະບໍ່ມີ ຄວາມຕັ້ງໃຈ.

ຫັດສະ ແລະ ຄວາມຊຳນານ ອັນໄດແດ່ ທີ່ ຈຳເປັນໃນການນຳພາ ການດຳ
ເນີນການວິເຄາະບ້ານຫາແບບ ມີສ່ວນຮ່ວມ?

ການນຳພາກອງປະຊຸມຢູ່ບ້ານ ມັນບໍ່ແມ່ນເລື້ອງຢ່າຍ. ສະນັ້ນ, ຄວາມຊຳນານ
ໃນການນຳພາ ຈຶ່ງເປັນ ພື້ນຖານສຳລັບທ່ານທີ່ຈະດຳເນີນ ການວິເຄາະບ້ານຫາ
ແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃຫ້ໄດ້ດີ. ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ວາງ ຕົວເປັນກາງ, ແລກປູ່ງນັ້ນ
ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ແຕ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ອອກຄວາມເຫັນ ແລະ ໃຫ້ຄຳແມະນຳ
ຕ່າງ ພໍ. ນອກນັ້ນ, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຊຸກຢູ່ ແລະ ກະຕຸ້ນ ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ ໃນ
ກຸ່ມຕ່າງ ພໍ ໃຫ້ມີສ່ວນ ຮ່ວມ, ເພາະວ່າ ໂດຍປິກະຕິແລ້ວ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ
ຜູ້ທີ່ມີອິດທິພິນພາຍໃນບ້ານ ຈະເປັນຜູ້ຄຸມ ຫລື ອອກຄວາມຄືດເຫັນ ຫລາຍກ່ວາ.

ຕ້ອງພະຍາຍາມຮັບຮູ້ທຸກເວລາ ເຖິງຄວາມບໍ່ຮູ້ທັນນັ້ງສີ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານພາສາ ສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນກຸ່ມເປົ້າທາມາຍ ຂອງທ່ານ. ຖ້າສິ່ງດັ່ງກ່າວທາກເກີດມີຂຶ້ນ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຊອກທາວິທີການອື່ນ ຫຼື ເຊັ່ນການນຳໃຊ້ພາສາທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮູບພາບປະກອບ.

ຖ້າມີຜູ້ນຳພາ ສອງ ຄົນ ມັນຈະຮັດໃຫ້ການດຳເນີນ ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມງ່າຍຂຶ້ນ, ດີແທ້ ແມ່ນໃຫ້ມີ ແມ່ຍິງນິ່ງຄົນ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ນິ່ງຄົນ, ຊຶ່ງມັນຈະຊ່ວຍທ່ານ ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອກັນ ໃນການດຳເນີນ ການສົນທະນາ ແລະ ຈັດແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄປຕາມກຸ່ມທາງດ້ານສັງຄົມຕ່າງໆ (ຕາມເພດ, ຂຸນເຜົ່າ ແລະ ຖານະ) ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈບັນຫາສະເພາະ, ໂອກາດ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງ ເຂົ້າເຈົ້າ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ມັນຈະຊ່ວຍປະຫຍັດເວລາ ຖ້າທ່ານເຮັດບາງທັນນັວງກ ເຊັ່ນປະຕິທິນລະດຸການ ແລະ ຄວາມເປັນມາ ແລະ ການວິເຄາະຖານະຄອບຄົວຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ໂດຍແບ່ງເປັນກຸ່ມນອຍ.

ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ, ມັນບໍ່ມີວິທີການໃດຈະງ່າຍ ໃນການພັດທະນາຄວາມ ຊຳນານໃນການສື່ສານ ແລະ ນຳພາການສົນທະນາ. ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ “ຮົງຈາກການເຮັດຕົວຈິງ” ແລະ ສັງເກດຜູ້ອື່ນ ຫຼື ຄວາມສາມາດ ແລະ ມີຄວາມຊຳນານໃນການນຳພາການສົນທະນາ. ຄວາມຊຳນານ ຫລື ອັດສະ ດັ່ງກ່າວແມ່ນ ໄດ້ອະທິບາຍ ຢູ່ ພາກທີ່ 4.

ຂໍແນະນຳສາມຢ່າງ...

- ໃນບາງກໍລະນີ, ມັນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ໃນການດຳເນີນການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ກັບຊາວກະສິກອນທຸກຄອບຄົວພາຍໃນ ບ້ານ, ຖ້າວ່າກຸ່ມເປົ້າທາມາຍຂອງທ່ານ ທາກເຂົ້າຮ່ວມໃນຈຳນວນນອຍ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ຖ້າວ່າຈຳນວນຄອບຄົວຜູ້ທຸກຈົນ ຫລື ແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມໜັນອຍ, ທ່ານອາດຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ກ່ຽວກັບສະພາບພາຍໃນບ້ານ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ທ່ານອາດຕ້ອງເຮັດ ພົງງານ

ແຕ່ມແຜນວາດບ້ານ ແລະ ວິເຄາະ ຖານະຄອບຄົວ ເພື່ອເປັນການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວ ເປັນພື້ນຖານ ສຳລັບການວາງແຜນ, ທີ່ຈະຮັດການວິເຄາະບັນຫາແບບມີ ສ່ວນຮ່ວມ ຮ່ວມກັບກຸ່ມເບົາຫມາຍ ນັ້ນໃນມີດິນໍ້າຕ່າງໆ.

- ເພື່ອເປັນການປະຫຍັດເວລາ, ອາດຈະຕ້ອງ ໄດ້ແບ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ເພື່ອວ່າ ແຕ່ລະກຸ່ມຈະໄດ້ສຸມໃສ່ໜ້າວຽກຕ່າງໆ ຖ້າ ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ລາຍງານຄື່ນໃຫ້ແກ່ກຸ່ມໃຫຍ່ ໃນຕອນຫ້າຍ.
- ໃນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ໃນການຮັດການວິເຄາະບັນຫາ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ຕ້ອງໄດ້ຊູກຍູ້ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນຮັດດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ວ່າ ຈະດ້ວຍວິທີການໃດ ທີ່ ເຂົ້າເຈົ້າມັກ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ ຕອບສະຫນອງ ອຸປະກອນຕ່າງໆ ທີ່ຈະເປັນໃຫ້ແກ່ເຂົ້າເຈົ້າ ເຊັ່ນ: ບົກ, ເຈັ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່, ມິດຕັດ, ແກ່ນພັນ ຕ່າງໆ ແລະ ຊາວກະສິກອນຕ້ອງເປັນຜູ້ຂີດຂຽນດ້ວຍຕົນເອງ!

P H

ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ທີ່ ນຳໃຊ້ໃນການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (ຕົວຢ່າງ ການແຕ່ມແຜນວາດບ້ານ ແລະ ປະຕິທິນຕ່າງໆ) ບໍ່ແມ່ນ ຜົນ ໄດ້ຮັບທີ່ ສຳຄັນ ແຕ່ມັນເປັນພຽງເຄື່ອງມີ ເພື່ອຊ່ວຍຊາວກະສິກອນ ໃນການກຳນົດເລື້ອງສຳຄັນຕ່າງໆ ທີ່ ທາງບ້ານກຳລັງພົບພື້ນ ແລະ ເປັນການຊ່ວຍຕົວທ່ານເອງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ເລື່ອງ ຕ່າງໆ ແລ້ວ ເຫັນ.

ບັນທຶກ

ການຊອກຫາທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຮ່ວມກັບ ກຸມສະເພາະ

ມາຮອດໄລຍະນີ້, ທ່ານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ຕິກລົງຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບ ບັນຫາ
ແລະ ເລື່ອງຕ່າງ ຫຼື ຮູບຮ້ອຍແລ້ວ, ສະນັ້ນທ່ານຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ ວິເຄາະບັນ
ຫາຕ່າງ ຫຼື ໜ້າລົ້ນນັ້ນ ຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຊອກຫາທາງເລືອກ ຫລື ວິທີການແກ້ໄຂ
ຕ່າງ ຫຼື ເພື່ອໄປທິດສອບ. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າມັນບໍ່ແມ່ນ ຫນ້າທີ່ຂອງທ່ານທີ່
ຈະໄປຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົນເອງ! ທ່ານຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບກຸມສະເພາະ
ເພື່ອໃຫ້ ເຂົ້າໃຈເຖິງສາຍເຫດຂອງບັນຫາ ແລະ ເລື່ອງ ຕ່າງ ພັນນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້
ທ່ານສາມາດຊອກຫາທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອມາທິດສອບ.

ສາມຫລັກການໃນການຊອກຫາທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ເລີ່ມຕົ້ນປະເມີນບັນດາທາງເລືອກຕ່າງ ພ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນໃຫ້ໄວ
ເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້

ມັນບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບທ່ານ ຫຼື ຈະຕ້ອງລຶ່ມຖ້າໃຫ້ເຂົ້າໃຈຫ້າຫມິດ ກ່ຽວກັບ
ລະບົບການຜະລິດ ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຫົດສອບທາງເລືອກດ້ານ ເຕັກໂນໂລຊີ
ຕ່າງໆ. ຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລີກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບ ລະບົບການ
ຜະລິດນີ້ ຈະສາມາດຕັດສິນໄດ້ວ່າ ຂຶ້ມູນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີອັນໄດ້ ຫຼື
ຈະຕອບສະຫນອງຜົນປະໂຫຍດໄດ້ຢ່າງດີ.

ຊອກຫາໜາຍ ແລະ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ຊາວກະສິກອນແຕ່ລະຄົນ ແລະ ແຕ່ລະຮູບແບບການຜະລິດ ແມ່ນ ແຕກຕ່າງ
ກັນ, ສະນັ້ນບໍ່ມີເຕັກໂນໂລຊີໃຕ້ໄດ້ນີ້ ຈະເຫັນຈະສົມກັບທຸກ ພ ການຜະລິດ
ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນບໍ່ຄວນນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ທ່ານມັກເຫົ້ານັ້ນ ແຕ່ຕ້ອງນຳ
ສະເໜີໜາຍ ແລະ ທາງເລືອກ ຫຼື ພົວພັນກັບບັນຫາ ແລະ ເລື້ອງ ຕ່າງ ແລະ
ຊອກໄດ້ໃນການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ນອກນັ້ນກຳຕ້ອງ
ເຫັນຈະສົມກັບຕົວຈິງ ກັບແຫລ່ງ ຊັບພະຍາກອນຕ່າງ ແລະ
ທີ່ມີຢູ່ໃນບ້ານ.

P H

J H

ຕອບສະຫນອງບາງພາກສ່ວນພື້ນຖານຂອງເຕັກໂນໂລຊີ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເຕັກໂນໂລຊີທີ່ພັດທະນາສຳເລັດແລ້ວ.

ນັກຄົ້ນຄ້ວາທິດລອງ ແລະ ນັກສົ່ງເສີມສ່ວນໃຫຍ່ມັກມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ວ່າ ເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ສາມາດ ຫີ້ຈະນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ນິ່ງໄດ້ ຈົນກ່ວາເຕັກໂນໂລຊີເຫັນຈະພັດທະນາສົມບູນແລ້ວ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ເຊິ່ງເຈົ້າຈະມີຄວາມ ຮູ້ສຶກບໍ່ໜັນໃຈ ຫີ້ ຈະນຳສະເໜີໃຫ້ຊາວກະສຶກອນ ກ່ຽວກັບພິດອາຫານສັດສາຍພັນໃຫມ່ ໂດຍຫີ້ເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ສາມາດບອກຊາວກະສຶກອນໄດ້ວ່າ ຈະຕ້ອງປຸກ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນອາຫານສັດໄດ້ແນວໃດ. ແຕ່ໃນເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ແລ້ວ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວທີ່ວ່າບໍ່ຈຳເປັນ. ເພາະວ່າຊາວກະສຶກອນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ ພັດທະນາລະບົບການຄຸ້ມຄອງ ຫີ້ ເຫັນຈະສົມວັບສະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນຫ້ອງທຶນຂອງຕົນເອງ. ສະນັ້ນ, ການຕອບສະຫນອງດ້ານແນວຄວາມຄິດ ແລະ ບາງໜ້າການຈະເປັນການດີກວ່າ ຫີ້ຈະໃຫ້ຄໍາແນະນຳສະເພາະ ໄດ້ນິ່ງ. ຫັງໜີມິດນີ້ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສຶກອນສາມາດຄັດເລືອກ ເອົາແຕ່ລະຫາງເລືອກ ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຫລື ປະສິບປະການທີ່ເກັບກຳມາ.

ພະຍາຍາມຫລິກເວັ້ນການສົ່ງເສີມເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ່າວ “ນັກ” ເທົ່ານັ້ນ. ຕອງຮັບປະກັນໃນການນຳສະເໜີຫລາຍງ່າງເລືອກໃຫ້ແກ່ຊາວກະສຶກອນ. ການນຳສະເໜີຫາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆນັ້ນ, ຊາວກະສຶກອນອາດຈະມອງເຫັນບັນຫາອື່ນງອີກທີ່ ເຊິ່ງເຈົ້າສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ຫລື ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການປົງປານແບ່ງລະບົບການຜະລິດ ຊຶ່ງມັນຈະສ້າງໄອກາດ ໃຫ້ເຊິ່ງເຈົ້າ ຫີ້ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ

ຈະຊອກຫາຫາງເລື້ອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ແກ້ໄຂແນວໃດ
ຂັ້ນຕອນໃນຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນ ເປັນຕົວຢ່າງໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກຸ່ມສະເພາະ
ໃນການຊອກຫາວິທີການ ແກ້ໄຂບັນຫາສະເພາະໄດ້ນີ້.

ຂັ້ນຕອນ 1: ວິເຄາະບັນຫາ

ສະຫຼຸບຄືນກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ
ກວດຄືນອີກຄັ້ງວ່າ ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຈິງ ແລະ
ຕ້ອງ ການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ຮ່ວມກັບ ທ່ານ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານ ຕ້ອງໄດ້
ສິນຫະນາກ່ຽວກັບບັນຫາຕ່າງໆ ເຖິງນັ້ນຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແຈ້ງກ່ຽວກັບ
ສາຍເຫດຂອງບັນຫາເຫັນນັ້ນ. ເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດຊ່ວຍ ທ່ານ ໄດ້ ໃນການ
ດຳເນີນການວິເຄາະບັນຫາ ແມ່ນ ການແຕ່ມຮູບສະແດງ ສາຍເຫດຂອງບັນຫາ
(ເບິ່ງ ຫນ້າ 98).

ໃນຮູບສະແດງສາຍເຫດຂອງບັນຫານັ້ນ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນທ່ານຕ້ອງ ໃຫ້ ຊາວ
ກະສິກອນ ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສາຍເຫດ ຂອງບັນຫາສຳຄັນຕ່າງໆ, ຄວາມ
ສຳພັນຂອງແຕ່ລະສາຍເຫດ ແລະ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຊາວກະສິກອນ ໄດ້
ພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນແນວໃດແລ້ວ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານ ກໍ
ສາມາດ ຖາມຄວາມເຫັນຈາກຊາວກະສິກອນວ່າ ໃນຈຸດໃດ (ຫລືບັນ ຫາໄດ)
ທີ່ມີທ່າແຮງ ຫລື ໂອກາດ ສຳລັບການນຳສະເໜີທາງເລື້ອກ ດ້ວນ
ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ.

ເຄື່ອງມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດ!
ຮູບສະແດງສາຍເຫດຂອງບັນຫາ

W S

ຂໍ້ນຕອນ 2: ການຊອກຫາທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໄລຊີທີ່ມີຫ່າແຮງ
ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໄລຊີຕ່າງໆ ແມ່ນ ສາມາດຮັບມາຈາກຫລາຍໆ ແຫລ່ງ,
ບໍ່ສະເພາະແຕ່ຈາກ ຫ່ານເອງເຫັນມີນ! ຍົກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ມັນອາດ ຈະມາຈາກ
ຊາວກະສິກອນເອງ, ບ້ານອື່ນ ຖ້າ ທີ່ໄດ້ມີການແກ້ໄຂບັນຫາຄືກັນນີ້, ແຫລ່ງ
ຂໍ້ມູນຂອງການຄົ້ນຄ້າທີ່ດອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ, ໂຄງການພັດທະນາ ຕ່າງ ຖ້າ,
ບັນດາອີງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານຕ່າງ ຖ້າ.

ໃນບາງຄັ້ງ, ຫ່ານອາດຈະມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໄລຊີ ຕ່າງໆ
ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ ໃນເຂດອື່ນ ຖ້າ ນັ້ນຫລາຍຢູ່ແລ້ວ. ໃນກໍລະນີຕັ້ງກ່າວ, ມັນອາດຈະ
ບໍ່ໄຊເວລາດິນ ໃນການສິນທະນາກ່ຽວກັບທາງເລືອກຕ່າງ ພົງ ແລະ ສຳລັບການ
ຕັດສິນໃຈຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນການຄັດເລືອກທາງເລືອກຕ່າງ ພົງ. ແຕ່ ຫາກ
ຫ່ານບໍ່ມີຂໍ້ມູນ, ມັນຈະເປັນຕ້ອງໄດ້ ເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັບ ຊາວກະສິກອນ ໃນ
ການຊອກຫາທາງເລືອກ ຕ່າງ ພົງ, ຊຶ່ງມັນອາດຈະ ຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄ້າຈາກ
ເອກະສານຕ່າງ ພົງ, ໄປຢັ້ງມຢາມບ້ານອື່ນ ພົງ ແລະ ບຶກສາ ກັບນັກວິຊາການ
ດ້ານເຕັກນິກ.

ຂໍ້ນຕອນ 3: ຕັດສິນໃຈວ່າຈະທິດສອບທາງເລືອກເຕັກໂນໂລຊີອັນໄດ້
 ເມື່ອທ່ານສາມາດຄັດເລືອກເອົາທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ຖໍ່ໄດ້ ແລ້ວ,
 ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ນຳພາການສິນທະນາກ່ຽວກັບ ຜົນປະໂຫຍດ, ຄ່າສິນເປື່ອ
 ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ຂອງແຕ່ລະຫາງເລືອກ. ຫລັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ຊາວກະສິກອນເປັນ
 ຜູ້ຕັດສິນໃຈເອງວ່າ ຈະທິດສອບທາງເລືອກໄດ້.

J H

ຊາວກະສິກອນເອງ ບາງຄັ້ງມັນກຳຫຼຸງຢາກ ທີ່ຈະຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະທິດສອບ
 ທາງເລືອກໄດ້ດີ ຈົນກ່ວາເຂົາ ເຈົ້າຈະໄດ້ທິດສອບເອງໃນຂະໜາດນ້ອຍ ກ່ອນ.
 ຖ້າເປັນການທິດສອບສາຍພັນພິດໃໝ່, ມັນອາດງ່າຍ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ
 ໃນການທິດສອບສາຍພັນເຫຼົ່ານັ້ນ ໃນຫນານນ້ອຍກ່ອນ ແລະ ຕັດເລືອກເອົາ
 ສາຍພັນທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກທີ່ສຸດ ໃນທ້າຍລະດູການຜະລິດ. ແຕ່ຖ້າຫາກທ່ານຈະທິດ
 ສອບ ວິທີການຮັກສາສຸຂະພາບສັດແບບໃໝ່, ມັນອາດຈະເປັນການຍາກ ທີ່
 ຈະຕັດສິນໃຈ, ສະນັ້ນບົດບາດ ຂອງທ່ານ ໃນ ເວລາ ນີ້ ແມ່ນ ຕ້ອງໄດ້ຕອບ
 ສະຫນອງບັນດາຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ ພົວພັນເຖິງ ທາງເລືອກຕ່າງໆນັ້ນ ໃຫ້ແກ່
 ຊາວກະສິກອນ, ເພື່ອຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໃນຂະບວນ ການຕັດສິນໃຈ ໃນການທິດ
 ສອບເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ແລ້ວ.

J H

ຂໍແນະນຳສາມຢ່າງ...

- ສ່ວນໃຫຍ່ມັນຈະເປັນການດີ ຖ້າສາມາດກຳນົດ “ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນຈຸດເລີ່ມເພື່ອເຂົ້າຫາຊາວ ກະສິກອນ” ຫຼືສາມາດຕອບສະໜານອງ ຜົນປະໂຫຍດ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ຢ່າງໄວ, ຂໍ້ມັນຈະຊ່ວຍສ້າງ ຄວາມໜັນເຊື່ອທີ່ ແລະ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ໃຫ້ແກ່ຂ້າເຈົ້າ. ຍົກຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນການແນະນຳເຂົ້າສາຍພັນໃຫມ່ທີ່ໃຫຍ່ໄວ ຂໍ້ມັນອາດ ໃຫ້ ຜົນປະໂຫຍດໄດ້ຢ່າງໄວ, ແຕ່ງົງກັນຂ້າມ ຖ້າພວກເຮົາເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບ ຊາວກະສິກອນ ໃນການນຳໃຊ້ພິດອາຫານສັດ ສໍາລັບ ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ຂໍ້ມັນອາດຈະໃຊ້ເວລາດົນກ່ອນ ທີ່ຈະເຫັນຜົນປະໂຫຍດ. ແຕ່ແນວໄດ້ກຳຕາມ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນຈຸດເລີ່ມ ເພື່ອເຂົ້າຫາ ຊາວກະສິກອນ ນັ້ນ ບໍ່ຄວນເປັນພຽງສິ່ງທີ່ນຳສະເໜີ ໄປຊື່ງ ແຕ່ມັນຕ້ອງເປັນພາກສ່ວນນີ້ ຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາ ທີ່ ຊາວກະສິກອນສະເໜີມາ.
- ນອກຈາກການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ ກັບ ຊາວກະສິກອນ ໃນກຸ່ມສະເພາະແລ້ວ, ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄປຢູ່ຢູ່ມາຍາມ ຊາວກະສິກອນ ແຕ່ລະຄົນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ ທາງດ້ານຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ໂອກາດໃນການພັດທະນາ.
- ຊາວກະສິກອນ ແມ່ນ ເປັນຜູ້ທີ່ນັກທິດລອງ, ສະນັ້ນເຂົ້າເຈົ້າຈະຕ້ອງການເລີ່ມຕົ້ນທິດສອບໄວ ເຫົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ຫລັງຈາກຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະທິດສອບທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໄຕ

“ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນຈຸດເລີ່ມເພື່ອເຂົ້າຫາຊາວກະສິກອນ” ຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມໜັນເຊື່ອທີ່ ລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ພະນັກງານ ສົ່ງເສີມ

ຈະທິດສອບ ແລະ ປະເມີນຫາງເລືອກຕ່າງ ຖ ແນວໃດ- ເລີ່ມຕົ້ນໃນລະດັບນ້ອຍ

ທລັງຈາກທີ່ກຸ່ມສະເພາະ ໄດ້ຄັດເລືອກເອົາຫາງເລືອກ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ນິ່ງ
ເພື່ອໄປທິດສອບແລ້ວ, ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປທີ່ຕ້ອງຖາມກຳຄົງ “ພວກເຮົາ ຈະທິດສອບ
ແລະ ປະເມີນຫາງເລືອກຕ່າງ ຖໄດ້ແນວໃດ?”

ສາມຫລັກການທີ່ຈະແນະນຳແມ່ນມີຄື:

ເລີ່ມຕົ້ນໃນຂະໜາດນ້ອຍກ່ອນ

ໂດຍຕົວຈິງແລ້ວ, ຊາວກະສິກອນມັກຈະເລີ່ມຕົ້ນທິດສອບ ຫາງເລືອກດ້ານ
ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຖໃນຂະໜາດນ້ອຍກ່ອນ, ເພາະມັນຈະຫລຸດຜ່ອນ
ຄວາມສູງ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບບັນດາຫາງເລືອກ ດ້ານ
ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຖ ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ.

ຢັກຕົວຢ່າງ, ຖ້າຊາວກະສິກອນທີດສອບປຸກພິດອາຫານສັດສາຍພັນໃຫມ່ ໃນເນື້ອທີ່ນອຍຫຼູ້ໄກ້ກັບເຮືອນ ມັນຈະຂ່ວຍໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຂົ້າໃຈ ແລະ ຕອບຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ ເຊັ່ນ: ແຕ່ລະສາຍພັນ ເກີດໄດ້ດີບານໃດ ໃນໄລຍະ ລະດູແລ້ງ? ຕັດງ່າຍບໍ່? ສັດຂອງເຂົາເຈົ້າ ມັກກິນພິດອາຫານ ສັດທຸກ ພ ສາຍພັນບໍ່?

ບັນທຶກ

ເລີ່ມຕົ້ນໃນລະດັບນອຍຍີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ

ການທີດສອບຕ້ອງແບບຢ່າຍດາຍ

ຖ້າທີດສອບຫລາຍ ພ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ມັນຈະຫຍຸ້ງຍາກ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົມຫຼູບແຕ່ລະອັນ. ຜ່ານມາພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ ຊາວກະສິກອນສາມາດທີດສອບ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຕ່າງ ພ ໃນລະດັບ 6 ທາງເລືອກໄດ້ຢ່າງຢ່າຍດາຍ.

ກະຜຸນໃຫ້ຊາວກະສິກອນ “ສຳພັດຕົວຈິງ” ກັບບັນດາທາງເລືອກ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ

ຊາວກະສິກອນສ່ວນຫລວງຫລາຍ ແມ່ນມັກປັບເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ພ ເຂົ້າ ກັບສະພາບຂອງຕົນເອງ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນນຳມາໃຊ້ໂລດ. ພວກເຂົາເຈົ້າ ຈະຄົ້ນຫາ “ສ່ວນປະກອບ” ຫລື “ສຶງເລີມສັກ” ທີ່ຈະເອົາມາປະກອບ ເຂົ້າກັນຕາມວິທີການຂອງຕົນເອງ ແລະ ແກ່ດເຫມາຈະກັບສະພາບ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະໄດ້ນຶ່ງ.

ຈະທີດສອບທາງເລືອກຕ່າງ ພ ນັ້ນໄດ້ແນວໃດ

ຂັ້ນຕອນ 1. ວາງແຜນວ່າຈະທີດສອບແນວໃດ

ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນການທີດສອບ, ຕ້ອງໄດ້ສິນຫະນາກວ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ໃນກຸ່ມສະເພາະ ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບ:

PH

ຈະວັດແທກອັນໄດແດ່

ມີຄຸນລັກສະນະອັນໄດແດ່ ຂອງເຕັກໂນໂລຊີຕີໃຫມ່ ທີ່ຈະເປັນຕ້ອງໄດ້ ປະເມີນ
ແລະ ຄວນຈະວາງແຜນສໍາລັບການວັດແທກໃນເວລາໄດ?

ພວກເຮົາຈະຫິດສອບເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ຖ້ນແນວໄດ?

ໃນການຫິດສອບເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ຊາວກະສິກອນອາດຈະເຮັດນຳກັນ
ເປັນກຸ່ມໃນບ່ອນດູວກັນ ຫລື ຊາວກະສິກອນແຕ່ລະຄົນ ອາດຕ້ອງ
ການຫິດສອບໃນດິນຂອງຕົນເອງ. ແຕ່ໃນບາງຄັ້ງ ເຊົາເຈົ້າອາດຈະ
ເຮັດທັງສອງຢ່າງນຳກັນ. ການຫິດສອບດັ່ງກ່າວ ມອກຈາກ
ບົດຮຽນການຫິດລອງ ຂອງ ຊາວກະສິກອນແລ້ວ ທ່ານອາດ
ຕ້ອງການຂຶ້ມູນທີ່ລະອຽດກ່ວາ ແລະ ອາດຈະເປັນ ຕ້ອງໄດ້
ແນະນຳການອອກແບບການຫິດລອງ ເຊັ່ນ ການຈັດ ຊໍາ ແລະ
ອື່ນ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆ ໃນການຫິດສອບເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນ ມີ
ປະສິດທິຜົນດີ. ແມ່ວໄດ້ກຳຕາມ, ການຄັດເລືອກວິທີການຫິດສອບ
ແມ່ນ ຂັ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງກຸ່ມສະເພາະ ແລະ
ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ທ່ານເອງ.

ອັນໄດເປັນຈຸຫິດລອງເພື່ອປົງບໜ່ງບ?

ທຸກ ແລະ ຄັ້ງຕ້ອງໄດ້ປົງບໜ່ງບວິທີການ ຫລື ສິ່ງໃຫມ່ ແລະ ວິທີການທີ່
ຊາວກະສິກອນເຄີຍນຳໃຊ້ ຢູ່ໃນການຫິດສອບດູວກັນ.

J H

ຂໍ້ມູນ 2: ຫົດສອບທາງເລືອກຕ່າງ ພ

ໃນເວລາທີ່ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຫົດສອບເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ພ, ທ່ານຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ ສະໜັບສະໜູນ ຊາວກະສິກອນບາງຢ່າງ ເຊັ່ນ:

- ຕອບສະໜນອງວັດຖຸບາງຢ່າງທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບທາງເລືອກ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ພ (ຍົກຕົວ ຢ່າງ ເຊັ່ນ: ເມັດພັນ)
- ຕອບສະໜນອງຂໍ້ມູນດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ ສຳຄັນ
- ຊ່ວຍຊາວກະສິກອນ ໃນການເລີ່ມຮັດການທົດສອບ
- ລົງຢູ່ມຍາມ ແລະ ຕິດຕາມທັນທີ ເນື້ອການທົດສອບໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ
- ວາງແຜນລົງຕິດຕາມຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອສິນທະນາກ່ຽວກັບ ຄວາມກັວາໜັ້າ ແລະ ຊ່ວຍຊາວກະສິກອນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາບາງຢ່າງ ທີ່ ມັກເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງ ການທົດສອບ.

ການຕອບສະໜນອງດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ມັນຈະຊ່ວຍກະຕຸນ ແລະ ສ້າງຄວາມທັນໃຈ ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງທ່ານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ.

ຄໍາເຕືອນ

“ຄວນລົງຕິດຕາມພຽງແຕ່ຊາວກະສິກອນ”ຜູ້ທີ່ເຮັດໄດ້ ຫລື ຜູ້ທີ່ທ່ານມັກ ”
ເກົ່ານັ້ນ. ໃນການລົງຕິດຕາມແຕ່ລະຄົ້ງ ທ່ານຄວນຢູ່ມຍາມ ຢ່າງຫນ້ອຍ
1-2 ຄືນ ທີ່ ທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄປຕິດຕາມໃນໄລຍະຜ່ານມາ!

ຖືວ່າທ່ານເປັນບຸກຄົນສຳຄັນ ໃນການເປັນຂົວຕໍ່ໃນການພົວພັນລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ທີ່ທົດສອບ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີບຸກຄົນ. ທ່ານ ສາມາດຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໄດ້ ໂດຍການຈັດເປັນກຸ່ມ ເພື່ອ:

- ສິນທະນາກ່ຽວກັບປະສົບປະການ ກັບຊາວກະສິກອນຜູ້ອື່ນ ພ ທີ່ທົດສອບທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີງວັນ

- ຕອບສະຫນອງຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກ ຂອງແຕ່ລະທາງເລືອກ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຊາວກະສິກອນ ອາດຈະບໍ່ໃຈກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕໄວ ຂອງ ພຶດອາຫານສັດບາງສາຍພັນ ໃນລະດຸຜົນ, ແຕ່ພະນັກງານ ຮູ່ວ່າ ສາຍພັນດັ່ງກ່າວ ຈະເກີດບໍ່ໄດ້ດີໃນລະດຸແລ້ງ. ສະນັນ, ມັນອາດເປັນການດີ ທີ່ຈະໃຫ້ ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວແກ່ຊາວກະສິກອນ ເພາະວ່າ ຊາວກະສິກອນ ບາງຄົນ ອາດຈະຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ອກກວ້າງໃນລະດຸຜົນ ແລະ ມາເສຍໃຈຕາມຫລັງເມື່ອເຫັນພິດອາຫານສັດຕາຍ ໃນລະດຸແລ້ງ.

J H

ຂັ້ນຕອນ 3: ການປະເມີນຜົນທາງເລືອກຕ່າງ ຖ.

ໃນເວລາທີ່ຊາວກະສິກອນທິດສອບ ແລະ ບັບປຸງ ບັນດາເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ຖ. ນັ້ນ ເຊົາເຈົ້າກໍໄດ້ມີການປະເມີນໄປພ້ອມ ຖ. ກັນ. ເຊົາເຈົ້າຈະຊອກຫາ ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບ, ເບິ່ງວ່າມີບັນຫາບໍ່ ແລະ ຄົ້ນຄວາຫາວິທີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວ ໃນລະດັບໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ສະນັນ, ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງ ເຊົ້າໃຈວ່າທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໄຕດີ ທີ່ ຊາວກະສິກອນມັກ ແລະ ປະຕິເສດ, ພ້ອມນັ້ນກຳຕ້ອງຮູ້ ຈັກເຫດຜົນໃນການຄັດເລືອກດັ່ງກ່າວດ້ວຍ, ທ່ານຈະຮັດແນວໃດ?

ການລົງຕິດຕາມຢ່າງເປັນບີກກະຕິ

ການລົງຍື່ງມຢາມຊາວກະສິກອນຢ່າງເປັນປະຈຳ ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດຮຽນຮູ້ວ່າ ຊາວກະສິກອນ ມັກເຕັກໄນໂລຂີໂຕໄດ. ໃນຈຸດນີ້, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນເຂົ້າໃຈເຖິງເຫດຜົນວ່າ ເປັນຫຍໍ່ຊາວກະສິກອນຈຶ່ງ ມັກເຕັກໄນໂລຂີນີ້ ຂລາຍກ່ວາໂຕອື່ນ ພ. ທ່ານສາມາດ ຮູ້ໄດ້ເຖິງສິ່ງກັ່ງກ່າວ ດວຍການໂອັລີມກັບຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບປະສົບປະການຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນຳໃຊ້ຄຳຖາມເປີດ ແລະ ເຈະຈຶ່ມ, ນອກຈາກນັ້ນກຳຕົອງສັງເກດ ເບິ່ງຜົນໄດ້ຮັບດ້ວຍໂຕທ່ານເອງ.

ການທ່າຍຮູບເອົາຜົນໄດ້ຮັບອັນໄດ້ນີ້ ທີ່ ທັນສິນໃຈ, ເພື່ອນນຳ ໄປສະແດງ ຫລື ແລກປູ່ງກັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ພະນັກງານສິ່ງເສີມຜູ້ອື່ນໆ ແມ່ນເປັນວິທີການທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດ. ມັນສາມາດນຳໃຊ້ ເປັນພື້ນຖານ ໃນການສິນທະນາ ແລະ ຕິດຕາມກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ ເກີດຂຶ້ນກັບ ການທິດສອບດັ່ງກ່າວ. ໂດຍສະເພາະ ແລ້ວການນຳໃຊ້ກ້ອງທ່າຍຮູບລະບົບ ດີຈີຕອນ ແມ່ນ ມີປະໂຫຍດທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າ ມັງ ສາມາດຈະເບິ່ງຄືນຮູບພາບ ໄດ້ທັນທີ ແລະ ແລກປູ່ງກັບຜູ້ອື່ນ ໄດ້ຢ່າງຍ່າຍດາຍ.

ການວັດແທກຕ່າງໆ

ບາງຄັ້ງການວັດແທກຕ່າງໆ ພ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຜົນຜະລິດ ມັນອາດມີຄວາມຈຳເປັນໃນການສະແດງ ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງທາງເລືອກຕ່າງໆ ພ.

ເຄື່ອງມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດ!
ການວັດແທກຄວາມມັກ ຂອງ
ຊາວກະສິກອນ

ຈັດຕັ້ງການປະເມີນຜົນ

ການຈັດການປະເມີນຜົນ ໃນເວລາໃກ້ຈະເຖິງຕອນທ້າຍ ຂອງ ການທິດສອບ(ຫລື ທ້າຍລະດູການ) ມັນ ອາດຈະເປັນຜົນດີ, ຊຶ່ງໃນການປະເມີນຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນແຕ່ລະຄົນໃນກຸ່ມສະເພາະ ເພື່ອບັນທຶກກ່ຽວກັບທາງເລືອກເປັນຫຍໍຈຶ່ງມັກ. ເຄື່ອງມືທີ່ຂ່ວຍ ໃນ ການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ການປະເມີນແບບຈັດລົງຕາມອັນດັບ ບໍ່ຄວນຮັດໄວເກີນໄປ ໂດຍສະເພາະຫລັງຈາກ

ທີ່ຊາວກະສິກອນຫາກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນທິດສອບເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າ ຊາວກະສິກອນ
ອາດຈະບໍ່ທັນມີປະສົບປະການພຽງພໍ ໃນການຄັດເລືອກ ເອົາເຕັກໄນໂລຊີຕ່າງໆ ແລ້ວ.

ກອງປະຊຸມ ຂອງ ກຸມສະເພາະ

ຈັດກອງປະຊຸມກຸມສະເພາະ ໃນໄລຍະທ້າຍ ຂອງ ການທິດສອບ, ຂຶ່ງໃນນັ້ນ
ທ່ານ ສາມາດສະໜູບຄືນ ກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ ແລ້ວ (ຕົວຢ່າງ: ຜົນ
ຜະລິດ) ແລະ ປະສົບປະການຕ່າງໆ ຂອງຊາວກະສິກອນທຸກຄືນ ໃນກຸມ
ສະເພາະ (ໂດຍອີງຂໍ້ມູນຈາກການປະເມີນຜົນແບບຈັດລົງງາຕາມອັນດັບ).
ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ມັນຈະກະຕຸນໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ມີການສິນຫະນາ ກ່ຽວກັບ ປະສົບ

ປະການ ທີ່ ຊາວກະສິກອນແຕ່ ລະຄົນມີ. ໃນຄະນະດູວກັນ, ມັນກຳເປັນ
ເວລາທີ່ດີ ສຳລັບການສິນຫະນາເຖິງຫ່າແຮງ ຂອງ ແຕ່ລະຫາງເລືອກ ດ້ານເຕັກ
ໂນໂລຊີ ທີ່ ຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ, ວິເຄາະບັນຫາຕ່າງໆ ແລ້ວ
ພົບໜີ ແລະ ແຜນຂອງຊາວກະສິກອນວ່າ ເຮົາເຈົ້າ ຈະເຮັດແວໄດຕໍ່ໄປ.

ສາມຂີ້ແນະນຳ...

- ທ່ານຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນຢ່າງລະອຽດ ໃນການລົງຢູ່ມຍາມບ້ານ. ກ່ອນ ທີ່ ທ່ານ ຈະລົງໄປບ້ານ, ຖາມຕົວທ່ານເອງວ່າ “ເຫດຜົນໃນການລົງໄປ ບ້ານ ຄັ້ງນີ້ ແມ່ນມີຫຍັງແດ່” ແລະ “ຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຈາກການ ລົງໄປຢູ່ມຍາມຄັ້ງນີ້ຈະມີຫຍັງແດ່”
- ໃນບາງຄັ້ງ, ເວລາໄປຮອດບ້ານມັນມີຫລາຍຢ່າງ ທີ່ ບໍ່ໄປຕາມແຜນ, ທ່ານ ຕ້ອງກະກົມຕໍ່ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ແລະ ດັດແປງແຜນ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມເປົ້າຫມາຍທີ່ໄດ້ວາງໄວ້. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດບັນລຸເປົ້າຫມາຍ ທີ່ ໄດ້ວາງໄວ້.
- ບັນທຶກການລົງຢູ່ມຍາມຫຼຸກຄັ້ງ, ຫລັງຈາກນັ້ນສະຫລຸບຄືນວ່າ ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງລົງໄປຢູ່ມຍາມ ແລະ ທ່ານໄດ້ຮູ່ນຮູ່ຫຍັງແດ່.

ການຈັດກອງປະຊຸມບ້ານ

ຫລັງຈາກທີ່ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະ ໄດ້ສໍາເລັດການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບ
ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີແລ້ວ, ຜູ້ອື່ນ ຫຼື ພາຍໃນບ້ານ ສ່ວນໃຫຍ່ກໍຕ້ອງ
ການຍາກຮູ້ວ່າ ສົ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮົງຮູ້ມາ ແມ່ນ ມີຫຍັງແດ່.

ຖ້າຂາກຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະ ເລືອກໄດ້ທາງເລືອກ ດ້ານເຕັກໂນໂ
ລຊີບາງອັນທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ເຂົາເຈົ້າອາດຕ້ອງການຂະຫຍາຍ ແລະ ປະສົມ
ປະສານເຂົ້າກັບການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຊາວກະສິກອນ
ຜູ້ອື່ນ ຫຼື ກໍາຄັດຕ້ອງການເລີ່ມຕົ້ນທິດສອບ ແລະ ປະເມີນບັນດາຫາງ ເລືອກຕ່າງ ຫຼື
ດວຍຕືນເອງ.

ການເຮັດໃຫ້ທາງບ້ານໄດ້ຮັບຮູ້ນຳຕະຫລອດ ຈະຮັບປະກັນ ໃຫ້ແກ່ ການແລກ
ປົງນປະສິບປະການ ແລະ ກະຕູນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ພາຍໃນບ້ານ ເລີ່ມທິດສອບ
ບັນດາ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຫຼື

ບັນທຶກ

၁၅

ຈະຕັດສິນໃຈແນວໄດ້ວ່າຈະເຮັດຫຍໍາຕໍ່ໄປ

ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນຕັດສິນໃຈໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ມັນອາດ ຈຳເປັນຕົວໄດ້ ຈັດກອງປະຊຸມຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະໄດ້ລາຍງານຄືນ ກ່ຽວກັບປະສົບປະການ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຖ້າພາຍໃນບ້ານ. ທ່ານ ອາດຈະຈັດກອງປະຊຸມບ້ານຂຶ້ນ ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ກຳຈັດການ ຫັດສະນະ ສິກສາ, ຊຶ່ງ ມັນຈະສັງໄອກາດໃຫ້ແກ່ ຂ່ວຍກະສິກອນຜູ້ອື່ນ ຖ້າໄດ້ເຫັນບັນດາ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕໍ່າງ ແລະ ມີການສິນທະນາ ເຖິງຈຸດດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ຂອງ ເຕັກໂນໂລຊີຕໍ່າງ ແລ້ວ ນັ້ນ.

ທ່ານສາມາດກະຕຸ້ນການສິນທະນາ ໂດຍ:

1. ໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະເປັນຜູ້ເລົາໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ບໍ່
 - ມີທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ແດ່ ທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ
 - ເປັນຫຍໍາຈຶ່ງມັກທາງເລືອກເຫຼົ່ານັ້ນ
 - ພົບພື້ນຫາໄດ້ແດ່
 - ວາງແຜນວ່າຕໍ່ໄປຈະເຮັດແນວໄດ
2. ຖາມຄວາມເຫັນຈາກຊາວກະສິກອນຜູ້ອື່ນ ຖ້າໃນກອງປະຊຸມວ່າ ແມ່ນ ໄຜແດ່ທີ່ຢາກເລີ່ມທິດສອບ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະປິດກອງປະຊຸມ ຈຳເປັນຕົວໄດ້ຕົກລົງກັບ ຊາວກະສິກອນ
ກ່ອນວ່າ ມັນມີຫຍໍາແດ່ ທີ່ ຈຳເປັນຕົວໄດ້ເຮັດຕໍ່ໄປ.

ສືບແນະນຳ...

- ຄວນໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະ (ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທ່ານ) ລາຍງານ ກ່ວກັນ
ປະສົບປະການ ສູ່ທາງບ້ານຟັງ, ເພາະມັນຈະເປັນການດີ ໃນການສົ່ງເສີມ
“ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ” ຂອງ ເຕັກໂນໂລຊີ ດ້ວຍ ທາງບ້ານເອງ.
- ສ້າງໂອກາດໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນຜູ້ໃຫມ່ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກ
ປະສົບປະການ ຂອງ ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະ, ໂດຍສະເພາະ
ແມ່ນ ຜ່ານການຈັດທັດສະນະສິກລາ.
- ຊູກຍູ້ໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ໃຫມ່ ທີ່ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ແລະ ກະຕິລືລົ້ນ
ເຂົ້າຮ່ວມໃນກຸ່ມສະເພາະ, ໃນຄະນະດູວກັນ, ກໍບໍ່ຄວນບັງຄັບ ໃຫ້ຊາວ
ກະສິກອນຜູ້ເກົ່າໃຫ້ຢູ່ໃນກຸ່ມສະເພາະ ຖ້າທາກເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມ
ສົນໃຈ ກັບເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ພົນນັ້ນ.
- ບາງຄັ້ງຊາວກະສິກອນອາດຮູ້ສຶກບໍ່ສະດວກ ທີ່ຈະບອກທ່ານ ວ່າເຂົາເຈົ້າ
ບໍ່ມັກເຕັກໂນໂລຊີໃດນິ່ງ, ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຢາກ ໃຫ້ທ່ານໃຈຮ້າຍ ຫລື
ບໍ່ສະບາຍໃຈ. ສະນັ້ນ, ຄວນເປີດໂອກາດ ໃນການສ້າງຄວາມເຊື້ອ
ໜັ້ນ, ຂຶ້ງຈະເຮັດ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ ທີ່ ຈະເປີດເຜີຍ
ທຸກ ຖໍ ສົ່ງກັບທ່ານ.

ການປະສົມປະສານທາງເລືອກທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີເຊົ້າ ໃນການຜະລິດ

ໃນເວລາທີ່ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະ ໄດ້ເຫັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຈະໄດ້
ຮັບຈາກເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ, ເຊົ້າເຈົ້າຈະເລີ່ມຕົ້ນຊອກຫາ ວິທີການຕ່າງໆ ໃນ
ການຂະຫຍາຍ ແລະ ປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຊີ ເພີ່ມັນເຂົ້າໃນການຜະລິດ
ຂອງ ເຊົ້າເຈົ້າ. ຍັກຕົວຢ່າງ: ກ່ຽວກັບພຶດອາຫານສັດ, ເຊົ້າເຈົ້າຈະເລີ່ມຕົ້ນ ຊອກ
ຫາວິທີການບູກພຶດອາຫານສັດ ຢູ່ໄກກັບສະຖານທີ່ເຮັດການຜະລິດ ຫລື ໄກກັບ
ສວນຂ້າງເຮືອນ. ໃນເມື່ອ ຊາວກະສິກອນຊອກຫາວິທີການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແລ້ວ ເຊົ້າ
ເຈົ້າກໍຈະເລີ່ມໄດ້ ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫລາຍໜີ້ ຈາກເຕັກໂນໂລຊີໜີ້ ໃຫມ່ນັ້ນ.

ການຊ່ວຍຊາວກະສິກອນ ໃນການຂ້າມຜ່ານ ຈາກການທິດສອບ ເຕັກໂນໂລຊີ
ໃນລະດັບນັ້ອຍ ໄປສູ່ການ ພັດທະນາວິທີການປະສົມ ປະສານເຂົ້າສູ່ ການ
ຜະລິດ ນັ້ນ ອາດເປັນບາດວ້າທີ່ຫ້າຫາຍ ສໍາລັບພະນັກງານລົງເສີມ. ຍ້ອນວ່າ
ຊາວກະສິກອນແຕ່ລະຄົມ ແລະ ການຜະລິດແຕ່ລະແບບ ແມ່ນ ມີຄວາມແຕກ
ຕ່າງໆກັນ. ສະນັ້ນ, ໃນນີ້ມີວິທີການໃດນີ້ ທີ່ຈະເຫັນຈະສົມ ກັບ ຊາວກະສິກອນ
ທີ່ມີດູກຄົມ.

J H

W S

W S

ເວລາທີ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ເລີ່ມປະສົມປະສານ ແລະ ຂະຫຍາຍຫາງເລືອກ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ເຊົ້າໃນການຜະລິດ ຂອງຕົນເອງແລ້ວ, ເຊົ້າເຈົ້າຈະທິດ
ລອງວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ ໃນການປັບປຸນດາ ຫາງເລືອກຕ່າງ ຖ້າ
ໃຫ້ເຊົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ເຊົ້າເຈົ້າ

ບັນທຶກ

ຈະເຮັດແນວໃດ ໃນການປະສົມປະສານຫາງເລືອກທີ່
ໄດ້ຮັບຜົນດີ ເຊົ້າໃນການຜະລິດ
ທ່ານສາມາດສະໜັບສະໜູນ ຊາວກະສິກອນໄດຍ:

ຕອບສະໜອງແນວຄວາມຄົດ ວ່າຄວນຈະປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຊີ
ເຊົ້າໃນການຜະລິດແນວໃດ

ໃນເວລາທີ່ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ເລື່ອນຈາກການທິດສອບ ບັນດາຫາງເລືອກ ດ້ານ
ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນລະດັບນ້ອຍ ໄປສູ່ການປະສົມປະສານ ຫາງເລືອກດ້ານ
ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ ເຊົ້າໃນການຜະລິດ ຂອງຕົນເອງແລ້ວ, ເຊົ້າເຈົ້າຈະ
ມີຄໍາຖາມໃຫມ່ສໍາລັບທ່ານ ຄື: “ຈະສາມາດບູກສາຍພັນ ດັ່ງກ່າວນີ້ ຢູ່ບ່ອນໄດ
ໃນ ເນື້ອທີ່ການຜະລິດ ຂອງ ຂ້ອຍ?” “ຈະເຕັບເມັດພັນ ຈາກສາຍພັນດັ່ງກ່າວ
ນີ້ໄດ້ແນວໃດ”. ສະນັ້ນ, ນີ້ໃນ ໜັ້ນທີ່ຂອງທ່ານ ແມ່ນ ການຕອບສະໜອງ
ແນວຄວາມຄົດ ແລະ ຂຶ້ມູນຫາງດ້ານເຕັກນິກ ແກ່ ເຊົ້າເຈົ້າ. ແນວຄວາມຄົດ
ແລະ ຂຶ້ມູນເຫຼົານີ້ ອາດມາຈາກຫລາຍແທລ່ງ ເຊັ່ນ ຈາກການຄື້ນຄົດ ຂອງ
ຊາວກະສິກອນຢູ່ເຂດອື່ນ ຖ້າ, ເອກະສານ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວາມຝາລອງ ແລະ
ໂຄງການພັດທະນາຕ່າງ ຖ້າ.

J H

N R

ກະຕຸນໃຫ້ມີການສ້າງແນວຄວາມຄິດໃຫມ່

ຊູກຍູ້ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ໃນການທຶດລອງວິທີການໃຫມ່ ຖໍ່ໃນການປະສົມ
ປະສານບັນດາເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ນຳພາການແລກປ່ຽນປະສົບປະການ ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນ
ການແລກປ່ຽນດັ່ງກ່າວ ສາມາດສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍຜ່ານການສິນທະນາ
ແບບປັ້ນກຸ່ມ ແລະ ການໄປຢູ່ມຢາມຊາວກະສິກອນຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ ເລີ່ມຕົ້ນ
ແລ້ວ ໃນການປະສົມປະສານບັນດາເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນການຜະລິດຂອງ
ຕົນເອງ.

ການແກ້ໄຂຈຸດໃຈກາງ ຂອງ ບັນຫາທີ່ຈຳກັດ ການຂະຫຍາຍພາຍໃນ ຫ້ອງຖິ່ນ
ຈຸດໃຈກາງ ຂອງ ບັນຫາ ອາດແມ່ນຂຶ້ຈຳກັດທາງດ້ານວັດຖຸ ເຊັ່ນ ຈຳນວນ ເມັດ
ພັນທີ່ມີຢູ່ ຫລື ອາດເປັນຂຶ້ຈຳກັດທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງຕ່າງ ຖໍ່ເຊັ່ນ ການ
ສະໜັບສະໜູນຈາກຫອງການ ຫລື ຫ່ວຍງານຕ່າງ ພ.

ຂະບວນການໃນການປະສົມປະສານ ບັນດາເຕັກໂນໂລຊີທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ ເຂົ້າໃນ
ການຜະລິດ ແມ່ນ ສາມາດນຳໃຊ້ຂະບວນການ ແບບດູວກັນກັບ ການທຶດ
ສອບ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໃນລະດັບນ້ອຍ. ໃນຂະບວນການດັ່ງກ່າວ
ຈະຕ້ອງລວມມືກອງປະຊຸມ ຂອງ ກຸ່ມສະເພາະ ເພື່ອວາງແນວງາກ, ລົງຢູ່ມ
ຢາມຊາວກະສິກອນແຕລະຄົນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ ແລະ
ປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ລາຍງານຄົ້ນໃຫ້ແກ່ບ້ານ.

ສອງຄຳແນະນຳ...

ໃນເມື່ອຊາວກະສິກອນ ໄດ້ເລີ່ມພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ຢ່າງມີຜົນສຳເລັດ, ມັນອາດເປັນເວລາຫຼືດີ ເພື່ອ:

- ນຳພາຫົວໜ້າ ແລະ “ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຖໍ່” ໂປ່ງຢູ່ມຍຄມ ຊາວກະສິກອນໃນ ກຸ່ມສະເພາະ.
- ປະເມີນຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກບັນດາເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ທີ່ຮ່ວມກັບ ກຸ່ມສະເພາະ. ໃນກອງປະຊຸມຂອງກຸ່ມສະເພາະ, ຖາມຊາວກະສິກອນ ຈາກປະສົບປະການຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຖິງຜົນທາງ ດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບ ຂອງ ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ທີ່, ມັນມີ ຄວາມ ສຳຄັນແນວໃດ ແລະ ຈະວັດ ແທກໄດ້ແນວໃດ. ໃນບາງຄັ້ງ ທ່ານອາດ ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການສຳຫລວດ ຫລື ກໍລະນີສຶກສາ ເພື່ອຈຳແນກ ຜົນປະໂຫຍດຕ່າງ ທີ່ທີ່ກຸ່ມສະເພາະ ໄດ້ສະເໜີມາ. ສະນັ້ນ, ການ ສາທິດກ່ຽວກັບ ຜົນປະໂຫຍດ ອາດເປັນ ຫົນທາງ ດູວ ທີ່ ຈະສະແດງ ໃຫ້ອົງການຈັດຕ້າງ ຂອງ ຕົນເອງເຫັນວ່າ ວິທີການທີ່ທ່ານນຳໃຊ້ ແມ່ນ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

WS

ມີເນື້ອງກຸ່ມສະເພາະ ໃນບັນດາ ອີກໄນໃກ້ມີກວ່າວິຊາວົວວະນິ ບໍ່ໄດ້
ບໍ່ມີກວ່າວິຊາວົວວະນິ ນອກຈຳກະຕະບຸນຍົງທຳ ດັ່ງກ່າວກໍ່ມີຫົວໜ້າກໍ
ຕ່າງໆໃນບັນດາ ດີໃນເນື້ອຕ່າງ ຢັນຢູ່ດອເຫັນຫຼາຍເພື່ອດັກ ນັກນົມກວ່າ
ກໍ່ມີຫົວໜ້າກໍ

ການເຂົ້າເຖິງຊາວກະສິກອນຜູ້ໃຫມ່ພາຍໃນບ້ານ

ມາເຖິງໄລຍະນີ, ທ່ານໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງໄກສິດ ຮ່ວມກັບພົງແຕ່ ຊາວກະສິກອນ ໃນ ກຸ່ມສະເພາະເທົ່ານີ້ນ. ມັນເປັນໄປໄດ້, ບໍ່ຊາວກະສິກອນຜູ້ອື່ນ ແລ້ວ ໄດ້ເຫັນສິ່ງ ທີ່ຊາວກະສິກອນ ໃນກຸ່ມສະເພາະໄດ້ເຮັດ ແລະ ເຂົ້າເຈົ້າ ກໍຕ້ອງການຈະເລີ່ມ ຕົ້ນ ໃນການທິດສອບບັນດາເຕັກໂນໂລຊີ ເຫຼົ່ານີ້ນ ດ້ວຍຕົນເອງ. ສະນັ້ນ, ທ່ານຈະພົບເຫັນຢ່າງໄວ ວ່າຈຳນວນຊາວກະສິກອນ ທີ່ທິດສອບເຕັກໂນໂລຊີນີ້ນ ທລາຍເວັນ ກ່ວາທີ່ທ່ານຈະເຮັດວຽກນຳ ແຕ່ລະຄົນໄດ້, ໃນສະພາບດັ່ງກ່າວ ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ?

ຈະຮັດແນວໃດ ໃນການເຂົ້າເຖິງຊາວກະສິກອນຜູ້ໃໝ່ ພາຍໃນບ້ານ

ໃນການດຳເນີນການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ມີຫລາຍວິທີ ທີ່ຈະຊ່ວຍຫ່ານ ໃນການຮັດ
ວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນພາຍໃນບ້ານ ໃນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ວິທີການ
ດັ່ງກ່າວມີຄື:

1 ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ “ຊາວກະສິກອນຕົວແບບ ທີ່ຜູ້ທີ່ຮັດໄດ້ດີທີ່ສຸດ ໃນບ້ານ”
ຊາວກະສິກອນ ຢູ່ໃນກຸ່ມສະເພາະ ໄດ້ຮູ່ມີຫລາຍຍ່າງ ກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີ
ຫລາຍອັນ. ໃນເວລານີ້ ເຂົ້າເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອທັນ ໃນການທິດສອບ ເຕັກໂນໂ
ລອຊີຂັ້ນໃໝ່ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນ ມີຄວາມ ພູມ ໃຈຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງ
ຕົນເອງ ແລະ ຢາກຈະແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວ ກັບຊາວກະສິກອນ ຜູ້ອື່ນ ຖໍ່
ພາຍໃນບ້ານ. ເຂົ້າເຫຼົ່ານີ້ ອາດຖາຍເປັນ “ຊາວກະສິກອນຕົວແບບ”
ໜາມຍວ່າເປັນຕົວແບບໃນການພັດທະນາຂຶ້ນມາດ້ວຍຕົນເອງ, ຊຶ່ງຈະ
ສາມາດຊ່ວຍຫ່ານ ໃນການເຂົ້າເຖິງຊາວກະສິກອນ ຜູ້ອື່ນ ຖໍ່ພາຍໃນບ້ານ.

J H

ຊາວກະສິກອນຕົວແບບ ແມ່ນ ເປັນຜູ້ສົ່ງເສີມທາງເລືອກ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ດີ,
ແຕ່ ສົ່ງທີ່ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແມ່ນ ຕ້ອງໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າສົ່ງເສີມ ທາງເລືອກດັ່ນ
ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ດີທັງໝົດ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ທາງ ເລືອກທີ່ດີສຳລັບການຜະລິດ
ຂອງ ເຂົ້າ ເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້

ບັນທຶກ

2 ຈັດຕັ້ງກຸ່ມຊາວກະສິກອນ

ທ່ານສາມາດຊຸກຢູ່ “ກຸ່ມສະເພາະ” ໃຫ້ກາຍມາເປັນ “ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ຜູ້ທີ່
ສິນໃຈ” ຊຶ່ງຈະມີຊາວກະສິກອນອີກຫລາຍ ຖໍ່ ຄືນເຂົ້າຮ່ວມຕື່ມ. ໃນວິທີການ
ດັ່ງກ່າວ, ຊາວກະສິກອນຜູ້ໃໝ່ ຈະໄດ້ຮ່າງຮູ່ມຳຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ມີ ປະສິບ
ປະການແລ້ວ. ກຸ່ມຊາວກະສິກອນດັ່ງກ່າວ ອາດເລີ່ມແກ້ໄຂ ບັນຫາອື່ນ ຖໍ່ ທີ່
ແມ້ກະທັງບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ພ່າຍໃນບ້ານ. ນອກຈາກ ການແກ້ໄຂບັນຫາ
ຕ່າງ ຖໍ່ ແລ້ວ, ເຂົ້າເຈົ້າ ອາດຈະຊອກຫາຫົມທາງ ໃນການປັບປຸງຊີວິດການເປັນ
ຢູ່ຂອງຕົນເອງໄປພ້ອມ ຖໍ່ກັນ.

3. ຈົດຕັ້ງການທັດສະນະສຶກສາ

ທ່ານສາມາດຈົດຕັ້ງການທັດສະນະສຶກສາ ເພື່ອຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຫລາຍ ຖ
ຄົນພາຍໃນບ້ານ ໄດ້ມີໂອກາດໄດ້ເຫັນທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ແລະ
ໄດ້ສິນທະນາກ່ຽວກັບຂຶ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ຂອງ ທາງເລືອກ ຕ່າງ ແລ້ວ
ເຫັນ.

4. ສະຫັນບະຫນຸນໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍ

ຕ້ອງກຽມພ້ອມ ໃນການສະຫັນບະຫນຸນຊາວກະສິກອນຜູ້ໃໝ່ ກ່ຽວກັບ
ເມັດພັນ ຫລື ທ່ອນພັນຕ່າງ ແລະ ອາດເປັນສິ່ງຕ່າງ ທີ່ ຈຳເປັນ) ສຳລັບ
ທາງເລືອກຕ່າງ ທີ່ ທີ່ ດັກຄັດເລືອກ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຊາວກະສິກອນຈະນຳໃຊ້
ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຢູ່ເທົ່ານັ້ນ. ໃນການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບພິດອາຫານສັດ,
ພວກເຮົາເຫັນ ວ່າເມັດພັນ ຫລື ທ່ອນພັນຕ່າງ ຕ້ອງມີຢູ່ໃນຫອງຖື່ນຊີ້ງ
ຊາວກະສິກອນສາມາດຫາໄດ້ຢ່າຍຕະຫລອດເວລາ.

ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີທີ່ມີ ຜົນສຳເລັດຮ່ວມກັບບ້ານອື່ນໆ

ການກະຈາຍຂ່າວຄາວກ່ຽວກັບບູງກັກທີ່ຫ່ານເຮັດໃນບ້ານໃດນີ້ ແມ່ນ ຈະເປັນ
ໄປຢ່າງໄວ, ແມ່ນກະທັງ ຊາວກະສິກອນ ໃນ ກຸ່ມສະເພາະ ກຳລັງປະເມີນ
ບັນດາຫາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີນີ້ກຳຕາມ, ແຕ່ຊາວກະສິກອນ ຈາກບ້ານ
ອື່ນ ຖ້າ ຈະໄດ້ງົນ ຫລື ສູ້ຈັກກ່ຽວກັບບູງກັກທີ່ຫ່ານກຳລັງເຮັດຢູ່ ແລະ ບາງ
ຄົນອາດຕ້ອງການທິດລອງບາງເຕັກໂນໂລຊີໃຫມ່ ພັນດ້ວຍຕົນເອງ. ສະນັ້ນ,
ບາງຄັ້ງຫາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ຈະຂະຫຍາຍໄປໄວ ແລະ ຕໍ່ເນື້ອງ,
ຂໍ້ງເລື້ອງດັ່ງກ່າວມີກຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ພິດສາຍພັນໃຫມ່. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນກຳຕາມ,
ບາງຄັ້ງຫ່ານຈາເປັນຕ້ອງໄດ້ຊູກຢູ່ຢ່າງຈິງຈັງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດມີການ ແລກປ່ຽນ
ປະສົບປະການລະຫວ່າງບ້ານຕໍ່ບ້ານ.

ໃນເບື້ອງຕົ້ນບໍ່ຄວນພະຍາຍາມ ຂະຫຍາຍອອກໄປສູ່ຫລາຍບ້ານເກີນໄປ,
ເພາະການເຮັດຢູ່ນີ້ ຫລື ສອງບ້ານກ່ອນນັ້ນ ຈະເປັນການດີກ່ອນ ເພື່ອຊ່ວຍ
ສ້າງບ້ານຕໍ່ກ່າວ ເປັນ “ຈຸດແຫ່ງຄວາມສຳເລັດ” ຂໍ້ງຫລັງ ຈາກນັ້ນ ທ່ານ ສາ
ມາດນຳໃຊ້ເປັນ “ສູນກາງແຫ່ງການຮຽນຮູ້” ສຳລັບບ້ານອື່ນ ຖ້າ

ການຖ່າຍຫອດຄວາມສຳເລັດ ໃນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍ ຊາວ ກະສິກອນ ໃນບ້ານນຶ່ງ ໄປສູ່ອີກບ້ານນຶ່ງ ແມ່ນ ຂອບຂ້າງເປັນໄປໄດ້ຍາກ. ເນື່ອງຈາກວ່າ, ຊາວກະສິກອນໃນບ້ານອື່ນໆ ຈະຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາ ໄປຕາມ ຂະບວນການ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບບ້ານທີ່ໄດ້ພັດທະນາມາແລ້ວ. ໃນກໍລະນີ ດັ່ງ ກ່າວນີ້, ມັນຈະມີຈຸດດີຢູ່ບ່ອນວ່າ ທ່ານມີ “ຈຸດແຫ່ງຄວາມສຳເລັດ” ຢູ່ບ້ານ ທີ່ໄກຄົງ ແລະ ມີ “ຊາວກະສິກອນຕົວແບບ” ໃນການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫມນີ້. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ຈະເປັນເຄື່ອງມີ ໃນການເລັ່ງຂະບວນການ ຂະຫຍາຍໄປສູ່ບ້ານອື່ນ ຖໍ່ໄປ.

ການຖ່າຍຫອດເຕັກໂນໂລຊີທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ ຈາກຊາວກະສິກອນຜູ້ນີ້ ໄປ ສູ່ອີກຜູ້ນີ້ ໂດຍທີ່ຊາວກະສິກອນຜູ້ໃຫມ່ ບໍ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຮຽນຮູ້ນີ້ ແມ່ນ ມັກບໍ່ຄ່ອຍຈະຍັນໄປໄດ້ - ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ລວມມີ: ເລີ່ມ ຕົ້ນໃນ ລະດັບນ້ອຍ, ຮຽນຮູ້ເພື່ອສ້າງຄວາມຫ້ມັນໃຈ ແລະ ຊອກຫາຍາຍ ອອກດ້ວຍ ຕົນເອງໄປເຫຼື່ອລະກັງກ່າວ.

ຈະແລກປ່ຽນບົດຮຽນກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ມີຜົນສຳເລັດ ຮ່ວມ ກັບບ້ານຂົນ ແມ່ວໄດ້

ເມື່ອທ່ານຂະຫຍາຍທັນວຽກ ຂອງ ທ່ານ ໄປສູ່ຫລາຍ ຫຼື ບ້ານແລ້ວ, ທ່ານ
ຈະບໍ່ສາມາດເຮັດວຽກ ກັບ ຊາວກະສິກອນ ເປັນສ່ວນບຸກຄົນໄດ້. ສະນັ້ນ,
ຢຸດທະສາດທີ່ຈະສາມາດຊ່ວຍທ່ານ ໃນການເຮັດວຽກກັບ ຊາວກະສິກອນ
ໃນຫລາຍ ຫຼື ບ້ານໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນ ມີຫຍຸງແດ່?

- ຈັດຕັ້ງກຸ່ມສະເພາະຂຶ້ນ ໃນບ້ານໃຫມ່
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ທີ່ມີແນວຄົດເສີມສ້າງ ໃຫ້ກາຍເປັນ ນັກສິ່ງ ເສີມ.
ນຳໃຊ້ປະສົບປະການ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ຈາກບ້ານທີ່ໄດ້ມີ ການພັດ
ທະນາເຕັກໂນໂລຊີມາກ່ອນແລ້ວ. ທ່ານ ສາມາດຈັດການລົງຢູ່ມຢາມ
ຊື່ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະຈາກບ້ານໃຫມ່ ໄປຢາມຊາວກະສິກອນ
ຜູ້ທີ່ມີປະສົບປະການ ເພື່ອສົນທະນາກ່ຽວກັບຂຶ້ດີ ແລະ ຂໍເສຍ ຂອງບັນດາ
ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຫຼື ອີກວິທີການນີ້ ແມ່ນ ຈັດຕັ້ງໃຫ້ ຊາວກະສິກອນ
ຜູ້ທີ່ມີປະສົບປະການລົງໄປຢາມ ບ້ານໃຫມ່ ແລະ ຊ່ວຍ ໃນການເລີ່ມຕົ້ນ
ທິດສອບ ບັນດາທາງເລືອກ ດ້ວຍເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ.
- ພັດທະນາອຸປະກອນສຳລັບການສົ່ງເສີມ. ທ່ານສາມາດຜະລິດບັນດາ
ອຸປະກອນສຳລັບການສົ່ງເສີມຕ່າງ ຫຼື ເຊັ່ນ: ແຜ່ນໂຄສະນາ (ໂປສະເຕີ),
ແຜ່ນພັບ ແລະ ປຶ້ມຄູ່ມື, ຂຶ່ງອີງໄສ່ຂໍ້ມູນດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ປະສົບປະການ
ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ຢູ່ໃນບ້ານທີ່ ໄດ້ເຮັດມາ ກ່ອນແລ້ວ.
ເວລາທີ່ທ່ານກະກຽມອຸປະກອນສຳລັບການສົ່ງເສີມນັ້ນ ຕ້ອງຖາມ ຕົນ
ເອງວ່າ: “ແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ນຳໃຊ້ອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ແລະ ຂໍ້ມູນອັນໄດ
ແດ່ ທີ່ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ?” ເພາະວ່າຊາວກະສິກອນຜູ້ໃຫມ່ ຈະຕ້ອງການ
ຂໍ້ມູນດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບແຕ່ລະເຕັກໂນໂລຊີ ພູ້ເລັກນ້ອຍ,
ສ່ວນຊາວກະສິກອນຜູ້ທີ່ມີປະສົບປະການແລ້ວ ຈະຕ້ອງການ ຂໍ້ມູນ ທີ່ ລະ
ອຽດກ່ວາ. ຊາວກະສິກອນບາງຄົນພາຍໃນບ້ານ ອາດບໍ່ສາມາດ ອ່ານໄດ້,
ສະນັ້ນ ທ່ານຈະເປັນຕ້ອງໄດ້ ພັດທະນາອຸປະກອນສະເພາະສຳລັບເຂົາເຈົ້າ.

ຂໍ້ແນະນຳອັນນິ່ງ...

ສ້າງ ແລະ ຊອກຫາໄອກາດ ສຳລັບພາກສ່ວນອື່ນ ຖ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ່າງໆ
ທີ່ຢູ່ໃນເຂດພັດທະນາ ດຽວກັນກັບທ່ານ ທີ່ ອາດມີຄວາມສົນໃຈ ກ່ຽວກັບ
ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຖ ມັນ. ເຊົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ ອາດແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທ້ອງຖິ່ນ,
ອົງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ພໍ້ຕ້າ, ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ຫລືສະຫະກອນຕ່າງໆ.

หัดสะในงานสืสาน และ งานบ่ำယາ

4

• หัดสะสมในงานสื้อสาร และ งานนิเทศฯ

ws

เพื่อเรียนให้กับงานรัฐวิสาหกิจที่มีภาระสังคม ในงานพัฒนา เต็กลโนโลยีด้านเกษตรกรรม ขั้น ใหม่ ๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ท่าน จำเป็นต้องได้มีภาระฝึก บันดาหัดสะสมอัมצעนั้นๆ ในการสื้อสาร และ นิเทศฯ. บันดาหัดสะสมเหล่านี้ล้วนมี: ภาระวางแผนงาน, ภาระนิเทศฯ สาขาภายนอก, ภาระตั้งค่าทุาม และ ภาระนิเทศฯ ภาระสืบเชื้อชาติแบบ เป็นกุ่ม.

เป็นอย่างไรที่ต้องเป็นภาระจึงมีความสำคัญ?

วิธีภาระตั้งค่าทุาม ของ ท่าน จะส่งผ่านต่อค่าตอบแทนให้กับ ท่าน ทุกเม็ดเงิน ใจป้ำจิ้งจัง ต่อค่า คิดเห็น ของ ชาวภาระสังคม, พวกรี้ บ่ต้องภาระจะไปบังคับ ให้เข้าเจ้าตอบตามที่ เรียกต้องภาระ โดยภาระนิเทศฯ ค่าทุามแบบข้อกัน.

ບາງຕົວຢ່າງ ຂອງ ຄຳຖາມແບບຊັກນຳ:

“ພືດອາຫານສັດສາຍພັນນີ້ ແມ່ນ ເປັນສາຍພັນທີ່ດີທີ່ສຸດ, ເຈົ້າເຫັນດີບໍ່?”

“ຈຸດດີຂອງສາຍພັນນີ້ແມ່ນຫຍ້? ເບິ່ງຄືວ່າມັນມີຄວາມທິນທານຕໍ່ພະຍາດ
ແມ່ນບໍ່?”

ຈະຕັ້ງໄດ້ຫລິກລູງການນຳໃຊ້ ຄຳຖາມປະເພດຕັ້ງກ່າວນີ້, ເພາະວ່າ ມັນ
ຈະບອກ ຫລື ຂັກນຳໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຕອບຕາມສິ່ງທີ່ ທ່ານຕ້ອງການຢາກ
ຍືນຫລື ຍາກຈຳກັດຄຳຕອບໃນເລື່ອງໄດ້ນີ້!

ການນຳໃຊ້ພາສາທາງກາຍ ກຳຈະສິ່ງເຜີນຕໍ່ການຕອບຄຳຖາມ ຂອງ ຊາວ
ກະສິກອນ. ສະແດງທ່າທີ່ ໃຫ້ເຫັນວ່າ ທ່ານນັບຖືຄຸນຄ່າ ໃນ ຄຳຄິດເຫັນ ຂອງ
ຊາວກະສິກອນ. ຮູບພາບ ແລະ ຮູບກະຕຸນ ຫລາຍ່າງ ອັນ ໃນບັນຫຼວນີ້ ແມ່ນ
ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການນຳໃຊ້ພາສາທາງກາຍທີ່ດີ.

ຄວນຈະນຳໃຊ້ຄຳຖາມປະເທດໄດ?

ພະຍາຍາມນຳໃຊ້ ຄຳຖາມເປີດ ແລະ ຕິດຕາມດ້ວຍ ຄຳຖາມເຈາະຈຶ່ມ. ການນຳໃຊ້ຄຳຖາມເປີດ ຈະເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຕອບຄຳຖາມໄດ້ຢ່າງເປົາເຜີຍ ແລະ ບໍ່ມີລວາມຮັກວິນ. ສ່ວນການນຳໃຊ້ຄຳຖາມເຈາະຈຶ່ມຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈເລີກເຂົ້າໄປອີກ ໃນຄຳຕອບ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ.

ຕົວຢ່າງ ຂອງຄຳຖາມເປີດ (ປ) ແລະ ຄຳຖາມເຈາະຈຶ່ມ (ຈ):

ເຈົ້າຄືແນວໄດ້ກ່ຽວກັບຫຍັງສາຍພັນນີ້? (ປ)

ຂ້ອຍມັກສາຍພັນນີ້ທີ່ສຸດ

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງມັກສາຍພັນນີ້ ຫລາຍກ່ວາສາຍພັນອື່ນ ຖ? (ຈ)

ອີ!! ມັນມີໃບອ່ອນ ແລະ ຂຽວຕີ

ເປັນຫຍັງສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງມີຄວາມສົ່ງຄົນ? (ຈ)

ເພາະວ່າມັນຕັດງ່າຍ ແລະ ສັດຂອງຂ້ອຍກຳມັກກິນໃບອ່ອນ

ມີຫຍັງຕື່ມອີກບໍ່ ທີ່ທ່ານມັກກ່ຽວກັບສາຍພັນດັ່ງກ່າວ? (ປ)

ໃນລະດູແລ້ງ ແມ່ນ ຍັງຊົງວາງາມ ຂໍ້ຖ້າຫຼັບໃສ່ສາຍພັນອື່ນ ຖ ແມ່ນ ແຫ່ວ/ຫຼົງວໜີດ.

ມີອັນໄດແດ່ ທີ່ເຈົ້າບໍ່ມັກກ່ຽວກັບສາຍພັນດັ່ງກ່າວ? (ປ)

ໂດຍທີ່ວໄປແລ້ວ, ຄຳຕອບທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກ ຄຳຖາມເຈາະຈຶ່ມໃນເບື້ອງຕົນ ອາດບໍ່ຢູ່ຢູ່ພື້ນ ສະນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງ ກ່ຽວກັບເລື້ອງໄດ້ນຶ່ງ ມັນຈະເປັນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ຄຳຖາມເຈາະຈຶ່ມ ຈົນກ່ວາຈະໄດ້ຮັບ ຄຳຕອບທີ່ຂັດເຈນ. ຕ້ອງຖາມເພື່ອຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ!

ຄຳຖາມເປີດ ແລະ ຄຳຖາມເຈາະຈຶ່ມ ເປັນສົງທີ່ສົກລັນ ທີ່ຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ
ຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ປະສົບປະການ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ. ບໍ່ຄວນສະຫຼຸບ
ວ່າຍ ຕົນເອງວ່າ ທ່ານຮູ້ຄຳຕອບແລ້ວ - ຄວນຖາມ ແລະ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ
ເປັນຜູ້ອະຍືບາຍ

ຈະນຳພາກອງປະຊຸມກຸ່ມແນວໄດ?

ພາກສ່ວນນີ້ໃນການເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງ¹
ໄດ້ນຳພາ ກອງປະຊຸມບ້ານ ແລະ ກອງປະຊຸມກຸ່ມສະເພາະຫລາຍຕັ້ງ.
ຫັດສະໃນການ ນຳພາ ດັ່ງກ່າວ ເປັນ ສົງທີ່ສົກລັນ ແລະ ມັນ ຕອງໄດ້ໃຊ້ເວລາ
ໃນການຮູ່ນັ້ນ ແລະ ບັບປຸງ ໂດຍການຝຶກໄປເລື່ອຍ່າງ. ບາງຂີ້ແນະນຳລຸ່ມນີ້
ອາດສາມາດຊ່ວຍທ່ານ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຜູ້ນຳພາທີ່ດີ.

- ຍຸດຜູ້ໄດ້ຜູ້ນີ້ ທີ່ ຄວບຄຸມການອອກຄຳເຫັນທັງໝົດ ໃນກອງປະຊຸມ
 - ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊາວກະສິກອນໜີດຖຸກລົມ ອອກຄຳຄິດຄຳເຫັນ, ໂດຍສະ
ເພາະ ແມ່ນ ຜູ້ຂີ້ອາຍ
 - ນຳພາກອງປະຊຸມ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມເບົາຫມາຍທີ່ວາງໄວ້
 - ຄຸມຄອງຈົ່ງຫວະ ຂອງ ກອງປະຊຸມ ເພື່ອຮັກສາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິ
ກອນ ມີຄວາມສິນໃຈຕະຫລອດ
 - ຈັດໃຫ້ມີການພັກຜ່ອນເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ ໂອັລິມ
ແລະ ພັກຜ່ອນ
 - ສະຫຼຸບຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງ ການສິນທະນາ
- ...ແລະ ຈຳໄວ້ວ່າ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຄຳຖາມເປີດ ແລະ ເຈາະຈຶ່ມ.

ອີກເຕັກນິກນີ້ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ ໃນເວລາເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ “ບັດ
ຄຳ” ໃນການລະດົມ ສະຫມອງ ແລະ ວິເຄາະບັນດາແນວຄວາມຄິດຕ່າງ ຖ້າ ນັ້ນ.

ການນຳໃຊ້ບັດຄຳ ໃນການວິເຄາະ ແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆ

ວຽກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງທ່ານ ແມ່ນ ຈະເປັນການປະຊຸມຮ່ວມກັບ ຊາວກະສິກອນ, ຂຶ້ງທ່ານອາດຕ້ອງການບັນທຶກ ແລະ ວິເຄາະແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆ ຖໍ່ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ. ສະນັ້ນ, ທ່ານສາມາດຫຼູງນ ແນວຄວາມຄິດ ຂອງຊາວກະສິກອນ ລົງໃນບັດຄຳ, ຂຶ້ງໜັງຈາກນັ້ນ ສາມາດຈັດແນວຄວາມຄິດ ຫຼືຄ້າຍຄືກັນ ເຂົາເປັນກຸ່ມໄດ້ ຢ່າງໆຢ່າຍດາຍ. ຂະບວນການໄຈແຍກແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆ ຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ມີ ການສິນທະນາ ແລະ ການຈຳແນກບັດຄຳ ກໍຈະຊ່ວຍ ໃນການສະຫລຸບການສິນທະນາ ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

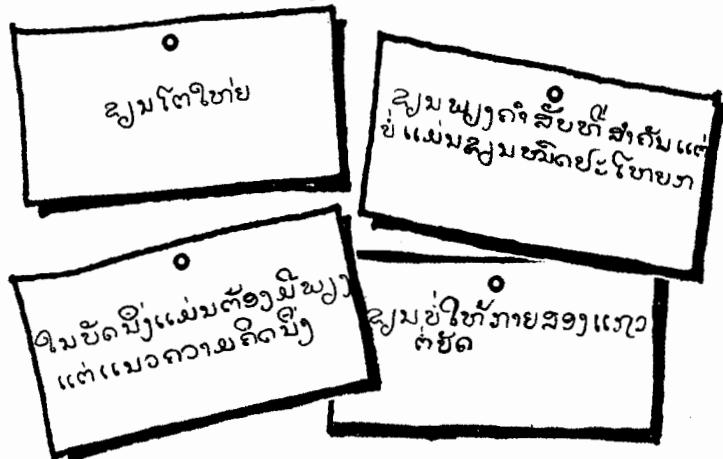
ຈະນຳໃຊ້ບັດຄຳແນວໄດ້ໃນການວິເຄາະແນວຄວາມຄິດ

- 1 ເປົ້າຫມາຍກໍຄ້າຍກັນກັບການສິນທະນາແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ມັນກໍຄື ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເຂົ້າໃຈ ເລື່ອງ ທີ່ ບັນຫາທີ່ນຳມາສິນທະນາກັນ
(ຕົວຢ່າງ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນສາຍເຫດສຳຄັນ ທີ່ ເຮັດໃຫ້ການລັງງົວໃນບັນພວກເຮົາ ມີຜົນຜະລິດຕໍ່?)
- 2 ບັດຄຳຈະຊ່ວຍຊຸກຍູ້ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ ໃນກອງປະຊຸມ ໄດ້ອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ.

- 3 ການນຳໃຊ້ບັດຄຳ ແມ່ນ ຂຽນແຕ່ລະແນວຄວາມຄືດລົງໃນບັດ ແລະ
ນຳໄປຕິດໃສ່ກະດານ ຫລື ຝາ ເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະຄົມເຫັນ, ຊົ່ງມັນຈະ
ຊ່ວຍກະຕຸນ ໃຫ້ມີແນວຄວາມຄືດໃຫມ່ອອກມາ.
- 4 ເມື່ອເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຄືດເຫັນໃຫມ່ແລ້ວ, ກໍາລັ່ມຕົ້ນຈັດບັດຄຳ ທີ່ມີ ຄວາມ
ທາມາຍຄ້າຍຄົກນ ເຂົ້າກັນເປັນກຸ່ມ ໂດຍມີການປຶກສາ ຫລື ຖາມຄຳເຫັນ
ຈາກຊາວກະສິກອນກ່ອນ. ການນຳໃຊ້ບັດທີ່ມີສີ ແຕກຕ່າງກັນ ສຳລັບ ຫົວຂໍ້
ຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ ຈະ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນ ໃນການເຕັມມີການ.
- 5 ໃນຕອນຫ້າຍ, ເວລາທີ່ບັດຄຳທັງໝົດ ໄດ້ຖືກຈັດເປັນກຸ່ມຢ່າງລະອຽດ
ແລ້ວ, ຕ້ອງໄດ້ສະຫຼຸບ ແນວຄວາມຄືດຕ່າງ ທີ່ ແລະ ສິນທະນາ ຮ່ວມ
ກັບ ຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມ.

ການນຳໃຊ້ບັດຄຳ ຕ້ອງຮັບປະກັນ:

- ຂຽນໂຕໃຫຍ່
- ຂຽນບໍ່ໃຫ້ກາຍສອງແຖວຕໍ່ບັດ
- ຂຽນພຽງຄຳສັບທີ່ສຳຄັນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂຽນທີ່ມີປະໂຫຍກ
- ໃນບັດນີ້ ແມ່ນ ຕ້ອງມີພຽງແນວຄວາມຄືດນີ້ເທົ່ານັ້ນ

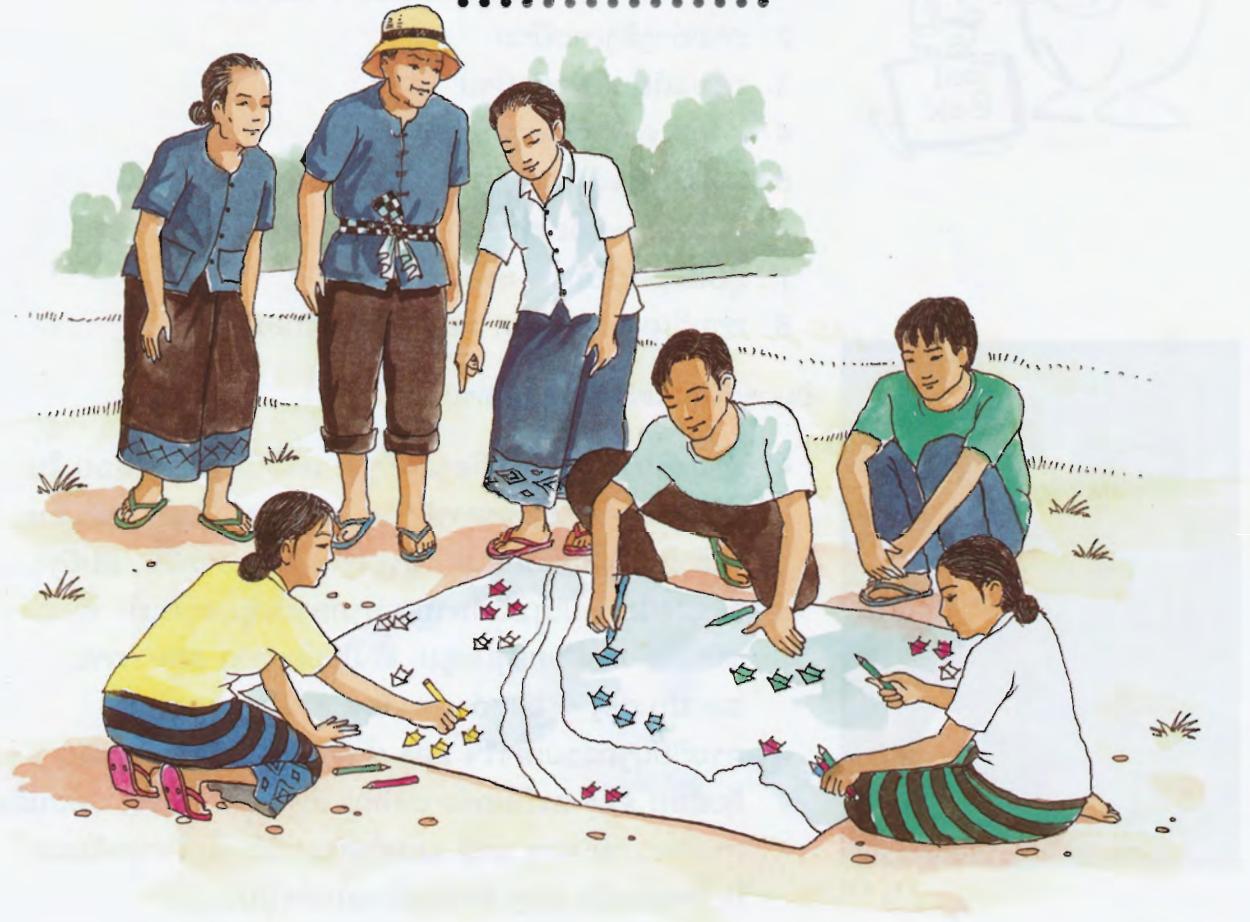

ບາງຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການນຳໃຊ້ບັດຄຳ ໃນການວິເຄາະແນວ ຄວາມຄືດ

- ພະຍາຍາມນຳໃຊ້ບັດ ທີ່ ມີສີແຕກຕ່າງກັນ ເພື່ອຈຳແນກປະເທດ ຂອງ ຜູ້ຂ້າຮ່ວມ ຍົກຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ນຳໃຊ້ບັດສືຂາວ ສຳລັບຊາວກະສິກອນ ຜູ້ລົງສັດ ແລະ ໃຊ້ບັດສີເຫລືອງ ສຳລັບຊາວກະສິກອນທີ່ບໍ່ມີສັດ.
- ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຄວນໃຫ້ຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ຈັດບັດຄຳເອງ
- ຕ້ອງຮູ້ວ່າຊາວກະສິກອນສາມາດອ່ານ ແລະ ຂຽນໄດ້ໜີໃບ່

ເຄື່ອງມືຕ່າງ ປ

5

ເຄື່ອງມືຕ່າງ ຖ

ໃນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີດ້ານກະສິກຳ ຮ່ວມ ກັບຊາວກະສິກອນມີເຄື່ອງມື ຫລາຍ ແລ້ວ ຂັນທີສາມາດຊ່ວຍຫ່ານໄດ້. ໃນຢືນທີ່ນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືບາງອັນເທົ່ານັ້ນ, ຂຶ້ງເຫັນວ່າມັນເຫມາະສົມ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີໃນຫລາຍ ແລ້ວ ສະພາບ:

- 1 ການຈັດອັນດັບ, ໃຫ້ຄະແນນ ແລະ ການຊັ້ງຊາ
- 2 ການຢ່າງສັງເກດບ້ານ
- 3 ການແຕ່ມແຜນວາດບ້ານ
- 4 ການວິເຄາະຖານະຄອບຄົວ
- 5 ປະຕິທິນລະດູການ
- 6 ປະຕິທິນປະຫວັດສາດ
- 7 ຮູບສະແດງ ບັນຫາ-ສາຍເຫດ
- 8 ການວິເຄາະຄວາມມັກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ

ບັນດາເຄື່ອງມືເຫັນວ່າ ຈະຊ່ວຍຫ່ານໃນ:

- ການສ້າງບັນຍາກາດ-ເຄື່ອງມືຕ່າງ ແລ້ວ ເຫັນວ່າ ສາມາດຊ່ວຍ ໃນ ການຂ້າມຜ່ານ ບັນຫາທາງສັງຄົມ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກ ແລ້ວ ຂັ້ນຄົນ ໃນສັງຄົມ ໃຫ້ມີສ່ວນ ຮ່ວມ ຍ່າງຈິງໃຈ. ນອກຈາກນັ້ນ, ມັນຍັງ ຈະຊ່ວຍໃນການປັ້ງປຸງທິການ ຂອງກອງປະຊຸມແບບເກົ່າ ທີ່ ຫນັ້າເບື້ອ ມາເປັນກອງປະຊຸມ ທີ່ ມີບັນຍາກາດ ແລະ ການ ແລກປັ້ງຕ່າງ ແລ້ວ ລະຫວ່າງ ພະນັກງານ ແລະ ຊາວບ້ານ.
- ການປັບປຸງຄວາມເຂົ້າໃຈ ຂອງ ທ່ານ ກ່ຽວກັບຄວາມສະຫລັບ ຂັບຂອນ ຂອງ ລະບົບການ ຜະລິດ. ເຖິງຢ່າງໄດ້ກຳຕາມ, ບໍ່ຄວນລືມ ວ່າເປົ້າຫມາຍ ຂອງ ທ່ານ ແມ່ນບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບລະ ພົບການຜະລິດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ມັນແມ່ນການຊ່ວຍເຫລືອ ໃນການປັບປຸງຂີວິດການເປັນຢູ່
ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ໃນເວລາທີ່ທ່ານມີປະສົບປະການ ໃນການເຮັດວຽກຕົວຈິງແລ້ວ, ທ່ານອາດ
ຈະເປັນຕົອງປ່ຽນແບ່ງ ບັນດາເຄື່ອງມືຕ່າງ ແລ້ວ ຫລື ອາດຕົອງຊອກຫາເຄື່ອງ
ມີອັນໃໝ່ ເພື່ອມາຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຕາມເປົ້າທາມາຍ ທີ່ ວາງໄວ້.

ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບເຄື່ອງມືຕ່າງ ແລ້ວ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນເປັນຄົນເຮັດເອງ!

ການເຮັດຕົວຈິງ ຈະເປັນການຊ່ວຍເສີ່ມສ້າງພະລັງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ, ຂໍ້
ມັນໄດ້ກະຕຸນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບກຳ ຈະມີ
ຄວາມທາມາຍກ່ວາ.

ຕົອງບັນທຶກຈຸດສຳຄັນຕ່າງ ແລ້ວ ການສົນທະນາ

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ສຳຄັນໃນນີ້ ບໍ່ແມ່ນຜົນທາງດ້ານວັດຖຸ (ຍົກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ແຜນວາດ
ຫລື ປະຕິທຶນລະດຸການ) ຂອງແຕ່ລະເຄື່ອງມື, ແຕ່ສິ່ງທີ່ສຳຄັນມັນ ແມ່ນ ຄວາມ
ເຂົາໃຈທີ່ທ່ານ ແລະ ຊາວກະສິກອນໄດ້ຮັບ ຈາກການສົນທະນາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກ
ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຕ່າງ ແລ້ວ ສະນັ້ນ, ກ່ອນທີ່ຈະສຳເລັດການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື
ໄດ້ນີ້ ອາດໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ໃດນີ້ ເປັນຜູ້ສະຫລຸບຜົນໄດ້ຮັບ ສຳລັບ ທົມດ
ທຸກ ແລ້ວ ຄົນໃນກຸ່ມ.

ພະຍາຍາມຊອກຫາພາບລວມ ຂອງ ກຸ່ມ ຕ່າງ ແລ້ວ ພາຍໃນບ້ານ

ສະພາບຂອງບ້ານຕ່າງ ຈະບໍ່ເປັນແບບດັງວັກນໍາທີ່ມີ. ຂົນເຜົ້າ, ແດ ແລະ ກຸ່ມ
ຕ່າງ ແລ້ວ ດູ່ພາຍໃນບ້ານ ແມ່ນຈະເຫັນບັນຫາ ແລະ ເລື່ອງຕ່າງ ແລ້ວ ແຕກຕ່າງ ກັນ.

ສະນັ້ນ, ການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ ມັນຈະເປັນວິທີ ທີ່ມີປະໂຫຍດ

R R

ສຳລັບທ່ານ (ໂດຍຈັດແບ່ງໄປຕາມ ຂຸນເຜົ້າ, ເພດ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງ ທາງ ດ້ວຍສັງຄົມ), ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ກຸ່ມເຫຼົ່າມັ້ນແຍກກັນ ເຮັດວຽກຕາມກຸ່ມ ຂອງ ຕິນເອງ ໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືດູງວັນ. ວິທີການດັ່ງ ກ່າວນີ້, ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນໄດ້ ເຖິງ ພາບລວມ ຂອງ ແຕ່ລະກຸ່ມພາຍໃນບ້ານ ແລະ ມັນຍັງຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ ເກີດ ມີການສິນທະນາກັນເປັນຢ່າງດີໃນເວລາທີ່ກຸ່ມຍ່ອຍ ເຫຼົ່ານັ້ນ ລາຍງານຜົນ ໄດ້ຮັບ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ກຸ່ມໃຫຍ່ຟ້ງ.

ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຫ້າວຫັນ

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ ແຕ່ລະເຄື່ອງມີ ຈະເປັນປະໂຫຍດ ກຳຕໍ່ເມື່ອຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ມີດູກ ຄົມ ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງຫ້າວຫັນ ທາງດ້ານແນວຄວາມຄືດ ແລະ ປະສົບປະ ການ. ແຕ່ມັນເປັນໄຂບໍ່ໄດ້ ທີ່ ຈະໃຫ້ທຸກຄົນມີ ສ່ວນຮ່ວມທັກາມມີ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທລາຍເກີນໄປ ໃນການເຮັດວັບເຄື່ອງມີໄດ້ນິ່ງ. ສະນັ້ນ, ໃນການ ເຮັດວຽກກັບ ເຄື່ອງມີໄດ້ນິ່ງນັ້ນ ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມບໍ່ຄວນເກີນ 10-15 ຄົນ. ຖ້າມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ທລາຍ ທ່ານ ຕ້ອງໄດ້ແບ່ງເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ ທີ່ມີຄວາມສິນໃຈ ຄ້າຍຄືກັນແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືອັນໄດ້ນິ່ງ.

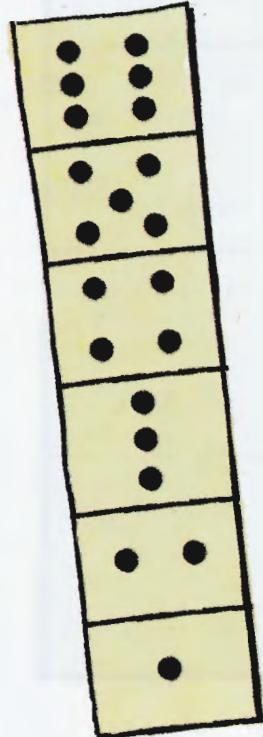

ການຈັດອັນດັບ, ໃຫ້ຄະແນນ ແລະ ການຂັ້ງຊາ

ທ່ານອາດມີຄວາມຕ້ອງການ ຫຼືຢາກຈະຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມມັກ ຂອງຊາວກະສິກອນ, ເຊັ່ນ: ບັນຫາໄດ້ທີ່ເປັນບັນຫາສຳຄັນ ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ແລືແມ່ນທ່າງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໄຕໃດ ທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກ. ສະນັ້ນ,ເຕັກນິກທີ່ສາມາດ ຊ່ວຍທ່ານໄດ້ແມ່ນ ມີສາມເຕັກນິກກ່າຍ ເຊັ່ນ: ການຈັດອັນດັບ, ການໃຫ້ ຄະແນນ ແລະ ການຂັ້ງຊາ.

ຈະນຳໃຊ້ເຕັກນິກການຈັດອັນດັບໄດ້ແນວໃດ

ການຈັດອັນດັບ ຈະເປັນເຕັກນິກທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃນເວລາທີ່ທ່ານເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ທລາຍຄົນໃນເວລາດຸງວັນ. ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ເປັນຜູ້ຂອງກ ແລະຈັດລົງໄປຕາມຄວາມມັກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍການເລີ່ມຈາກ ສິ່ງທີ່ເຂົາ ເຈົ້າມັກທີ່ສຸດ, ຫລັງຈາກນັ້ນທີ່ສອງແລະ ຕໍ່ງໄປ. ເພື່ອເປັນການຫລືກລົງ ການໄດ້ຮັບຜົນສະເລ່ຍ ຈາກກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວນັ້ນ ທ່ານ ອາດຈະເອົາ “ບັດຈັດອັນດັບ” (ຄືຮູບທີ່ຢູ່ຂ້າງຂວານ) ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແຕ່ລະຄົນ, ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າຈະຈົກເປັນມັກເບີຕາມຮູບສື່ງໆ ເພື່ອ ຈັດອັນດັບ ຕາມຄວາມມັກ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ໃນຮູບຕົວຢ່າງນີ້, ແມ່ນມີທີ່ກອນດັບ ແລະ ຫ້ອງສື່ງໆ ທີ່ມີຈຳ 6 ອັນ ທ່ານຍ່ວ່າເປັນຄວາມມັກສູງສຸດ.

1	1	1	5	10
ຫາງເວືອນາ				
1	1	1	5	10
ຫາງເວືອນ 2				
1	1	1	5	10
ຫາງເວືອນ 3				
1	1	1	5	10
ຫາງເວືອນ 4				
1	1	1	5	10
ຫາງເວືອນ 5				
1	1	1	5	10
ຫາງເວືອນ 6				

ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມີດັ່ງກ່າວ ຈະເຮັດໃຫ້ໄວຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດວິເຄາະຂຶ້ມູນ ໃຫ້ລະອຽດຂຶ້ນຕື່ມໄດ້. ຍົກຕົວຢ່າງ: ທ່ານສາມາດຫມາຍ ຫລື ນຳໃຊ້ “ບັດອັນດັບ” ທີ່ເປັນສີແຕກຕ່າງກັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍ ແລະ ແມ່ຍິງ, ຊຶ່ງທ່ານຈະ ສາມາດຮູ້ໄດ້ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄວາມມັກລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍໄດ້.

ໃນການຈັດອັນດັບ ແມ່ນ ມີຈຸດອ່ອນ ສອງ ຂໍ້ ຕີ:

- 1 ມັນອາດເປັນການບັງຄັບຊາວກະສິກອນ ໃຫ້ຈັດລົງຄວາມມັກ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ເພາະບາງຄັ້ງ ເຂົາເຈົ້າອາດມັກຫລາຍ ຢ່າງເຫົ່າຫຼຸມກັນ.
- 2 ມັນເປັນການວັດແທກຄວາມມັກທຳມະດາ ເພາະມັນບໍ່ສາມາດ ບອກໄດ້ວ່າ ຊາວກະສິກອນມັກຢ່າງນີ້ ຫລາຍກ່ວາຍ່າງນັ້ນເຫົ່າໄດ້

ຈະນຳໃຊ້ເຕັກນິກການໃຫ້ຄະແນນໄດ້ແນວໄດ້

ເຕັກນິກການໃຫ້ຄະແນນ ຈະເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ ໃນເວລາ ທີ່ທ່ານ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ເປັນລາຍບຸກຄົນ. ຂັ້ນຕອນໃນ ການນຳໃຊ້ ແມ່ນ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃຫ້ຄະແນນ ແຕ່ລະຢ່າງ ແຕ່ 1 ຫາ 10 , ຊຶ່ງ 1 ຫມາຍ ວ່າມກນ້ອຍ ແລະ 10 ແມ່ນ ມັກທີ່ສຸດ.

ຈຸດດີ ຂອງ ການໃຫ້ຄະແນນ ແມ່ນ ມັນສາມາດບອກໄດ້ວ່າ ຊາວກະສິກອນ ມັກຢ່າງນີ້ ຫລາຍກ່ວາຍ່າງ ອື່ນ ຫລາຍ ເຫົ່າໄດ້. ແຕ່ຂໍ້ເສຍ ແມ່ນ ບາງຄັ້ງຊາວ ກະສິກອນ ແມ່ນໃຫ້ຄະແນນແຕ່ລະຢ່າງໄກຄົງກັນ ເພື່ອບໍ່ຢາກໃຫ້ ພະນັກງານ ສິ່ງເສີມເສຍໃຈ.

ເຕັກນິກການໃຫ້ຄະແນນ ຍັງສາມາດນຳໃຊ້ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນແບບເປັນ ກຸ່ມ, ໂດຍການນຳໃຊ້ “ບັດຄະແນນ” ຄືຕົວຢ່າງ ທີ່ ຢູ່ຂ້າງຊ້າຍນີ້. ທ່ານສາມາດ ຫມາຍ ບັດ ໂດຍ ການຂີດເປັນສີ ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຄົດເຫັນ ຂອງຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມຕ່າງໆ(ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ເອົາບັດທີ່ຫມາຍສີ ໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ບັດທີ່ບໍ່ໄດ້ຫມາຍໃຫ້ຜູ້ຊາຍ).

ACTIVITY OR INCOME SOURCE	LABOUR ALLOCATION											
	JAN FEB	MAR APR	MAY JUN	JUL AUG	SEP OCT	NOV DEC						
SAGING	⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕											
MAIZE		⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕										
GABI	⊕											
CAMOTE				⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕								
SQUASH	⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕											
BAKA	⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕⊕											

TP

ຈະນຳໃຊ້ເຕັກນິກການຂັ້ງຊາ ໄດ້ແນວໃດ

ເຕັກນິກການໃຫ້ຄະແນນ ຈະເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ ໃນເວລາ ທີ່ທ່ານ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ເປັນລາຍບຸກຄົນ. ຂັ້ນຕອນໃນການດຳເນີນ ການ ແມ່ນເອົາ “ ”. ໃນຈຳນວນສະເພາະ (ຕົວຢ່າງ ແຊ້ແກ່ນ ສາລີ 50 ແກ່ນ) ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຈັດແບ່ງຈຳນວນ ແກ່ນ ຫລື ເມັດສາລີ ລົງ ໃສ່ແຕ່ລະຫາງເລືອກ ຕາມຄວາມມັກ ຫລື ຄວາມສຳຄັນ. ອັນໄດ້ທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນ ຈະໄດ້ຈຳນວນເມັດຫລາຍກ່ວາ.

ການຂັ້ງຊາ ແມ່ນ ຂ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຊາວກະສິກອນມັກຢ່າງນີ້ ຫລາຍ ກ່ວາ ຢ່າງອື່ນ ຫລາຍປານໄດ້.

ການຢ່າງສັງເກດບ້ານ

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເລີ່ມຕົ້ນເຮັດວຽກໃນບ້ານໄດ້ນຶ່ງ, ທ່ານຄວນຈະຫຳຄວາມ ລົ້ງ ເຄີຍ ກັບສະພາບພື້ນທີ່, ລະບົບການຜະລິດ, ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ, ບັນຫາ ແລະ ທ່າແຮງຂອງບ້ານດັ່ງກ່າວ. ການຢ່າງສັງເກດບ້ານ ແມ່ນ ເປັນ ວິທີທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈເລີກຕິ່ມອີກ. ການທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບ້ານຈະ ຂ່ວຍໃຫ້ທ່ານສາມາດນຳພາການວິເຄາະບັນຫາ ແລະ ທ່າແຮງແບບມີສ່ວນ ຮ່ວມໄດ້ຢ່າຍຂຶ້ນ.

ຈະຈັດຕັ້ງການຢ່າງສັງເກດບ້ານແນວໃດ

ຂໍໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ນຶ່ງ ຫລື ສອງຄົນ ເປັນຜູ້ນຳພາທ່ານ ຢ່າງເລາຍເບິ່ງ ລະບົບ ການຜະລິດຕ່າງ ຖ ແລະ ແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ມີຢູ່ ພາຍໃນ ບ້ານ. ໃນເວລາທີ່ທ່ານຢ່າງສັງເກດເບິ່ງນັ້ນ, ຖ້າທ່ານເຫັນອັນໄດ ທີ່ເປັນໜັ້ນ ສິນໃຈ ຫລື ແຕກຕ່າງຈາກສິ່ງທີ່ທ່ານເຄີຍເຫັນ ແມ່ນ ຕ້ອງຢຸດ ແລະ ຖາມຊາວ ກະສິກອນ, ເຈາະຈຶ່ມຄຳຕອບຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ແລະ ສົມຫຼັບ ໄສ່ກັບອັນທີ່ທ່ານ ເຄີຍພົບພື້ນກ່ອນແລ້ວ ໃນບ້ານອື່ນ ຖ.

ທ່ານຕ້ອງຈະໄວ້ວ່າ ທ່ານອາດຈະໄດ້ພາບລວມຂອງເລື້ອງຕ່າງ ແລ້ວພາຍໃນບ້ານແບບຈຳກັດ, ເພາະວ່າ ທ່ານໄດ້ສິນຫະນາກບໍຊາວກະສິກອນ ພູງປໍ່ເຫຼົາໄດ້ຄືນເຫຼົາມັນ. ສະນັ້ນທ່ານຕ້ອງໄດ້ກວດຄືນກ່ຽວກັບ ເລື້ອງທີ່ເປັນຫນ້າສິນໃຈຄືນອີກ ກັບຊາວກະສິກອນຫລາຍ ແລ້ວ ຄືນ, ຂຶ່ງທ່ານສາມາດຕັ້ງ ບັນຫາທີ່ໄລ້ອງດັ່ງກ່າວຂຶ້ນມາ ໃນເວລາເຮັດການວິເຄາະແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.

N R

ບາງຂໍແນະນຳ...

- ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ເຊີນຊາວກະສິກອນ ຈາກກຸ່ມ ຕ່າງໆ ພາຍໃນບ້ານ ເຊົ້າຮ່ວມການຢ່າງສັງເກດ ບ້ານ ຮ່ວມກັບທ່ານ, ເພາະມັນຈະຊ່ວຍ ທ່ານໃຫ້ເຫັນພາບຂອງບັນຫາ ແລະ ເລື້ອງຕ່າງ ແລ້ວ ພາຍໃນ ບ້ານໃຫ້ ກ້ວາງອອກຕື່ມ.
- ຖ້າທ່ານມີພະນັກງານສົ່ງເສີມ ສອງ ຄືນ, ທ່ານສາມາດແຍກ ການຢ່າງສັງເກດ ອອກເປັນກຸ່ມ ຂຶ່ງມັນຈະຢ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີກ່ວາ. ພະນັກງານຜູ້ນີ້ ຍົກຕົວຢ່າງ ອາດໄປນຳແມ່ຍິ່ງ ແລະ ອີກຜູ້ນີ້ ແມ່ນ ໄປນຳຜູ້ຊາຍ.

ການແຕ້ມແຜນວາດບ້ານ

ການແຕ້ມແຜນວາດບ້ານ ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງທີ່ຕ້ອງ ຂອງຈຸດຕ່າງ ປະເທດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຊາວກະສິກອນເຫັນວ່າສໍາຄັນ ສໍາລັບບ້ານຂອງ ເຊົາ ເຈົ້າ. ໂດຍປຶກປະຕິ, ການແຕ້ມແຜນວາດບ້ານ ແມ່ນເປັນໜັກວຽກ ຫຳອິດ ທີ່ເຮັດ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ໃນການວິຄາະບັນຫາ ແລະ ທ່າແຮງ ແບບມືສ່ວນ ຮ່ວມ. ເຄື່ອງມີດັ່ງກ່າວ ຈະຊ່ວຍໃນການຂ້າມຜ່ານຂັ້ນຈຳກັດ ຫາງດ້ານສັງຄົມແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊາວກະສິກອນແຕ່ລະຄົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນກອງປະຊຸມຢ່າງຫ້າວຫ້ນ.

ຈະເຮັດແນວໃດໃນການແຕ້ມແຜນວາດບ້ານ

ໃຫ້ຊາວກະສິກອນແຕ້ມຈຸດສໍາຄັນຕ່າງ ປະເທດ ແລະ ແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນ ພຳມະ ຊາດ ທີ່ມີຢູ່ໃນບ້ານ. ສ່ວນໃຫຍ່, ຊາວກະສິກອນ ມັກເລີ່ມດ້ວຍການແຕ້ມຂອບ ເຂດ ຂອງ ບ້ານ, ຫົນຫາງ, ເຮືອນ, ແມ່ນດີ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ທົ່ວໄປ ຕ່າງ ປະເທດ. ທ່ານສາມາດແນະນຳໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແຕ້ມຊາຍແດນ ທີ່ລົງ ຂອບ ເຂດບ້ານກ່ອນ, ເພາະວ່າບາງຄັ້ງ ຊາວກະສິກອນຈະເລີ່ມແຕ້ມຫຼຸກສິ່ງ ລົງຢ່າງ

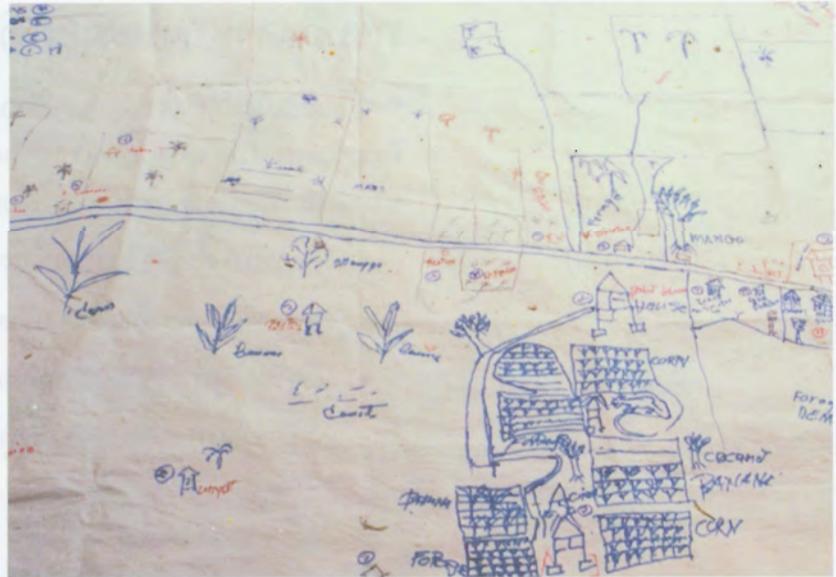
ລະອງດ ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນເຫັນວ່າເຈີຍຈະບໍ່ພໍ່ສໍາລັບການແຕ່ມ ແຫລ່ງຂັບພະຍາກອນອື່ນໆ ຂອງບ້ານ. ສະນັ້ນ, ຄວນຊູກຢູ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຕ່ມ ແຫລ່ງຂັບພະຍາກອນທາງດ້ານທຳມະຊາດ ແລະ ກະສິກຳ ເຂົ້າດ້ວຍ ເຊັ່ນ: ເຂດປຸກຟ້ງ, ເນື້ອທີ່ລົງສັດ, ປ່າໄມ, ທນອງປາ ແລະ ອື່ນ ຖ.

ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ...

- ຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ແຕ່ມເອງ, ບໍ່ແມ່ນທ່ານ! ສິ່ງສຳຄັນ ແມ່ນ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ຂອງ ທ່ານ.
- ໃນການແຕ່ມແຜນວາດ ບໍ່ຄວນໃຫ້ໄຜຜູ້ນີ້ ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມການແຕ່ມ. ໂດຍຫົວໄປ, ນາຍບ້ານ ອາດເປັນຜູ້ເລີ່ມກ່ອນ, ແຕ່ຖ້າທ່ານທາກ ຊູກຢູ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ພ ດໍາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແຕ່ມ ແລະ ຜ່ານໄປໄລຍະໃດນີ້, ທ່ານຈະເຫັນວ່າມີຫລາຍ ພ ຄົນເຂົ້າຮ່ວມເປັນຢ່າງດີ.

T P

T P

ການວິເຄາະຖານະຄອບຄົວ

ຈະຢູ່ໃນບ້ານໄດ້ກຳຕາມການດຳລົງຊີວິດ ແມ່ນ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ບາງ ຄືນອາດທຸກ ແລະ ບາງຄືນອາດມີຖານະດີກ່ວາ. ການວິເຄາະຖານະຄອບຄົວ ແມ່ນ ເປັນເຄື່ອງມື ທີ່ ຈະຊ່ວຍໜ້ານໃນການ:

- ກຳນົດກຸ່ມ ຕ່າງ ຖໍ່ທີ່ມີຖານະແຕກຕ່າງກັນ
- ຊອກຫາຊາວກະສິກອນພາຍໃນບ້ານ ວ່າຜູ້ໃຈຢູ່ໃນກຸ່ມໄດ້
- ເຮົ້າໃຈແຈ້ງກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ ຂອງ ແຕ່ລະກຸ່ມ
- ເຮົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງບາງຄືນຈົ່ງທຸກ ແລະ ບາງຄອບຄົວຈຶ່ງມີ ຖານະ ດີກ່ວາ

ການນຳໃຊ້ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການວິເຄາະຖານະຄອບຄົວ ທ່ານສາມາດວາງເປົ້າ
ທ່າຍ ຂອງທັນວຽກ ທີ່ຈະເຮັດກັບກຸ່ມໄດ້ນຶ່ງສະເພາະຢູ່ໃນບ້ານ (ຕົວຢ່າງ,
ຄອບຄົວທີ່ຫຼຸກຈົນ ແມ່ນ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຍໍາທີ່ມີ ຈາກ ເຕັກໂນໂລ
ຊື້ ທີ່ ຊ່ວຍປັບປຸງການລົງສັດໃຫຍ່, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າ ມີ ແຕ່ສັດນີ້ຍ).

ທ່ານຄວນຈຳໄວ້ວ່າ ຜົນຂອງການວິເຄາະຖານະຄອບຄົວ ບໍ່ສາມາດຈະ
ນຳໃຊ້ ຫລື ເວົ້າໄດ້ວ່າ ໃນບ້ານນີ້ ມີຊາວກະສິກອນຜູ້ຫຼຸກຈົນ ຫລາຍກ່າວ
ບ້ານນີ້, ເພາະວ່ານີ້ຍາມ ຫລື ຄຸນລັກສະນະຂອງ ຄຳວ່າຫຼຸກຈົນ ຫລື ຮັ້ງມີ
ແມ່ນ ອາດແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະບ້ານ.

ຈະເຮັດແນວໄດ້ ໃນການວິເຄາະຖານະຄອບຄົວ

ຖາມຊາວກະສິກອນວ່າ:

- 1 ໃນບ້ານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ມີຈັກກຸ່ມທີ່ແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານຖານະບໍ່ ແລະ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອະ ຫິບາຍກ່ຽວກັບແຕ່ລະກຸ່ມ. ຕົວຢ່າງ, ຊາວ ກະສິກອນ
ອາດເວົ້າວ່າ ໃນບ້ານນີ້ ແມ່ນ ມີ ສາມ ກຸ່ມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຄື “ຫຼຸກ” (ຫລື
ຄອບຄົວທີ່ຂາດເຂົ້າກິນໃນແຕ່ລະບີ), “ປານກາງ” (ຫລື ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ
ກຸ່ມກິນ) ແລະ “ຮັ້ງມີ” (ຫລື ມີເຂົ້າກຸ່ມກິນ ຕະຫລອດ ແລະ ເຫັນ
ບາງຄັ້ງຄາວ).
- 2 ຈັດຄອບຄົວຕ່າງ ຖໍ່ໃສ່ໃນກຸ່ມຖານະເໜີລ້ານີ້. ວິທີການນຶ່ງທີ່ ສາ
ມາດເຮັດໄດ້ ແມ່ນ ການທ່າຍ ເຮືອນແຕ່ລະຫລັງໃນແຜນວາດບ້ານ
ໂດຍທ່າຍສີໃສ່ ຕາມກຸ່ມຖານະຕ່າງ ຖໍ່ ຄອບຄົວດັ່ງ ກ່າວຂຶ້ນກັບ.

P H

N R

ການຈັດຄອບຄົວຕ່າງ ຖໍ່ເຂົາໃສ່ກຸ່ມທານະຕ່າງ ທີ່ໃນກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່
ບາງຄັ້ງແມ່ນມີ ຄວາມຫຼຸ້ງຍາກ ແລະ ອາດມີການຖືກຖູງກັນ ໄດ້. ທາງ
ອອກອັນນຶ່ງ ແມ່ນ ການເຮັດກັບຊາວກະສິກອນເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ
ຫລັງຈາກນັ້ນ ແມ່ນ ລາຍງານຄືນໃຫ້ແກ່ກຸ່ມໃຫຍ່ຟ້ງ ເພື່ອກວດຄືນ
ອີກຄັ້ງ.

- 3 ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ ຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ. ຄຸນລັກສະນະ ເຫັນນີ້
ອາດຈະແມ່ນ ຕົວ ຢ່າງເຊັ່ນ ແຮງງານ, ເນື້ອທຶນາ ແລະ ການສຶກສາ ຫລື
ອື່ນ ທີ່. ກະລຸນາເບິ່ງຕົວຢ່າງ ຂອງ ການວິເຄາະທານະຄອບຄົວ ໃນຕາ
ຕະລາງ ໃນໜັກຕໍ່ໄປ.
- 4 ສິນທະນາວ່າເປັນຫຍ້ງ ຊາວກະສິກອນບາງຄືນພາຍໃນບ້ານ ແມ່ນ ທຸກ
ແລະ ອີກບາງຄືນພົດ ມີທານະດີກ່ວາ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຄອບຄົວ ຢູ່ໃນກຸ່ມ
ທີ່ມີທານະດີກ່ວາ ອາດເປັນຄອບຄົວ ຫໍ່ມາຢູ່ບ້ານກ່ອນ ແລະ ສາມາດ
ຊອກດິນດີສໍາລັບການຜະລິດ. ຄອບຄົວທີ່ຫຼຸກຈົນ ອາດເປັນຄອບຄົວ ທີ່
ຜົວ ຫລື ເມຍເສຍຊີວິດ ແລະ ມີແຮງງານໜ້ອຍ.

ຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບຜົນຂອງການວິເຄາະຖານະຄອບຄົວ

ກຸ່ມທຸກຈົນ (ຂາດເຂົ້າກິນທຸກ ປີ) 18 ຄອບຄົວ	ກຸ່ມບານກາງ(ກຸ່ມກິນ, ຂາດປັນບາງອັງຄາວ) 35 ຄອບຄົວ	ກຸ່ມຮ້າມີ (ມີເຂົ້າກິນພຽງພໍຕະຫລອດປີ) 16 ຄອບຄົວ
• ຂາດເຂົ້າກິນທຸກປີ. • ບໍ່ມີນາ. • ສັດລົງມີແຕ່ເປັດ ແລະ ໄກ່. • ຫຼັກສັດຕາຍ ແມ່ນບໍ່ສາມາດໄປ ຂຶ້ນໃຫ້ມ່າລົງອື່ນ. • ເຮືອນບໍ່ດີ. • ຫາກີ່ຍ້າຍມາຢູ່ໃຫຍ່. • ຂາຍແຮງງານ, ສະນັບຈຶ່ງບໍ່ມີ ແຮງງານມາຜະລິດຂອງດິນເອງ. • ບໍ່ມີເຖິງຊີ້ຍາກິນ. • ຍືມເຂົ້າກິນທຸກປີ ແລະມີ ຄວາມ ຫຍ້ງຍາກຈະໃຊ້ ຄືນ ໂດຍ ສະເພາະ ດອກ ເປົ້ຍ	• ມີເຂົ້າພຽງພໍ ແລະ ໜ້າລືອກິນ ໃນບາງປີ • ມີດິນໜ້າມອຍກ່າວຄອບຄົວທີ່ຮ້າມີ • ມີສັດລົງຫມ້າຍກ່າວຄອບຄົວ ຫຼັກສັດນີ້ • ຫຼັກສັດຕາຍສາມາດຊື້ໂຕອື່ນ ມາລົງແທນໄດ້ • ເຮືອນບໍ່ດີເຫັນກັບຄອບຄົວທີ່ ຮ້າມີ • ມີຫາລາຍຫນັ້ນວົງກສໍາລັບການ ສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ເພື່ອການ ດຳລົງຊີ່ວິດ. • ທ່ານມີເຫັນວ່າເຫັນໄດ້ • ມີການແລກປຸງນແຮງງານ	• ມີເຂົ້າເຫັນທຸກປີ • ມີ ນາ ແລະ ໄກ່ • ລົງສັດເກືອບຫຼຸກປະເພດ (ຫຼູ້, ໄກ່, ເປັດ, ງົວ ແລະ ຄວາຍ) ເພື່ອ ຂາຍ • ຫຼັກສັດຕາຍສາມາດຊື້ໂຕອື່ນ ມາ ລົງແທນໄດ້ • ເຮືອນຂໍອນຂ່າງດີ • ມີເງິນ ຫລື ທຶນຮອນ • ມີການສຶກສາ • ຮູ້ຈັກນຳໃຫ້ຊີ້ບພະຍາກອນ ທີ່ມີ ຢູ່ໄດ້ດີ • ເປັນຄອບຄົວທີ່ມາຢູ່ບານນີ້ ກ່ອນຫມູ່

ປະຕິທິນຄວາມເປັນມາ

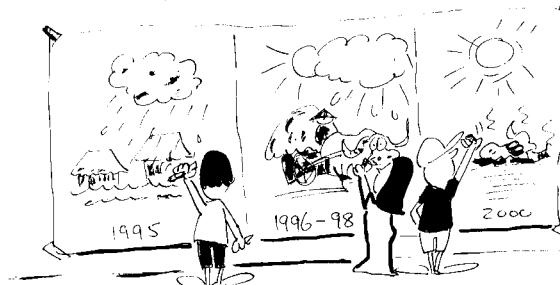
ລະບົບການຜະລິດ ຂອງຊາວກະສິກອນ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະພົບກັບ ການປົງປະແປງ ຢ່າງໄວ. ສະນັ້ນ, ເວລາທີ່ ທ່ານລົງຢູ່ມາມບ້ານ ສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນມັນ ເປັນພາບ ຂອງໄລຍະເວລານັ້ນ. ປະຕິທິນຄວາມເປັນມາ ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວ ກັບ ທ່າອ່ງຕ່າງ ຖ້າ ໃນລະບົບການຜະລິດ ແລະ ສາມາດເຫັນໄດ້ເຖິງບັນຫາ ບໍ່ສຳຄັນ.

ຈະສ້າງປະຕິທິນຄວາມເປັນມາແນວໃດ

- 1 ຂີດເປັນຕາຕະລາງ, ຂູນຫົວຂໍ ແລະ ໄລຍະເວລາໃສ່ແຖວເທິງ
- 2 ສ້າງໄລຍະເວລາ ສຳລັບປະຕິທິນໃນວິທີດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ຖາມຊາວກະສິກອນວ່າ ເຂົ້າເຈົ້າສາມາດຈື່ງກ່ຽວກັບບ້ານຄືນຫລັງໄປໄດ້ ດິນຊໍ່ໄດ້, ຊຶ່ງຈຸດດັ່ງກ່າວສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງ ໄລຍະເວລາໄດ້. ຫລັງຈາກ ນັ້ນ ແມ່ນ ຖາມຊາວກະສິກອນວ່າ ມີເຫດການທີ່ສຳຄັນ ອັນໄດ້ແດ່

ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໜີ້ທີ່ຈຳໄດ້ ນັບແຕ່ເວລານິ້ນມາ (ຕົວຢ່າງ, ມັກຸມ, ການສ້າງໂຮງຮຽນຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ອື່ນ ປ). ຖາມຊາວກະສິກອນວ່າ ເຂົາເຈົາສາມາດຈຳໄດ້ຫຸ່ວ່າ ເຫດການຕ່າງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນ ບະມານປີໃດ ແລະ ຂູ່ມີລົງໃສ່ແຖວເທິງສຸດ.

- 3 ສິນຂະນາກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບບັດໃຈສຳຄັນ ທີ່ສົ່ງຕໍ່ການປັງນແປງພາຍໃນບ້ານ ແລະ ລະບົບການຜະລິດ ນັບແຕ່ໄລຍະ ເວລາທຳອິດເປັນຕົ້ນມາ. ບັດໃຈເຫັນລັນອາດເປັນ ຈຳນວນພິນລະ ເມືອງ, ຜົນຜະລິດເຂົ້າ, ການຂາດແຄນອາຫານ ແລະ ຈຳນວນງົງວ ພາຍໃນບ້ານ ເປັນຕົ້ນ. ຂູ່ນບັດໃຈເຫັນນີ້ ໃສ່ຫ້ອງທຳອິດ ຂອງ ຕາຕະລາງ.
- 4 ໃຫ້ຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ ສະແດງວ່າບັນດາບັດໃຈເຫັນນີ້ ມີການປັງນ ແປງແນວໃດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ໂດຍການນຳໃຊ້ ການໃຫ້ຄະແນນ ແລະ ການຊັ້ງຊາ.
- 5 ເວລາສຳເລັດແລ້ວ, ໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ໃດນີ້ ຂຶ້ນມາສະຫລຸບ ກ່ຽວ ກັບ ປະຕິທິນຄວາມເປັນມາ ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຝົງ. ການສິນຂະນາ ທີ່ເກີດມາຈາກ ການແຕ່ມປະຕິທິນຄວາມເປັນມາ ຈະຊ່ວຍສ້າງປະຫວັດ ຄວາມ ເປັນມາ ກ່ຽວກັບບ້ານ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບພື້ນຖານ ໃນການຕັດສິນໃຈ ຂອງ ຊາວກະສິກອນດີຂຶ້ນ. ບັນທຶກ ເວົາ ຈຸດສຳຄັນ ຂອງ ການສິນຂະນາໄວ້.

ປະຕິທິນລະດຸການ

ບັນຫາ ຂອງ ຊາວກະສິກອນອາດເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍເວລາໄດ້ນຶ່ງ ຂອງ ປີ. (ຕົວຢ່າງ, ການຂາດແຄນ ອາຫານໃນລະດຸແລ້ງ). ປະຕິທິນລະດຸການ ແມ່ນ ເປັນວິທີການຈ່າຍ ຫຼື ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ແຕ່ລະຫນັວງກ ແມ່ນ ມີຄວາມ ສໍາຄັນແນວໃດ ຫລື ບັນຫາ ແລະ ຂັບພະຍາກອນ ມີການປົງແປງແນວໃດ ໃນບິນ້ຳ ຫຼື.

ຈະແຕ່ມປະຕິທິນລະດຸການໄດ້ແນວໃດ

- 1 ກະກຽມຕາຕະລາງ ໂດຍຂູ່ມ້ນຫັວງກໃສ່ຫ້ອງທຳອິດ ແລະ ຈັດລົງ ເດືອນໃສ່ຫ້ອງຕໍ່ ຫຼື ໄປ ຂອງແຖວເທິງສຸດ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນການກະກຽມ ປະຕິທິນລະດຸການ. ໃນການສ້າງປະຕິທິນລະດຸການ ອາດຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ປະຕິທິນ ຂອງ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອກຳນົດລະດຸການ ແລະ ເດືອນ ຕ່າງ ຫຼື, ເພາະວ່າສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນ ຈະແຕກຕ່າງຈາກ ປະຕິທິນຂອງປີສາກົນ.

2 ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ໃນການກຳນົດ ຫລື ຂອກຫາໜ້າວຽກ ທີ່
ສຳຄັນ, ບັນຫາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ມີການປິ່ງປົງແປງໄປຕາມ ລະດູ
ການ (ຕົວຢ່າງ: ແຮງງານ, ຮອບວຽນການບູກຜັງ, ອາຫານທີ່ຫາໄດ້ ແລະ
ພະຍາດສັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ). ໜ້າວຽກ ແລະ ບັນຫາຕ່າງ ຖໍ່ເລົ່ານີ້ ແມ່ນ ຂົນໃສ່
ຫ້ອງທຳອິດ (ກ້ອງຫ້ອງໜ້າວຽກໃນແຖວທຳອິດ) ຂອງ ຕາຕະລາງ.

3 ໃຫ້ຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ອະທິບາຍ ເຖິງປັດໃຈ ຫລື ໜ້າວຽກຕ່າງ ຖໍ່
ເລົ່ານີ້ ໃນໄລຍະປິ່ງປົງ ມີການປິ່ງປົງແປງແວໄດ. ເຂົາເຈົ້າສາມາດ
ຮັດໄດ້ໂດຍ:

- ຂົດເສັ້ນເພື່ອສະແດງເຖິງໄລຍະເວລາ ສຳລັບແຕ່ລະໜ້າວຽກ
ຫລື ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ວ່າມັນເກີດຂຶ້ນເດືອນໃດ ຫລື ນອນຢູ່ ໃນ
ໄລຍະໃດ (ຕົວຢ່າງ: ເວລາເກັບກຸງວັນຈີ ແມ່ນ ເຕີເດືອນໃດໆ
ເດືອນໃດ)
- ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການໃຫ້ຄະແນນ ຫລື ຊັ້ງຊາ ບັນດາໜ້າວຽກ
ທີ່ສຳຄັນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຂອງ ປີ (ຕົວຢ່າງ: ພະຍາດສັດ
ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນແຕ່ລະເດືອນ ແມ່ນ ຮັກຍແຮງປານໃດ).

P H

ຮູບສະແດງ ຂອງ ບັນຫາ ແລະ ສາຍເຫດ

ອັນນີ້ ແມ່ນ ເປັນເຄື່ອງມີທີ່ນຳໃຊ້ ໃນການວິເຄາະຫາສາຍເຫດ ຂອງ ບັນຫາ ຕ່າງໆ, ການຊອກຫາການພົວພັນ ລະຫວ່າງບັນຫາຕ່າງໆ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າ ເຖິງກິນໄກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນທີ່ພະຍາຍາມນຳໃຊ້ ໃນການແກ້ໄຂ ແລະ ຊອກຫາຫາງອອກທີ່ດີທີ່ສຸດ, ເພື່ອຈະໄດ້ແນະນຳ ວິທີການແກ້ໄຂ ທີ່ເຫັນຈະ ສົມຕໍ່ໄປ.

ຈະພັດທະນາຮູບສະແດງ ຂອງ ບັນຫາ ແລະ ສາຍເຫດ ໄດ້ແນວໄດ

ຊາວກະສິກອນໄດ້ກຳນົດບັນຫາ ທີ່ ສ້າຄັນ ສໍາລັບກຸ່ມສະເພາະ ເພື່ອແກ້ໄຂ (ຕົວຢ່າງ: ຖົວຂອງເຮົາຈ່ອຍ ແລະ ບໍ່ແຂງແຮງ). ຂົນບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໃສ່ ບັດຄຳ ແລະ ຕິດບັດດັ່ງກ່າວໃສ່ຊຸດໃຈກາງຂອງ ກະດານ ຫລື ຝາ(ກະລຸນາເບິ່ງ ຮູບສະແດງ ຂອງ ຂັ້ນຕອນທີ່ 1 ໃນໜັນ້າ 100). ສະນັ້ນ, ເພື່ອສືບຕໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈບັນຫາໄດ້ດີຕ້ອງ:

- 1 ຖາມຊາວກະສິກອນໃນກຸ່ມສະເພາະວ່າ ສາຍເຫດທີ່ສຳຄັນ ຂອງ ບັນຫາ ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ມີຫຍັງແດ່?
- 2 ຂຽນສາຍເຫດດັ່ງກ່າວໄສ່ບັດ, ນຳໄປຕິດໄສ່ເທິງຂອງບັນຫາ ແລະ ຂົດລູກສອນ ເພື່ອສະແດງ ເຖິງຄວາມພິວພັນລະຫວ່າງບັນຫາ ຫລື ສາຍເຫດອື່ນ ຖ.
- 3 ຫລັງຈາກນັ້ນ, ຖາມຊາວກະສິກອນຕໍ່ໄປວ່າ ມີສາຍເຫດອື່ນ ຖ ອີກບໍ່, ມັນຈະເປັນການສ້າງຮູບສະແດງ ຂອງ ສາຍເຫດຢູ່ເທິງບັນຫາ (ກະລຸນາເບິ່ງຮູບສະແດງ ຂອງ ຂັ້ນຕອນທີ່ 2 ໃນຫນ້າ 101)
- 4 ຫລັງຈາກນັ້ນ, ຖາມຊາວກະສິກອນວ່າ ຜົນກະທິບ ຂອງ ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ມີຫຍັງແດ່?
- 5 ຂຽນຜົນກະທິບດັ່ງກ່າວໄສ່ບັດ, ນຳໄປຕິດໄສ່ລຸ່ມຂອງບັນຫາ ແລະ ຂົດລູກສອນ ເພື່ອສະແດງ ເຖິງຄວາມພິວພັນລະຫວ່າງບັນຫາ ຫລື ຜົນກະທິບອື່ນ ຖ.
- 6 ສີບຕໍ່ ຖາມຊາວກະສິກອນຕໍ່ໄປວ່າ ມີຜົນກະທິບອື່ນ ຖ ອີກບໍ່, ມັນຈະເປັນການສ້າງຮູບສະແດງ ຂອງ ຜົນກະທິບ ຢູ່ ລຸ່ມບັນຫາ (ກະລຸນາເບິ່ງຮູບສະແດງ ຂອງ ຂັ້ນຕອນທີ່ 3 ໃນຫນ້າ 102)
- 7 ໄທ້ຊາວກະສິກອນໄດ້ພິຈາລະນາ ສາຍເຫດທັງໝົດນັ້ນ ແລະ ຖາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມ ເຮັດຫຍັງແດ່ ໃນການຫລຸດຜ່ອນ ບັນຫາຕ່າງ ຖ ເຫັນນັ້ນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຫລື ອັນທີ່ເອັ້ນວ່າ ກິນໄກ ການແກ້ໄຂ ບັນຫາ (ກະລຸນາເບິ່ງຮູບສະແດງ ຂອງ ຂັ້ນຕອນທີ່ 4 ໃນຫນ້າ 103).
- 8 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງຮ່ວມກັນກັບຊາວກະສິກອນ ສິນທະນາກ່ຽວກັບ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕ່າງ ຖ ໃນ ການແກ້ໄຂບັນຫາ (ກະລຸນາເບິ່ງຮູບ ສະແດງ ຂອງ ຂັ້ນຕອນທີ່ 5 ໃນຫນ້າ 104).

P H

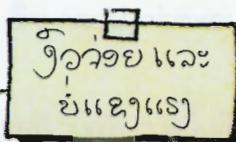

P H

នូបសម្រាប់ប៊ុន្មាត និង សាយមេដ (ខ្លួនទី 1): ពីរប៊ុន្មាតដែល

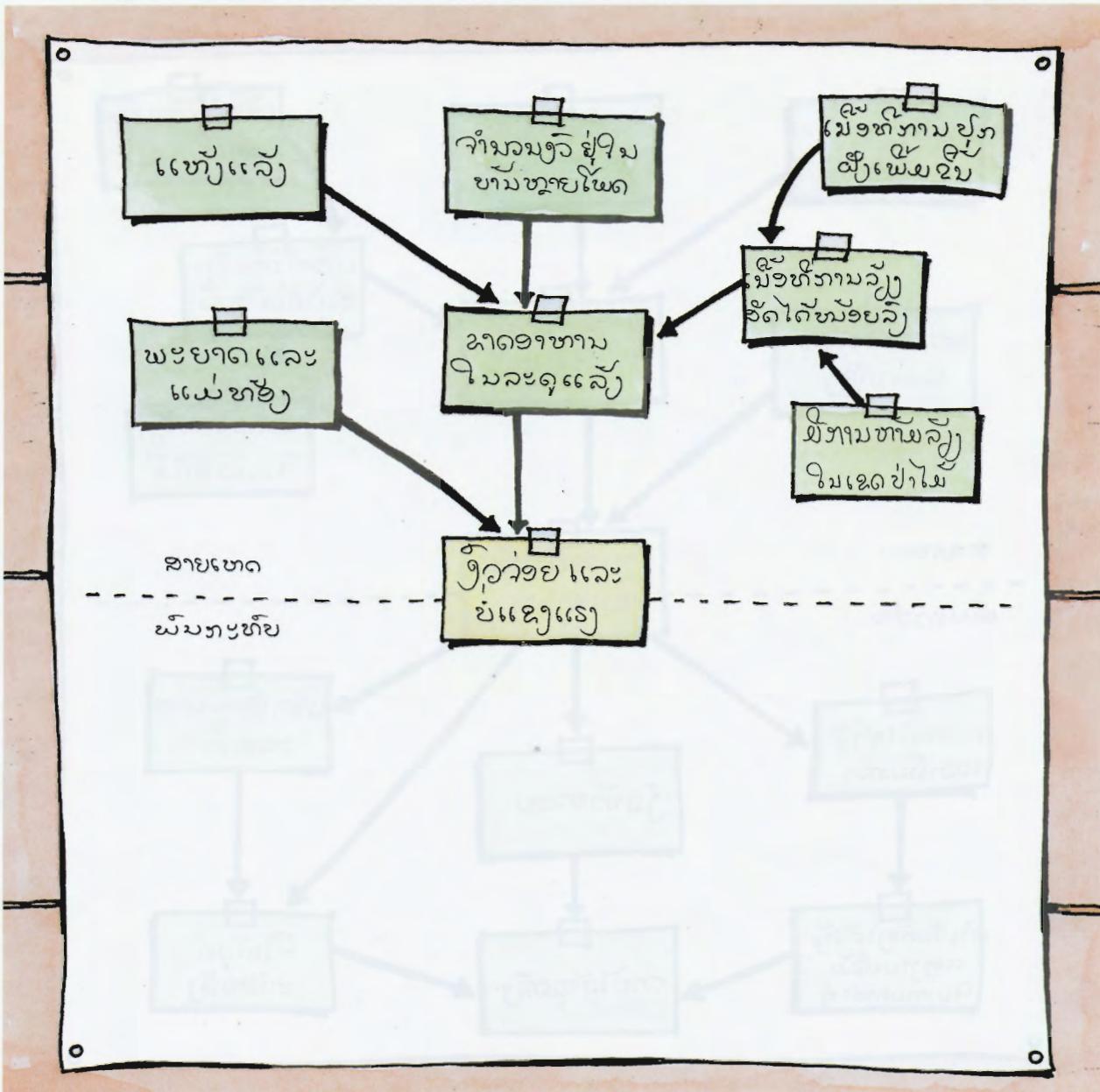
ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងការបង្ហាញ ដើម្បី
បង្ហាញការងារដែលបានរៀបចំឡើង
ដោយគ្មាន និង សាយមេដ នៃការងារ

នៅក្នុងការបង្ហាញ និង សាយមេដ នៃការងារ

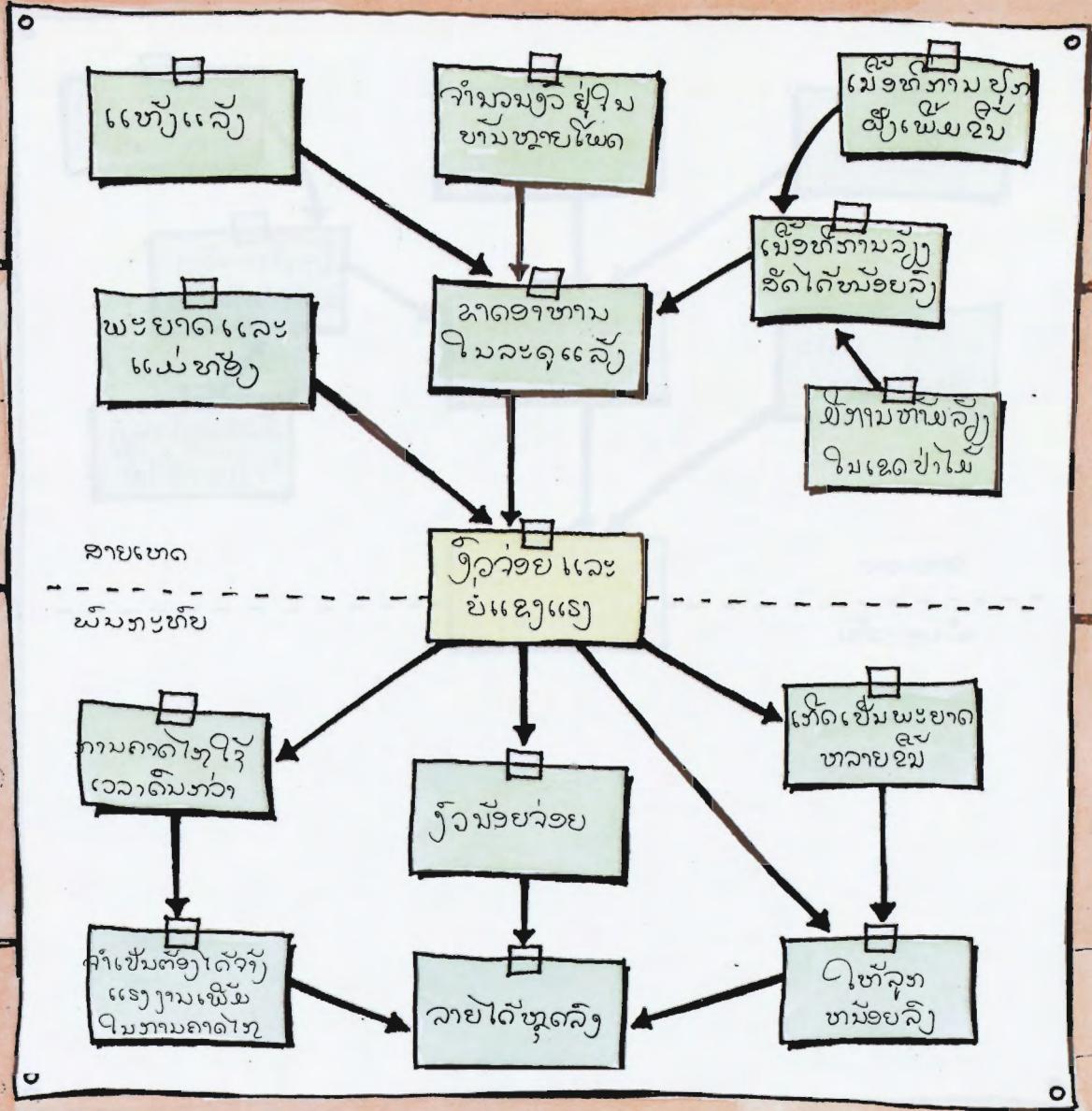

នៃការបង្ហាញ និង សាយមេដ នៃការងារ

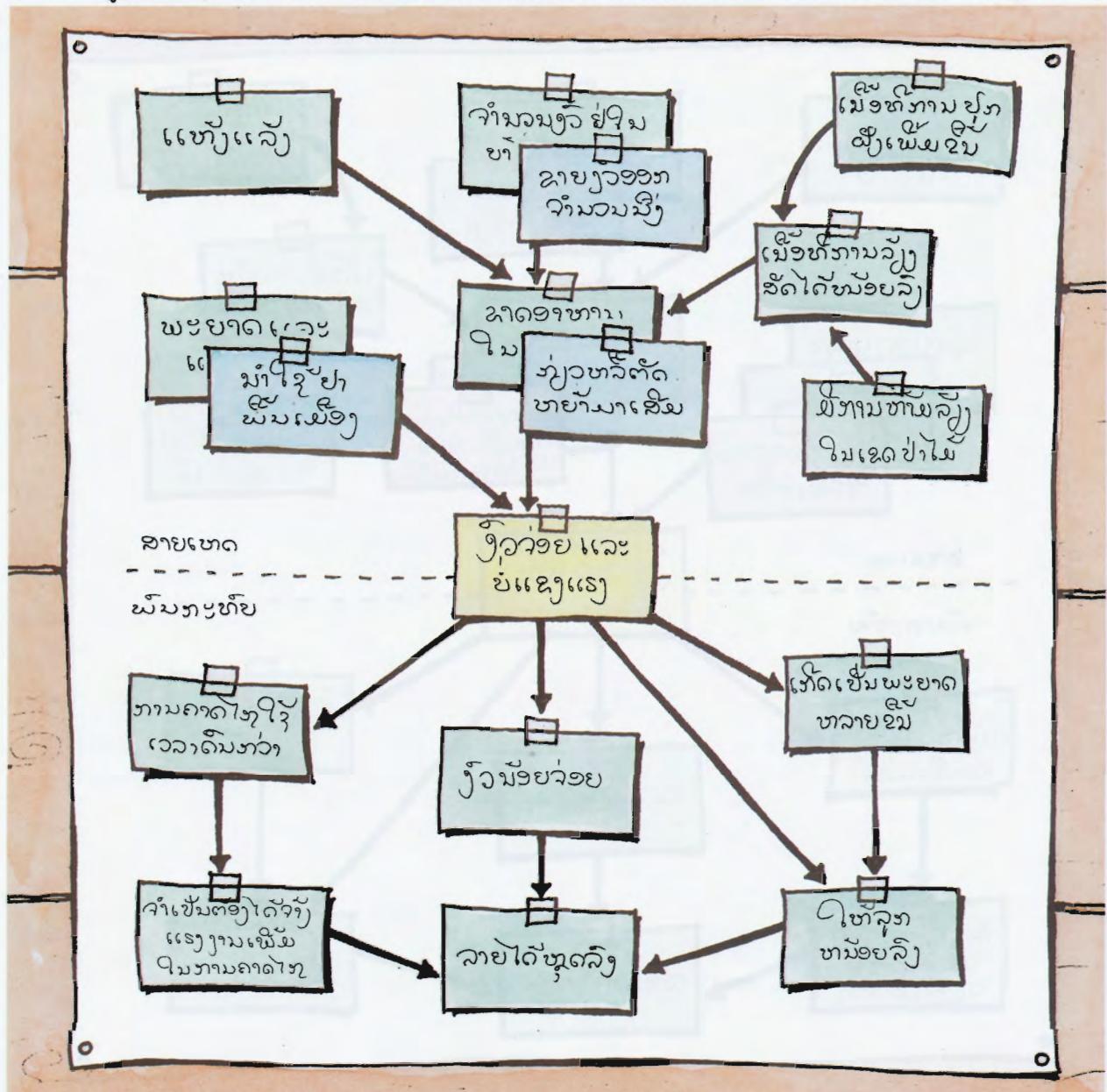
ຮູບສະແດງບັນຫາ ແລະ ສາຍເຫດ (ຂັ້ນຕອນທີ 2): ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນສາຍເຫດ ຂອງ ບັນຫານີ້?

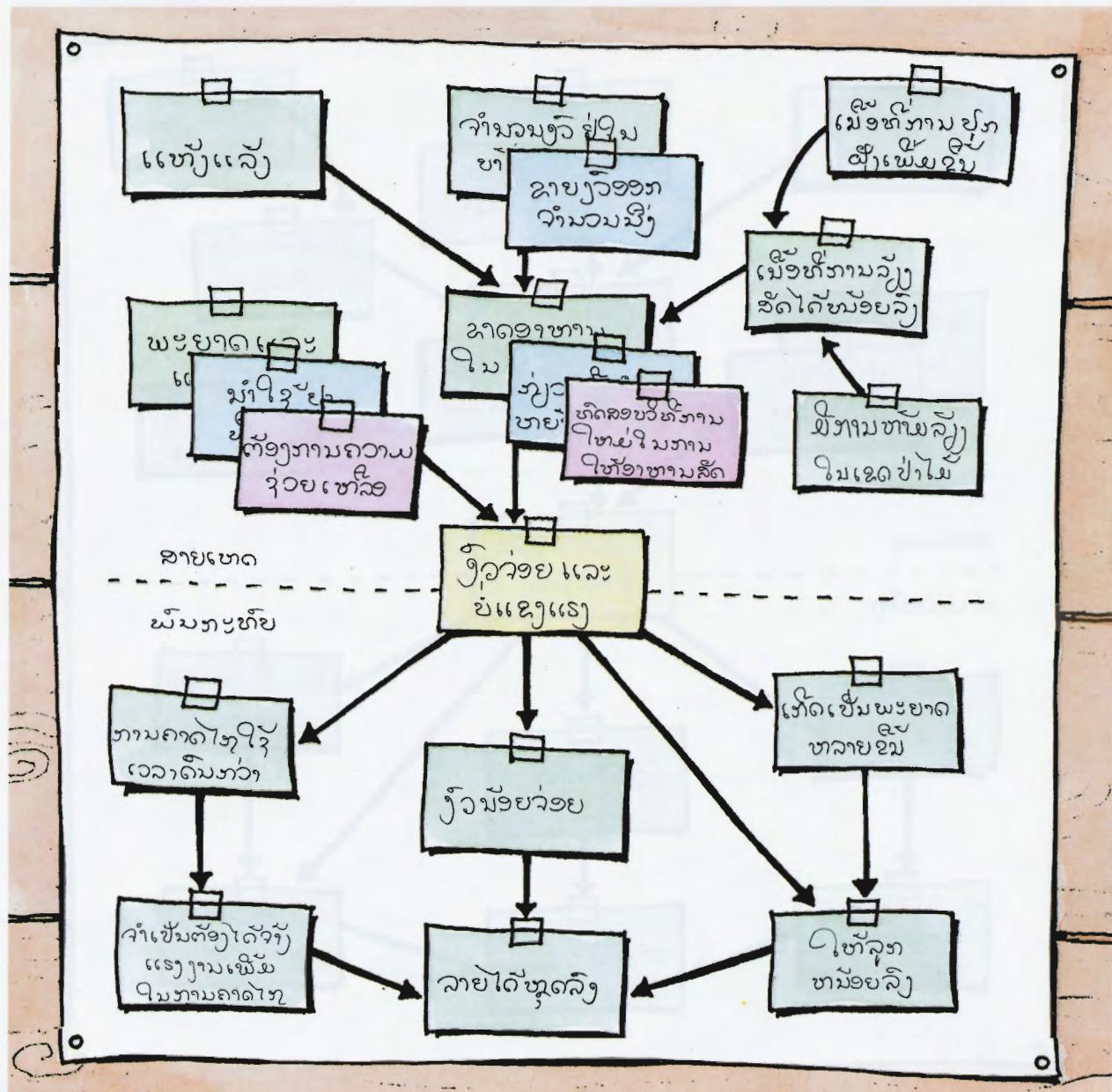
ຮູບສະແດງບັນຫາ ແລະ ສາຍເຫດ (ຂັ້ນຕອນທີ 3): ຜົນກະທິບ ຂອງ ບັນຫາດັ່ງກ່າວມີທີ່ຢັ້ງແດ່?

ផ្លូវតាមបណ្តុះបណ្តាល និង សាយხេដ (ខ្លឹមពន្លានទី 4): ឧវករដិករណនៃរដ្ឋឈរខំបែងនៅឯណ៍ដែល?

ຮູບສະແດງບັນຫາ ແລະ ສາຍເຫດ (ຂັ້ນຕອນທີ 5): ພວກເຮົາຈະແກ້ໄຂບັນຫານີ້ດ້ວຍວິທີການໄດ້?

ການວິເຄາະຄວາມມັກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ

ໃນການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ກ່ອນໄດ້ຮັບກັບຊາວກະສິກອນ ແມ່ນພວກເຮົາຕ້ອງການ ຢ່າກຟູ້ວ່າ ແມ່ນ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໃດ ຫີ້ ເຊົາເຈົ້າມັກ ແລະ ເປັນຫຍັງ. ໃນຕົວຈຶ່ງ, ທ່ານອາດມີຄວາມເຂົ້າໃຈແດ່ແລ້ວ ຈາກການສິນທະນາກັບຊາວກະສິກອນ ໃນເວລາທີ່ທ່ານລົງຢັ້ງມຍາມ ແລະ ຕິດຕາມຢ່າງເປັນປະຈຳ. ແຕ່ໃນໄລຍະທ້າຍ ຂອງ ການທົດສອບ (ຫລື ລະດູ ການ) ທ່ານອາດຕ້ອງການປະເມີນຜົນຢ່າງແຫ້ຈຶ່ງ, ເພື່ອບັນທຶກ ແລະ ວິເຄາະເຖິງຄວາມມັກຕ່າງໆ ຂອງ ເຊົາເຈົ້າ. ເຄື່ອງມີ ຫີ້ ສາມາດຊ່ວຍຫ່ານໄດ້ ໃນການດຳເນີນການປະເມີນຜົນ ແມ່ນ ການວິເຄາະຄວາມມັກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ.

ຈະເຮັດການວິເຄາະຄວາມມັກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນໄດ້ແນວໃດ

ການວິເຄາະຄວາມມັກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ແມ່ນ ມີ ສອງ ຂັ້ນຕອນ:

- 1 ເກັບກຳຂຶ້ນຈາກຊາວກະສິກອນເປັນລາຍບຸກຄົນ
- 2 ວິເຄາະຜົນໄດ້ຮັບ ກ່ອນກັບກຸມສະເພາະ

P H

T P

ចំណាំទី 1. ការរៀបភាគខ្វ័យដំបូងជាបុរាណ

ការរៀបភាគខ្វ័យដំបូង មែន តើអ្នកដោលរាបខាងស្តាំរាបតាមនៃការរៀបភាគខ្វ័យដំបូង និងកុំសម្រេច:

- 1 ពេញចាត់ទាញឡាយភីរាបបំពួយ និងខ្លៅវាតំបី
- 2 ខ្សោយថាជាពេលវេលាធិបាន ពេលវេលាបុរាណ ក្នុងភីរាប និងកុំសម្រេច
- 3 ធ្វើខាងស្តាំរាបខ្វ័យដំបូង (បែកឈីរាបបំពួយខ្លោមខ្រោយ 50 ម៉ែត្រ)
- 4 សម្រេចគ្រប់ចិនិយោគ នូវ ការកាត់ខ្វ័យដំបូង និង រោមខាងស្តាំរាបខ្វ័យដំបូង ប៉ូរិយាល័យ
- 5 បានចែកចាត់ពាណិជ្ជកម្ម និង ទាំងឡាយ ដើម្បីចិត្តស្របដឹង ក្នុងខ្វ័យដំបូង ទៅបានបិទិយីរាបបំពួយ និង ឯករាងពីការកាត់ខ្វ័យដំបូង និង ប៉ូរិយាល័យ ដើម្បីដាក់ចិត្ត ឬបានរាយការណ៍ពីការរៀបភាគខ្វ័យដំបូង និង ការរៀបចំដែលធម៌។
- 6 មកចាត់ទាញឡាយដំបូង និង ទាំងឡាយ ដើម្បីចិត្តស្របដឹង ក្នុងខ្វ័យដំបូង និង ប៉ូរិយាល័យ និង ឯករាងពីការកាត់ខ្វ័យដំបូង និង ប៉ូរិយាល័យ ដើម្បីដាក់ចិត្ត ឬបានរាយការណ៍ពីការរៀបភាគខ្វ័យដំបូង និង ការរៀបចំដែលធម៌។
- 7 បានចែកចាត់ពាណិជ្ជកម្ម និង ការកាត់ខ្វ័យដំបូង និង ប៉ូរិយាល័យ ដើម្បីដាក់ចិត្ត ឬបានរាយការណ៍ពីការរៀបភាគខ្វ័យដំបូង និង ការរៀបចំដែលធម៌។
- 8 សម្រេចគ្រប់ឈីរាបបំបូង និង ឈីរាបបំបូង និង ប៉ូរិយាល័យ ដើម្បីចិត្តស្របដឹង ក្នុងខ្វ័យដំបូង និង ប៉ូរិយាល័យ ដើម្បីដាក់ចិត្ត ឬបានរាយការណ៍ពីការរៀបភាគខ្វ័យដំបូង និង ការរៀបចំដែលធម៌។

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບມາ ຈະສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າ ແມ່ນເຕັກໂນໂລຊີໄຕໄດ ຫີ້ ຊາວ
ກະສິກອນ ມັກທີ່ສຸດ ແລະ ນອກນັ້ນຍັງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານ ໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງ ເຖິ່ງອີຂຕ່າງໆ ຖໍ່
ທີ້ ຊາວກະສິກອນໄດ້ນຳໃຊ້ ໃນການ ຄັດເລືອກເອົາ ບັນດາທາງເລືອກດ້ານເຕັກ

ໂນໂລຊີຕ່າງໆ ແລະ

ຕາຕະລາງພື້ນຖານສໍາລັບການປະເມີນຜົນສາຍພື້ນຍັງພື້ນອາຫານສັດ

ຊື່ຊົ່ວກະສິກອນ: ດ.ນີ້		ວິນທີ ۱۱ ມີນາ ۲۰۰۲ ຜູ້ສ່ວພາດ: ປູ່ງຊາລະບູບຍົກ			
ການຊົ່ງຊາ	ຮູ້	ກາງເສື້ອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ			
		“ຄາມບາ	ກົດທີ່ມ່ວງ	ເມປຍ	ຫຼິຊັບຕາ
		3	6	20	19
ບຸດດີ	ບຸດອ້ອນ ຍະນີດແກ່ນ ໜັງປ່າຍ	ບຸດບຸນຫຼີນ ວະດຸເວັງ	ຜົນຍະນີດຫຼົງ ດຸນລະດຸເວັງ ສັບພົກກົນ ແກ່ນດີ	ຕົ້ງປ່າຍ	ຜົນຍະນີດຫຼົງ ລາຍເນັ້ນຫຼັດ ສີເມັກກົນ
ສັ່ນລົດ	ຫ່ຽວຫຼີນລະດຸ ‘ລົງ’ ຜົນຍະນີດຕໍ່ ອາດານາບນັ້ນ ຫຼັສ:ພິດ	ກົ້າບໍລິຄສົມ ຈະມື້ນປ່າຍ ບຸດບຸນຫຼົງ ມັນເຫັນ	ຕົ້ງການຫຼົງ	ເຫັນຢັນວະດຸ ‘ລົງ’ ລົງຕົ້ນປ່າຍ ຕົ້ງການຫຼົງ	

N R

ຂໍ້ນຕອນທີ 2. ການວິເຄາະຜົນໄດ້ຮັບຮ່ວມກັບກຸ່ມສະເພາະ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ

ສະຫລຸບຄືນກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງ ການຊັ້ງຊາ (ກະລຸນາເບິ່ງ ຕາຕະລາງ ຕົວຢ່າງ ໃນຫມາຕໍ່ໄປ) ແລະ ນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວ ໃນກອງປະຊຸມ ກຸ່ມສະເພາະ. ດັ່ງຕົວຢ່າງດັ່ງລຸ່ມນີ້, ທ່ານຄວນ:

P H

- 1 ອະທິບາຍຜົນໄດ້ຮັບອັນສໍາຄັນ ດັ່ງໆນີ້: ຊາວກະສິກອນ 7 ຄືນ ມັກຫຍ້າ ບົງຂັນຕາ ແລະ ກີນີສີມ່ວງ, ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນ ມີ 2 ຄືນ ມັກຫຍ້າຮູຊີ ຫລາຍກ່ວາ ສາຍພັນອື່ນ ຊົ່ງ.
- 2 ໃຫ້ຊາວກະສິກອນທັງ 7 ຄືນ ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍ້າ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກຫຍ້າ ບົງຂັນຕາ ແລະ ກີນີ ສີມ່ວງ. ເຂົາເຈົ້າອາດອະທິບາຍວ່າ ເຫດຜົນ ໃນການຄັດເລືອກຫຍ້າທັງສອງສາຍພັນ ແມ່ນ ຫຍ້າກີນີສີມ່ວງ ເປັນຫຍ້າ ຫົດທີ່ສຸດສໍາລັບລະດຸຜົນ ແລະ ຫຍ້າບົງຂັນຕາ ເປັນສາຍພັນຫົດທີ່ສຸດ ສໍາລັບລະດຸແລ້ວ.
- 3 ຫລັງຈາກນັ້ນ ແມ່ນ ຖາມຊາວກະສິກອນ 2 ຄືນວ່າເປັນຫຍ້າເຂົາເຈົ້າ ຈຶ່ງເລືອກຫຍ້າ ຮູຊີ. ເຂົາເຈົ້າອາດອະທິບາຍວ່າ ເຫດຜົນໃນການຄັດເລືອກຫຍ້າຮູຊີ ແມ່ນ ມັນແຜ່ຂະຫຍາຍໄວ, ຂຶ່ງມັນອາດເປັນສາຍພັນ ຫົດ ສໍາລັບການນຳໃຊ້ໃນການປ້ອງກັນການເຊາຍເຈື່ອນ ໃນດິນ ຄ້ອຍຊັ້ນ.
- 4 ນຳພາການສິນທະນາກ່ຽວກັບຜົນທີ່ໄດ້ຮັບທັງໝົດ. ຍົກຕົວຢ່າງ ທ່ານ ອາດຈະລອງຊອກເບິ່ງວ່າ ມີຊາວກະສິກອນຜູ້ໄດ້ຜູ້ນີ້ບໍ່ ໃນຈຳນວນ 7 ຄືນນີ້ ຫົດຢາກຫົດລອງນຳໃຊ້ ຫຍ້າຮູຊີ ໃນການປ້ອງກັນການເຊາຍເຈື່ອນ ຄົກັນກັບອົກສອງຄືນກ່ອນນີ້.

ຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວນີ້ ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຈຸດສຳຄັນ ຂອງ ການວິເຄາະ ຄວາມມັກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ, ຈຸດດັ່ງກ່າວນີ້ນຳກຳຕື່ບໍ່ຄວນລືມ ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມມັກ ແຕກຕ່າງຈາກຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່, ເພາະວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ອາດມີແນວຄວາມຄືດແບບອື່ນ ໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຫລື ເຂົາ ເຈົ້າ ມີ ເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະພາບທີ່ແຕກຕ່າງ. ອີກອັນນີ້ ແມ່ນ ອາດມີ ຊາວກະສິກອນ ທລາຍ ຖ ຄືນ ໃນບ້ານ (ນອກຈາກກຸ່ມສະເພາະ) ທີ່ ມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຄ້າຍ ຄືກັນກັບ ຊາວກະສິກອນເຫຼົ່ານີ້ກຳເປັນໄດ້.

ທ່ານກຳລັງຊອກຫາຫາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຖ ທີ່ເຫັນມາສົມ ກັບ ທລາຍສະພາບໃນບ້ານ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ ການໃຫ້ຄຳແນະນຳແບບທົ່ວ ຖ ໄບ

ບັນຫຼິກ

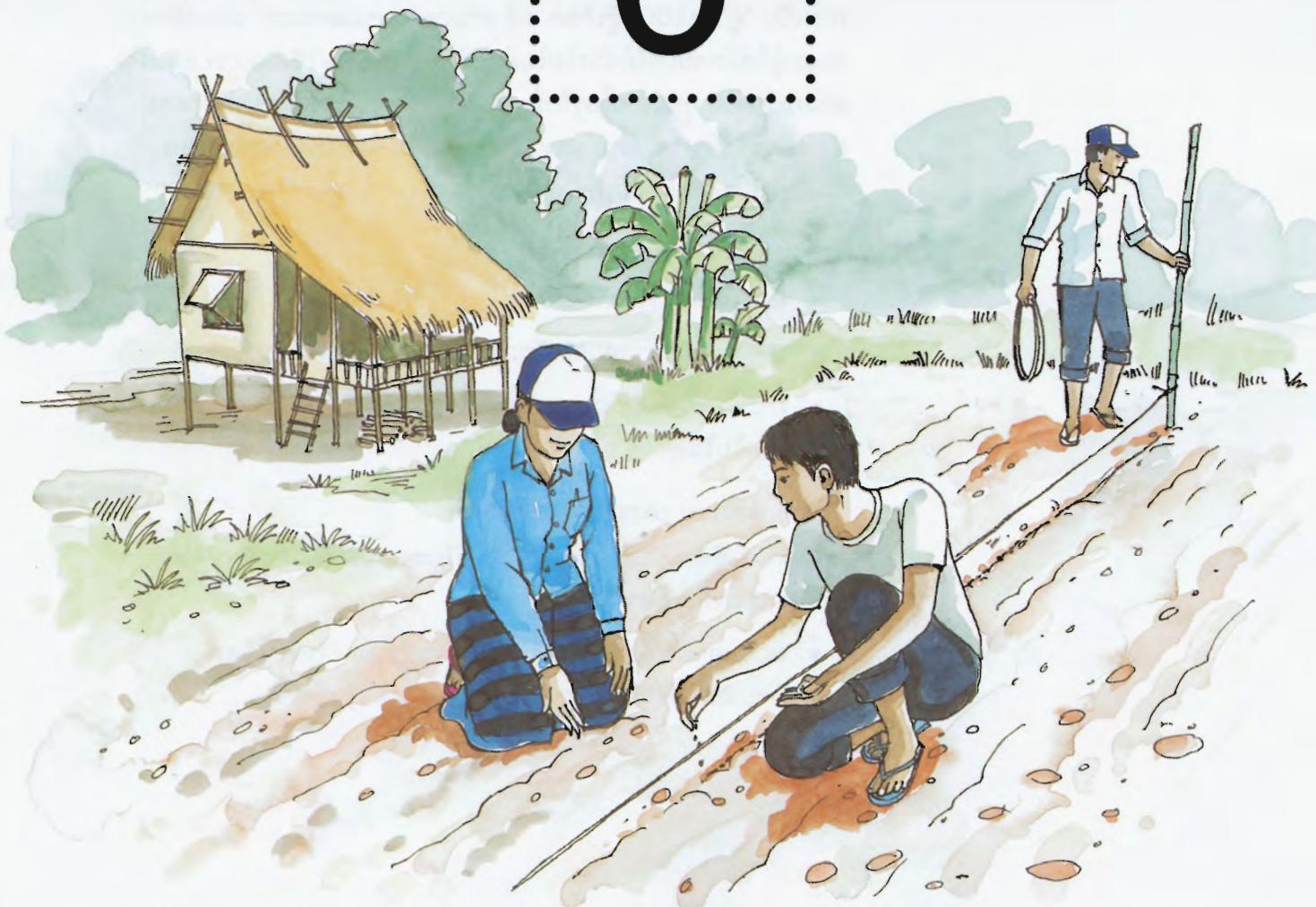
ຂໍ້ຊາວກະສິກອນ	ການຂໍ້ຊາຫາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ				
	ຮູ້ຂີ	ແກມບາ	ກີນສືມປົງ	ເນເປຍ	ບູນຫຼັມຕາ
ທ. ບຸນນິ	3	6	20	2	19
ທ. ສິມພອນ	6	7	15	5	17
ທ. ຈັນດີ	27	6	8	6	3
ນ. ວັນແພງ	4	4	19	6	17
ນ. ບົວສ	3	5	17	3	21
ນ. ສີແພງ	32	6	5	4	3
ທ. ສິມຄິດ	3	4	18	6	19
ທ. ຄຳຜາຍ	5	4	17	4	20
ນ. ຈັນສຸກ	3	5	21	2	18

ບາງຂໍ້ແນະນຳ...

- ບໍ່ຄວນຈະເຮັດການວິເຄາະຄວາມມັກ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ ຈົນກ່ວາ ເຊົາເຈົ້າຈະມີປິດຮຽນ ກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊື້ອັນໃຫມ່ນັ້ນກ່ອນ.
- ບໍ່ຄວນໃຫ້ຄຳປຶກສາ ໃນເວລາເຮັດການວິເຄາະຄວາມມັກ ຂອງ ຊາວ ກະສິກອນ. ຖ້າຊາວກະສິກອນຢາກປຶກສາ, ທ່ານຄວນອະທິບາຍ ໃຫ້ ເຊົາເຈົ້າຝັງວ່າ ທ່ານຈະໃຫ້ຄຳປຶກສາ ຫລື ແນະນຳຫລັງຈາກເຮັດ ການວິເຄາະຄວາມມັກສຳເລັດແລ້ວ.
- ມັນຈະເປັນການດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ໃນການກະກຽມຕາຕະລາງ ແບບຖາວອນ ໄສ່ເຈັຍແຜ່ນໃຫຍ່ ແລະ ຫຼຸມດ້ວຍປາລັດສະຕິກ, ຂຶ່ງມັນ ຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານສາມາດຂຽນແລະ ລຶບຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງໄດ້ ໂດຍນຳ ໄຊບົກເຜີດສຳລັບຂຽນກະດານຂາວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ທ່ານກຳສາມາດນຳໃຊ້ ກັບຊາວກະສິກອນຫລາຍຄືນໄດ້.
- ມັນອາດເປັນການຍາກສຳລັບຊາວກະສິກອນ ຈະສົມທຽບ ເຕັກໂນໂລຊື້ ຕ່າງ ຖ້າ ຫລາຍກ່ວາ 6 ອັນ ໃນການວິເຄາະຄວາມມັກ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.

ລອງເຮັດຕົວຈິງເບິ່ງ!

6

• ລອງເຮັດຕົວຈິງເບິ່ງ!

ທຸກທ່ານນຳໃຊ້ວິທີການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ ໄດ້ບັນລະຍາຍໄວ້ໃນປຶ້ມ
ຫົວໜີ, ບົດບາດການເປັນ ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ຂອງ ທ່ານ ຈະປ່ຽນແປງໄປຈາກ
ການເປັນ “ຄູ” ໄປເປັນ “ຜູ້ນຳພາ ຫລື ອຳນວຍ ຄວາມສະດວກ”. ແກ່ນທີ່ທ່ານ
ຈະຊູ່ງຍູ້ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີອັນໄດ້ນີ້, ທ່ານຈະໄດ້ເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບ
ຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວຂ້ອງເລື່ອງໄດ້ນີ້ ທີ່ ມັນສຳຄັນ ແລະ ຈະປັບປຸງຂີ້ວິດການ
ເປັນຢູ່ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ທ່ານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ຈະມີການປະກອບສ່ວນ
ຮັນສຳຄັນ ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນນີ້.

ທ່ານຈະໄດ້ປະກອບສ່ວນ ທາງດ້ານ:

- ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ
- ປະສົບປະການຈາກການເຮັດວຽກ ໃນທລາຍ ຖ ລະບົບການຜະລິດ
- ການພົວພັນວັບບັນດາແຫລ່ງຂໍ້ມູນ ແລະຫາງເລືອກດ້ານ
ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຖ

ຊາວກະສິກອນ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານ:

- ຄວາມຮູ້ອັນເປັນຢູ່ວຊານທາງດ້ານບັນຫາ ແລະ ຂ່າແຮງ ໃນລະບົບ
ການຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ
- ຄວາມສາມາດອັນໄວໃນການປະເມີນຜົນ ແລະ ບັບຫາງເລືອກ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງ ຖ ເຂົ້າ ໃນສະພາບ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ.

ໃນບົດບາດອັນໃຫມ່ ໃນການເປັນເງັນຈຳພາ ທລິ ຜູ້ໃຫ້ຄວາມສະດວກ ນັ້ນ,
ທ່ານຈະຕັ້ງ:

- ເລີ່ມຕົ້ນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.
- ນຳພາການສິນທະນາໃນກອງປະຊຸມບ້ານ ແລະ ກຸ່ມສະເພາະ.
- ຕອບສະໜອງທາງດ້ານຂໍ້ມູນ ແລະ ທາງເລືອກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ
- ນຳພາການແລກປ່ຽນ ແລະ ອຸນຫຼຸລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ ຕໍ່ ຊາວ
ກະສິກອນ
- ຂຸກຍັ້ງໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ທີ່ມີປະສົບປະການ ຂ່ວຍໃນການຂະຫຍາຍ
ໃນຫ້ອງຖິ່ນດັ່ງກ່າວ

ໃນການນຳໃຊ້ ວິທີການເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບ ຊາວກະສິກອນ ແບບໃຫມ່ນີ້ ທ່ານ
ຈະເຫັນວ່າມັນມີຄວາມຫ້າຫາຍ ແຕ່ ຈະມີຄວາມພູມໃຈເປັນພິເສດ. ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ
ວ່າຈະເຮັດຫຍ້ງຜິດພາດ. ຕ້ອງກ້າສູງ...ລົງເຮັດຕົວຈິງ...ແລະ ອຸນຈາກ
ປະສົບປະການ ຂອງ ທ່ານເອງ!

7

สามารถติดต่อ และ พิวัฒน์เจ้าชื่ม
เพิ่มเติมได้ยังไง?

ສາມາດຕິດຕໍ່ ແລະ ພົວພັນເອົາຂໍ້ມູນເພີ່ມຕົ້ມໄດ້ຢູ່ໃສ?

ຖ້າຫາກທ່ານຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມ ກ່ຽວກັບວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ
ມັນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ແວໄດ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສົງໄຕນີ້ນ, ທ່ານສາມາດ
ພົວພັນ ແລະ ຕິດຕໍ່ໄດ້ ແມ່ນ ດັ່ງທີ່ຢູ່ ທີ່ຈັດລົງໄວ້ຂ້າງ ລຸ່ມນີ້. ເຖິງວ່າບາງ
ຄັ້ງທີ່ຢູ່ ຫລື ບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ ອາດມີການປົງປາ ແຕ່ມັນກໍເປັນສິ່ງພາ ທາງ
ໃຫ້ທ່ານ ສາມາດຊອກຫາບັນດາຂໍ້ມູນ ທີ່ ທ່ານຕ້ອງການໄດ້.

ສ ປ ປ ລາວ
ສູນຄົ້ນຄ້ວາການລົງສັດ
ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ຕູ້ປ. ນ 811
ວຽງຈັນ
ໂທ: (856 21) 222 796

Email: Vieng63@laotel.com
p.phengsavanh@cgiar.org
ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວົງສິດ,
ພອນປະເສີດ ເພົ່າສະຫວັນ

ສູນສິ່ງເສີມການລົງສັດ ແລະ ການປະມົງ
ກອງສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້
ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້
ຕຸ້ນ ປ. ນ 811
ວຽງຈັນ
ໂທ: (856 21) 612145
ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: ວຽງໄຊ ໂພຕະກຸນ

ໂຄງການທິດລອງລະບົບການລົງສັດ
ຕຸ້ນ ປ. ນ 6766
ວຽງຈັນ
ໂທ: (856 21) 222796
ແຟກ: (856 21) 222797
Email: flspvte@laotel.com;
p.horne@cgiar.org
ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: Peter Horne

ຂະແໜນງລົງສັດ ແລະ ການປະມົງ
ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້
ແຂວງ ຫລວງພະບາງ
ໂທ: (856 71) 212018, 252821
Email: flsplpb@laotel.com
ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: ເພິ່ງ ຄຳມະວົງ,
ແສງປະສິດ ທອງສະຫວັດ, ສຸລືດ ພະຍົມໄຊ

ຂະແໜນງລົງສັດ ແລະ ການປະມົງ
ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້
ແຂວງ ຊຽງຂວາງ
ໂທ: (856 71) 212018, 252821
Email: flspxk@laotel.com
ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: ຄຳໄຍ ພິມມະວົງ, ຫົງທອງ
ພິມມະສານ

ສຳລັບການຕິດຕໍ່ຫົວໄປ:
ທັອງການປະສານງານຂອງສູນຄົນຄ້ວາກະສິກຳ
ເຂດຮອນ ປະຈຳ ພາກພື້ນອາຊີ
ຕຸ້ນ ປ. ນ 6766
ວຽງຈັນ
ສ ບ ປ ລາວ
ໂທ: (856 21) 770090
ແຟກ: (856 21) 770091
Email: ciat-asia@cgiar.org
ກະລຸນາຕິດຕໍ່ກັບ: Rod Lefroy

**ບັນຫຼາດການຄົ້ນຄວາທິດລອງ ເພື່ອການພັດທະນາ ຂອງ ສູນຄົ້ນຄວາກະສິກຳເຊດ
ຮ້ອນສາກົນ ປະຈຳ ອາຊີ:**

- 1 ປິເຕີ ຮອນ ແລະ ເວັນເມີ ສະເຕືອ (1999). ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພິດອາຫານສັດຮ່ວມ ກັບຊາວກະສິກອນ-
- ຈະເຮັດແນວໃດ ໃນການຄັດເລືອກແນວພັນພຶດອາຫານສັດທີ່ດີ ເພື່ອແນະນຳ ໄທ້ແກ່ ຊາວກະສິກອນ ຢູ່
ອາຊີຕາເວັນອອກສົ່ງໄຕ. Monograph No. 62. 80 ຫນ້າ.
- (CIAT, ວຽງຈັນ, ສປປລາວ)
- 2 ເວັນເມີ ສະເຕືອ ແລະ ປິເຕີ ຮອນ (2001). ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພິດອາຫານສັດຮ່ວມ ກັບຊາວກະສິກອນ-
ຈະບູກ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ມຳໃຊ້ພິດອາຫານສັດໄດ້ແນວໃດ. ACIAR Monograph No. 88. 96 ຫນ້າ.
- (CIAT, ວຽງຈັນ, ສປປລາວ)
- 3 ປິເຕີ ຮອນ ແລະ ເວັນເມີ ສະເຕືອ (2003). ການພັດທະນາທາງເລືອກດ້ານກະສິກຳຮ່ວມ ກັບຊາວກະສິກອນ-
ຈະເລີ້ມຕົ້ນແນວໃດ ກັບວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ. ACIAR Monograph No. 90. 120 ຫນ້າ.
- (CIAT, ວຽງຈັນ, ສປປລາວ)